

PORILAINEN

Kesäkuu 2 2022

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

TYÖKOKEMUSTA, JOTA ET KOTIMAASTA SAA

Haemme kriinhallintatehtäviin eri alojen ammattilaisia mm. sairaanhoitajia ja kuljettajia. Lue lisää: rauhanturvaajaksi.fi.

Haku käynnissä 24 h

Katso videot

www.youtube.com/puolustusvoimat

Puolustusvoimat

› Tee työtä, jolla on tarkoitus.

Kuva: Puolustusvoimat/Kaapo Valkamo

Porin prikaatin strategia rakentuu perinteisille arvoille

s. 6

Sisältö

Pääkirjoitus	5
Kolumni	10
Porin prikaatissa 4.6.2022 ylennetyt palkitut	13
Historiallisia askelia Arrow 22 -harjoituksessa	14
Hedgeoq 22 -Toiminnan yhteensovittaminen luo pohjan yhteiselle suorituskyyville	16
Mikä ihmeen Taitaja?	18
Puolustusvoimien Kesäkiertue Kokkolassa	20
Koiranohjaajakurssilla oppia uusille ja konkareille	22
Eversti Anton Mäki -Vapausoturi ja tykistökomentaja.....	24
Jääkärikomppanian taistelun tukeminen.....	28
Koulutusjaksot varusmiespalveluksessa	30
Varusmiestoimikunnan toiminta koronan hellittäessä.....	34
Varsinais-Suomen maakuntakomppania.....	36
Sotilaskoti.....	38
Kiltasivut	39
Saariston Vapaajoukon - perinnettä vaalittiin	42
Varusmiespalvelus Porin Prikaatissa.....	44
Aliupseerikurssien kronikat.....	48

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Joni Lindeman

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Matti Honko
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Henna Mäntylä
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Hyvät tarinat alkavat Säkylässä.

Priorisoinnin sietämätön keveys

Kulunut kevät on ollut reipastempoinen. Normaalin harjoitusputken lisäksi turvallisuusympäristömme muutos on teettänyt ja teettää reippaasti töitä. Olemme saaneet paljon aikaa, ja kaikesta toiminnasta näkee, että tiedämme, miksi tätä työtä tehdään. Motivointipuheita ei ole tarvinnut pitää.

Venäjä ei edelleenkään muodosta suoraan sotilaallista uhkaa Suomelle. Sen arvaamaton ja kansainvälisistä normeista poikkeava toiminta kuitenkin edellyttää Puolustusvoimilta tehostettua tilanteen seuranta ja kykyä joustavaan valmiuden säätelyyn. Olemme valmiita ja varautuneita.

Kuten alkutalvesta totesin, muutos on ilmassa. Suunta alkaa selkiytyä, mutta ei tästä suunnittelematta selvitä. Tuntemattomia muuttujia on vielä useita, joten joustavuutta tarvitaan. Samalla meidän tulee osata myös löysätä siellä, missä se on mahdollista. Ei pidä suunnitella itseään hengiltä tässä vaiheessa.

Priorisointi on kaunis sana. Kovin usein se valitettavasti vain tarkoittaa sitä, että teet tämän ensin ja sitten sen jälkeen kaikki muut työt. Sieltähän se käsite intin tauosta (tauko, jonka aikana teette seuraavaa...) tulee. Olemme kaikki tottuneet ja sosiaalistuneet ajatteluun, jonka mukaan kaikki käsketyt tehtävät täytetään. Huomaan itsekin kiemurtelevani aina silloin, kun jotain pitäisi pudottaa pois ja jättää tekemättä - Martti Luther istuu olkapäällä ja kuiskuttaa, että vielä on kellossa tunteja. Priorisointi on esimiehen tehtävä. Esimiehen tulee pystyä päättämään, minkä voi jättää pois, mitä tehdään myöhemmin tai minkä tuloksessa tyydyttävä riittää. Tämä ei ole helppoa eikä mukavaa, mutta se on silti tehtävä. Ilman priorisointia olemme tilanteessa, jossa on niin kiire, ettei ehdi tehdä enää yhtään mitään.

Jos ei tiedä mihin on menossa, hyvin helposti päättyy jonnekin aivan muualle. Tai vielä pahempaa - on kovin tyytymätön siihen missä on, koska ei tiedä, että pitäisi olla jossain toisaalla. Siinä tilanteessa, jossa näkyvyys nenän edessä on huono, kannattaa kohdistaa katse hieman kauempana olevaan kiintopisteeseen. Tässä numerossa esiteltävä Porin prikaatin strategia on meille se piste, johon kohdistamme katsemme. Tehtäväaktiikan periaatetta noudattaen pyrimme saavuttamaan strategiasa määrittämäämme tavoitetta, päivittäisestä turbulenssista ja pikatilanteista huolimatta. Samalla esimiehet toivottavasti saavat helpotusta tuskaansa yrittäessään päättää, mitä priorisoidaan ja mitä vain kylmästi jätetään pois.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Matti Honko

Porin prikaatin strategia 2022–2024

Valmiuden kärjessä alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti

Prikaatikenraali Vesa Valtonen ja majuri Otso Sutela
Kuvat: Puolustusvoimat/Jussi Toivanen

Porin prikaatin ensimmäisen julkisen strategian tavoitteita ovat jatkuvan valmiuden ylläpitäminen, puolustuskyvyn vahvistaminen, paikallispuolustuksen kehittäminen ja taitavien taistelijoiden kouluttaminen.

Vakaa perusta mahdollistaa suunnitelmallisen kehittämisen

Syksyllä 2021 Porin prikaatin eri sektorien osaajat kokoontuivat suurella joukolla suojatiloihin suunnittelemaan prikaatin kehitysnäkymiä aina 2030-luvulle saakka. Yhteisen suunnittelun tuloksena syntyi ensimmäinen Porin prikaatin kehittämissuunnitelma. Työn taustalla oli kehittämiskohteiden ja niihin liittyvien muutosajureiden tunnistaminen. Kehittämissuunnitelmassa huomioitiin vuoden 2021 Valtioneuvoston puolustuselonteon suuntaviivat ja Maavoimien kehittämisen strategisen suunnitelman muutosaskeleet.

Porin prikaatin kehittämissuunnitelmaan kirjattiin myös konkreettisia ta-

voitteita vuosittain. Tavoitteet jaettiin asioihin, joita voimme itse parantaa ja asioihin, joiden toteutumiseen tarvitsemme johtoesikuntamme ja kumppaniemme tuen. Työssä syntynyttä suunnitelmaa tärkeämpää oli ideoida yhdessä, ennakoita ja pohtia mahdollisia tulevaisuuksia. Ennakoinnissa luovuudelle on aina enemmän tilaa kuin arjen pulmien ratkaisussa. Turvaluokitellun kehittämissuunnitelman toimeenpaneminen edellytti kuitenkin sen kommunikoimista oman väen lisäksi myös yhteistyökumppaneillemme. Tästä johtuen tunnistimme tarpeen ensimmäisen Porin prikaatin julkisen strategian luomiselle. Tämän strategian tarkoituksena on kertoa avoimesti arvoistamme, visiostamme, tehtävistämme ja kehittämisen painopisteistä vuosina 2022–2024.

Porilainen strategia rakentuu perinteisille arvoille

Työ aloitettiin tarkastamalla Porin prikaatin arvot. Niihin ei tarvinnut pa-

hemmin kajota - ne kuuluvat edelleen von Döbelnin muistiin merkitsemästi "kunnia, velvollisuus ja tahto". Kunnia koostuu työmme arvostamisesta niin sisäisesti kuin ulkoapäin. Kunniakasta on myös arvostaa jokaista porilaista yksilönä. Yksilön arvostus rakentaa luottamuksen perustan ja varmistaa jokaisen tasa-arvoisen ja hyvän kohtelun. Kunniakkaasti toimiminen tarkoittaa myös toimimista moraalisesti oikein ja sodan oikeussääntöjä noudattaen. Näin toimien olemme koko kansan luottamuksen arvoisia. Velvollisuuden täyttäminen ei ole porilaisille mikään erityinen hyve, vaan perusominaisuus. Tehtävät täytetään suomalaisittain numeroa tekemättä. Tahto on suomalaisten voimanlähde. Se on ollut sitä läpi historian. Tahto ajoi haavoittuneen porilaistaistelijan eteenpäin ja mahdollisti Taipaleenjoen ihmeen talvisodassa. Tahto pilkahtelee päivittäisessä tekemisessämme. Tahto löytyy jokaisesta sotilaasta ja siviilityöntekijästä, kunhan annettu tehtävä on perusteltu ja motivoiva. Siten tahto

Luottamus on edellytys valtuuttavalle johtamiselle

seuraa yleensä hyvää ihmisten johtamista.

Porin prikaatin visiona on olla valmiuden kärjessä alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti. Tämä tarkoittaa, että täytämme meille käsketyt valmiusvaatimukset ja edustamme maavoimien terävintä kärkeä paikallispuolustuksessa ja liikkuvassa sodankäynnissä. Kouluttamamme joukot ovat kärkeä myös verrattuna kansainvälisiin verkkeihinsä.

Tehtävämme, eli missiomme on kouluttaa taitavia taistelijoita sekä joukkoja, joilla on liikkuvuus ja iskukyky koko maan puolustamiseen. Turvaamme oman alueemme Länsi-Suomessa Kemiöstä Kokkolaan ja kehitämme paikallispuolustusta sekä kriisinhallinnan osaamista.

Ihmisten johtamisessa korostuvat luottamus ja autonomian lisääntyminen Porin prikaatin tehtävien toteuttaminen edellyttää nopeaa toimeenpanokykyä ja yhteisen toiminta-ajatuksen ymmärtämistä. Taistelun johtamisessa korostuu ketterä ja hajautettu toimeenpano tehtäväjohtamisen (mission command) periaatteella, joka on myös kansainvälisesti yhteensopiva. Siinä johtaja määrittää tavoitteen ja toiminnan tarkoituksen. Alaiset valtuutetaan valitsemaan tehtävän toteuttamisen tapa autonomisesti.

Alaisia kannustetaan aloitteellisuuteen ja innovatiivisuuteen aina etulinjan taistelijaa myöden. Ajattelemme niin, että tämä on ehto nykyaikaisella ja tulevaisuuden taistelukentällä menestymiseen. Emme halua kouluttaa robotteja vaan ajattelevia ja aloitekykyisiä taistelijoita.

Luomme kulttuuria, jossa asevelvollisten kanssa toimimisessa korostuvat tasa-arvoinen ja yhdenvertainen kohtelu. Porin prikaatissa jokainen aloittaa palveluksensa samalta viivalta huolimatta hänen lähtökohdistaan. Prikaatissa jokaisesta pidetään huolta ja alaisiin luotetaan. Meidän velvollisuutemme on varmistaa asevelvollisten hyvä kohtelu ja laadukas koulutus, jotta he selviävät taistelukentän vaativista tehtävistä -hengissä ja voittajina!

Taitava taistelija on henkisesti valmiudessa

Valmius tarkoittaa yksilön asennetta ja Porin prikaatin kykyä täyttää tehtävänsä kaikkina aikoina ja kaikissa olosuhteissa. Valmius lähtee jokaisen taistelijan mielestä. Yksilön valmius tarkoittaa henkistä tilaa ja valmiutta sopeutua odottamattomaan vaikeissakin tilanteissa.

Porin prikaati kouluttaa taitavia taistelijoita. Taitavan taistelijan varusteet

ovat aina lähtövalmiina ja hän tietää ensimmäisen tehtävänsä. Hän on fyysisesti kestävä ja tuntee kehonsa vahvuudet sekä kehittämistarpeet. Taitavalla taistelijalla on aloitekyvyn lisäksi sietokykyä, joka rakentuu sosiaaliselle, eettiselle, psyykkiselle ja fyysiselle toimintakyvyille. Sosiaalinen toimintakyky tarkoittaa meille vuorovaikutustaitoja, empatiakykyä ja sitä, että kaveria ei jätetä. Taitava taistelija on tiimipelaaja ja osa ryhmää. Taistelukentällä mitään ei voi tehdä yksin. Ryhmä on enemmän kuin osiensa summa. Eettinen toimintakyky näkyy arvoissamme, moraalisammme ja tekemisessämme. Psyykinen toimintakyky näkyy luottamuksena omiin kykyihin ja tahtona puolustaa omaa maataan. Uskomme, että nämä johtamisen periaatteet kantavat asevelvollisia myös reservissä. Harjoitusjärjestelmän kehittämisellä tehot irti kasvavista kertausharjoitusmääristä

Huhtikuussa julkaistussa Valtioneuvoston lisätalousarviossa todettiin, että puolustukseen kohdennetaan merkittävä lisärahoitus jo tänä vuonna sekä tulevinä vuosina. Puolustusmäärärahojen vaikutus näkyy palkattavana lisähenkilöstönä ja etenkin kasvavina kertausharjoitusmäärinä. Lisääntyvä harjoittelu parantaa entisestään joukkojemme suorituskykyä ja yhteistoimintakykyä.

Prikaatin arvot, visio ja missio

Lisääntynyt harjoitustoiminta mahdollistetaan harjoitusjärjestelmän kehittämisellä, joka vakiinnutetaan vuodesta 2024 alkaen. Harjoitusjärjestelmän kehittämisen tavoitteena on vakioida toimintoja, harjoituttua joukkoja nousujohteisesti ja mahdollistaa johtamisen sekä aselajien yhteistoiminnan harjoittelu. Harjoitusjärjestelmä hyödyntää kaikkia Porin prikaatin harjoitusalueita Maalahdesta Raasiin. Osana harjoitusjärjestelmää kehitämme vapaaehtoista maanpuolustusta entistäkin paremmin reserviläisiä osallistamaan suuntaan. Yhteistyö on saumatonta paikallisen MPK:n kanssa ja sitä kehitetään edelleen.

Paikallispuolustus ja kansainvälinen yhteistoiminta

Paikallispuolustuksessa nidotaan yhteen eri viranomaisten ja muiden toi-

mijoiden resurssit paikallisesti kokonaisturvallisuuden edistämiseksi. Jo toimivaa yhteistyötä tiivistetään entisestään ja moniviranomaistilanteiden johtamista kehitetään. Osana paikallispuolustusta kehitämme etenkin yhteistä tilannekuvaa ja sen jakamista osana laaja-alaisen vaikuttamisen ennaltaehkäisyä ja torjuntaa. Paikallispuolustusta tehdään yhdessä kuntien, viranomaisten, järjestöjen, elinkeinoelämän ja paikallisten asukkaiden kanssa. Yhdessä olemme vahvoja

Kansainvälisen yhteistoiminnan kehittämisessä korostuu valmius ottaa vastaan ulkomaista apua ja harjoitella yhteistoimintaa kumppanien kanssa. Valmistaudumme esimerkiksi ottamaan vastaan materiaalia ja tarjoamaan isäntämaatukea (Host Nation Support) Suomeen saapuville ulkomaalaisille joukoille, kuten esimerkiksi Arrow-harjoituksissa. Harjoittelemalla yksin

voi kehittyä vain tietyllä tasolla. Anta-
maamme koulutusta verrataan kumppaniemme toimintatapoihin ja koulutus pidetään ajantasaisena. Viimeaikaiset konfliktit ovat kuitenkin osoittaneet, että olemme tehneet pitkään asioita oikein. Yhteisharjoittelulla kansainvälisten kumppanien kanssa edistetään hyvien käytänteiden siirtymistä puolin ja toisin.

Muutoksen tuulet puhaltavat

Suomi on hakenut Naton jäseneksi. Se tulee toteutuessaan asettamaan tarpeen myös meidän suunnitelmiamme uusimiselle. Porin prikaatin strategia pysyvine arvoineen luo tarvittaville muutoksille hyvät edellytykset. Nyt painopisteemme on Porin prikaatin tärkeimmässä tehtävässä: kansallisen puolustuksen vahvistamisessa nykytilanteessa.

Strategiakauden painopisteet ja tavoitteet

Ryhmä on enemmän kuin osiensa summa

Kohti tulevaisuutta

Maanpuolustustahto on puolustuksemme selkäranka

Suomen puolustus nojaa maanpuolustusvelvollisuuteen, jonka pohjalta puolustamme koko maata kaikissa olosuhteissa. Kaikkia suomalaisia koskeva maanpuolustusvelvollisuus on kirjattu perustuslakiin. Maamme puolustuksen selkäranka on vahva maanpuolustustahto, joka on yksi Euroopan korkeimpia.

Asevelvollisuusjärjestelmän ja laajan reservin pohjalta puolustuskykymme säilyy iskukykyisenä myös tulevaisuudessa. Tätä tukee moderni kalusto maa- meri ja ilmavoimissa. Kyberpuolustukseen on niin ikään panostettava laajasti koko yhteiskunnassa, ei vain Puolustusvoimissa. NATO-jäsenyys ei muuta maamme puolustamisen peruslähtökohtia, sillä myös jatkossa vastaamme itse oman maamme puolustuksesta, vaikka liittokunta tarjoaakin viimekädessä tosiasiallista sotilaallista turvaa ja tukea.

Asevelvollisuusjärjestelmää on silti kehitettävä ajan haasteet huomioiden. Tavoitteena on, että asepalveluksen aloittavien määrä nousee nykytasosta. Motivoituneille nuorille on mahdollistettava asevelvollisuuden suorittaminen. Tästä syystä palveluskelpoisuuden laajentaminen esimerkiksi uudella palveluluokalla ja nykyisten palveluluokkien laajentaminen on järkevää. Tämä palvelisi esimerkiksi diabeetikkoja, mutta myös muissa vastaavissa tilanteissa olevia.

Kutsunnat kaikille on askel kohti tasa-arvoisempaa ja yhdenvertaisempaa mallia, jolla varmistetaan järjestelmämme kestävä tulevaisuus. Pidän erittäin hyvänä askeleena siirtymistä koko sukupolvelle

ulottuvaa kutsuntajärjestelmää, jolla pidämme huolen maailman parhaasta asevelvollisuusjärjestelmästä. Suhtaudun avoimesti kehityskulkuun, jossa miehet ja naiset yhtäveroisesti suorittavat asevelvollisuuden tulevaisuudessa. Naiset ovat yhtä hyviä sotilaita kuin miehetkin.

Reserviläisten yläikärajan nosto palvelee hyvin yhä parempikuntoisia suomalaisia, joiden tiedot ja taidot on syytä säilyttää Puolustusvoimien käytössä. Tämä askel on niin ikään merkittävä parannusehdotus, jota on helppo tukea. Moni reserviläinen on toivonut, että he voisivat palvella reservissä nykyistä kauemmin.

Samaan aikaan myös siviilipalvelusta on kehitettävä, jotta se vastaisi nykyistä paremmin yhteiskunnan tarpeita kriisiaikoina. Siviilipalveluksesta on tehtävä nykyistä tarkoituksenmukaisempaa, palveluspaikkojen tarjontaa on supistettava aidosti yhteiskuntaa palveleviin toimintoihin ja käytettävyyttä joustavoitettava.

Suomessa on oltava oikeuksien lisäksi myös velvollisuuksia. Jokaisen on tehtävä osansa, eikä kenenkään kuuluisi nauttia vain muiden tekemän työn tuloksista. Tämä pätee myös asevelvollisuutta laajemmin.

Jokainen suomalainen on maanpuolustaja.

Joonas Könttä
Kansanedustaja (kesk.)
Puolustusvaliokunnan jäsen
Jyväskylä

A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission, your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition
- Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems
- Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE

Winning
Northern European Food Company **ATRIA**
Good food - better mood.

FINAVIA
for smooth travelling

AKR.FI
AUTO- JA KONELIIKE AKR OY
www.akr.fi

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOMMA
Puh 020 799 5600 Fax 020 799 5610

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tönäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta: lahitapiola.fi/autovakuutus

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin: Traficom/ajoneuvojen rekisterointitilasto. Palveluntarjoaja: LähiTapiolan aluetyöt

Porin prikaatissa 4.6.2022 ylennetyt

Tasavallan presidentti on ylentänyt 4.6.2022 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

everstiluutnantiksi

majuri Petri Juha Antero Forssell
majuri Jussi Pekka Nurminen

majuriksi

kapteeni Tommi Henrik Vironen
kapteeni Riikka Katariina Tyrkkö
kapteeni Tomi Antero Saikkonen
kapteeni Riitta Helena Miettinen
kapteeni Kalle Juhani Nieminen
kapteeni Harri-Antero Lähde
kapteeni Eero Olavi Lehtonen

kapteeniksi

yliluutnantti
Joni Petteri Ala-Ristaniemi
yliluutnantti Jaakko Olavi Elo
yliluutnantti Marko Antero Heino
yliluutnantti Teemu Juhani Jokinen
yliluutnantti Ilkka Tapio Permo
yliluutnantti Ville Jaakko Mikael Seppä

yliluutnantiksi

luutnantti Simo Olavi Lyyra
luutnantti Teemu Taneli Junno
luutnantti Waltteri Alexander Mattila
luutnantti Markus Bertel Weckman

insinööriyliluutnantiksi

insinööriyliluutnantti
Juha Pekka Kalevi Holma
insinööriyliluutnantti
Sami Kristian Kanervisto

insinööriluutnantiksi

ylikersantti Kari Jaakko Takala

Tasavallan presidentti on 4.6.2022 ylentänyt reservissä Porin prikaa- tissa kenttärovastina palvelevan: yliluutnantiksi

luutnantti Risto Olavi Katila
**Maavoimien komentaja on
4.6.2022 ylentänyt reservissä
ylivääpeliksi ja antanut vastaavan
palvelusarvon Porin prikaatissa
aliupseerina palvelevalle:
ylivääpeliksi**

vääpeli Tomi Johannes Vettenranta

Porin prikaatin komentaja on 4.6.2022 ylentänyt Porin pri- kaatissa aliupseerina palvelevat ja antanut heille palvelusarvon seuraavasti:

vääpeliksi

ylikersantti (res ltn)
Henry Tuomas Aleksis Saastamoinen

ylikersantiksi

kersantti (res ylik)
Kristian Johan Eklund
kersantti (res ylik)
Jani Tapio Haaranen
kersantti (res ylik)
Tommi Mikael Kuha
kersantti (res vänr)
Jaakko Joel Jarinpöika Myllyniemi
kersantti (res vänr)
tte Joonas Toivanen

Porin prikaatin komentaja on 4.6.2021 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliup- seerina palvelevat ja antanut heille palvelusarvon seuraavasti:

vääpeliksi

ylikersantti Jarno Matias Haaparanta
ylikersantti Pekka Juhani Kompsi

ylikersantti Raimo Sakari Lamminen
ylikersantti Antti Jouko Matias
Myllymäki

ylikersantiksi

kersantti Alperetti Elias Aalto
kersantti Kim Christian Hanski
kersantti Timo Johannes Helkala
kersantti Matias Kasper Jaakkola
kersantti Anna-Maija Koski
kersantti Juuso-Jalmari Leino
kersantti Miro Eemil Mäntynen
kersantti Eero Ilkka Juhani Olsbo
kersantti Artturi Pekka Matias
Perkkola

kersantti Saara Johanna Piitulainen
kersantti Juho Mikonpoika Salminen
kersantti Riku Petteri Salomaa
kersantti Joonas Juhani Soini
kersantti Tuukka Matti Olavi
Tuovinen
kersantti Valtteri Johannes Vesanen
kersantti Niko Kristian Viitala

Porin prikaatin komentaja on ylen- tänyt 4.6.2022 Porin prikaatissa aliupseerina palvelevan reservissä kersantiksi:

kersantti (res alik) Sami Lehtikevari
**Porin prikaatin komentaja on ylen-
tänyt 4.6.2022 Porin prikaatissa
aliupseerina palvelevan reservissä
ylikersantiksi:**

ylikersantti (res kers)
Daniela Alexandra Ekroth

Porin prikaatissa 4.6.2022 palkitut

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Leijonan I luokan ritarimerkin (SL R I):

majuri Sami Viking Silmu
majuri Otso Sutela

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkin (SVR R):

majuri Hanna Tytti Kristiina
Lehtinen
majuri Antti Mikael Seppä
majuri Joni Juhani Ylöstalo

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Leijonan ritarimerkin (SL R):

insinöörikapteeni Jarno Tapio Alasaari
kapteeni Juha Mikael Kellander
kapteeni Karri Aapo Kinisjärvi
kapteeni Jari-Pekka Mustonen
insinöörikapteeni Henri Juhani Palin
kapteeni Jukka Olavi Suominen
kapteeni Harri Antero Vire

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Valkoisen Ruusun ansioristin (SVR Ar):

yliluutnantti Harri Tapani Kevari

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Leijonan ansioristin (SL Ar):

varastopäällikkö Pasi Erik Ranta
ICT-erityisasiantuntija
Sakari Johannes Setälä

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin kultaristein (SVR M I kr):

ylivääpeli Jani Heikki Tapani Koivisto
varastonhoitaja Jarmo Raineri Kuusisto
varastonhoitaja Teuvo Kalevi Leskinen
ylivääpeli Pasi Olavi Naski
toimistosihtööri Liisa Annikki Sarin
toimistosihtööri
Tarja Maarit Tamminen

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitalin (SVR M I):

Varastonhoitaja Rami Erik Järvinen
ylikersantti Susanna Hannele
Metsäranta
vääpeli Ville Valtteri Nevalainen
vääpeli Topi Matias Nieminen
vääpeli Joni Juhani Wallin
vääpeli Jari Tuomas Virtanen

Tasavallan Presidentti on kesäkuun 4. päivänä 2022 antanut Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan mitalin (SVR M):

ylikersantti Juha Pekka Brusin
vääpeli Jarno Matias Haaparanta
kersantti Kalevi Ensio Koivisto
ylikersantti Jarkko Albert Moilanen

Puolustusvoimain komentaja on kesäkuun 4. päivänä 2022 myön- tänyt Sotilasansiomitalin:

kapteeni Joni Petteri Ala-Ristaniemi
sosiaalikirjuri Mirjami Flemmich
taloussihtööri Ritva Anneli Heinonen
vääpeli Raimo Sakari Lamminen
majuri Pasi Juhani Lehtonen
johdon assistentti
Anne Virpi Lähteenmäki
kapteeni Sami Juhani Mamia

kapteeni Jussi Antero Tunkkari
vääpeli Matti Mauno Kristian Vehmas
rikosylikonstaapeli
Mikko Juhani Kumpuniemi

Tasavallan Presidentti on antanut Valtion virka-ansiomerkinn tunnus- tukseksi valtion hyväksi suoritetus- ta pitkäaikaisesta palveluksesta:

insinööri majuri Jarmo Kalevi Ahde
kapteeni Petri Johannes Eskola
kapteeni Timo Antero Hiljanen
kapteeni Tapani Juhani Hirvimäki
majuri Jarmo Antero Kangas
kapteeni Juha Mikael Kellander
kapteeni Kari Olavi Kulovesi
kapteeni Mika Touko Armas Lehtimäki
varastomestari Janne Ilmari Leppämäki
toimistosihtööri Kirsi Marjut Liimu
kapteeni Jari-Pekka Mustonen
toimistosihtööri Pirjo Anneli Mäkiranta
kapteeni Kari Tapani Ojanen
yliluutnantti Pasi Kristian Pelkonen
varastonhoitaja Esko Valtteri Rossi
yliluutnantti Tom Johan Wargh
everstiluutnantti Janne Lasse Varjo-
nen

Muut palkitut

Vaka-säätiö jakaa stipendejä puolustushallinnossa palvelevil- le henkilöille Puolustusvoimien kehittämiseksi tehdystä merkittä- västä työstä. Vaka-säätiön hallitus on myöntänyt toukokuussa 2022 Vaka-säätiön stipendin:

kapteeni Antti Kaurala
kapteeni Niina Pärnä
kapteeni Kari Ojanen

Muut 8.6.2022 luovutettavat palkitsemiset

Seuraaville henkilöille on myönnet- ty Suurmestari luokan kuntosmerkki

majuri Rami Takamaa
majuri Tomi Saikkonen
vääpeli Mikko Jalarvo

Mestari luokan kuntosmerkki on myönnetty

yliluutnantti Janne Ovaskainen

Historiallisia askelia Arrow 22 -harjoituksessa

Kirjoittanut: majuri Arto Rantahalvari

Suomi haki laajaan parlamentaariseen kannatukseen pohjautuen yhdessä Ruotsin kanssa Naton jäseneksi 18.5.2022. Vaikka hakuprosessi voi viedä kuukaudesta aina vuoteen asti ovat esimerkiksi Yhdysvallat ja Iso-Britannia ilmaisseet jo tukensa Suomelle.

Historiallisen ajankohdan alla Niinisalossa ja Säkylässä järjestettiin Arrow 22 -harjoitus Panssariprikaatin johtamana 2.–13.5.2022. Huolimatta siitä, että harjoitus oli suunniteltu maavoimien harjoitusohjelmistoon jo reilusti aikaisemmin, sai harjoituksen ajankohta poikkeuksellista huomiota erityisesti medioilta. Arrow 22 ja sen ajankohda sekä yhteiskunnallinen keskustelu antoivat myös aivan uutta merkitystä yhteistoiminnalle ja sen harjoittelulle.

Lisäksi Arrow 22 antoi mahdollisuuden varusmiehille loistaa osaamisellaan kansainvälisten kumppaneiden edessä.

Arrow 22 -harjoitus toteutettiin kolmessa vaiheessa. Harjoituksen ensimmäinen vaihe (FTX1) toteutettiin Pohjankankaalla Niinisalossa 2.–6.5.2022 yhdessä Panssariprikaatin, Karjalan prikaatin ja Porin prikaatin joukkojen kanssa. Ulkomaisista joukoista ensimmäiseen vaiheeseen osallistui brittiläinen vaunukomppania, amerikkalainen vaunukomppania ja latvialainen sekä virolainen joukkue. Porin prikaatista harjoitukseen osallistuivat Pohjanmaan jääkäripataljoonasta 3.JK ja Lentotiedustelukomppania. Satakunnan jääkäripataljoonasta panssaritorjuntaohjusjoukkue ja Satakunnan Pioneerijoukkue.

ja viestipataljoonasta taistelupioneerijoukkue. Ensimmäisen taisteluvaiheen pääpainona oli mekanisoitu liike, jossa korostui vaunujen kohtaamistaistelu. Porin prikaatin joukoille harjoitus antoi esimerkiksi jääkärikomppanian varusmiehille konkreettisen käsityksen vaunujen liikkeistä sekä tarvittavan päätöksenteon nopeudesta, jotta oma tehtävä kyetään toteuttamaan käsketyksi. Lisäksi vaunut antoivat panssaritorjuntaohjusjoukkueelle paljon maalien tunnistamista ja tilanteenmukaisia tuhoamistehtäviä. Harjoituksen toisessa vaiheessa Pohjankankaalla toteutettiin ampumarajoitus (LFX), johon Porin prikaatin joukkoja ei osallistunut.

Kalustoon tutustumista.

Harjoituksen toinen taisteluvaihe (FTX2) lisättiin harjoitukseen johtuen siitä, että kaikkien ulkomaisten kumppaneiden ammuntoja ei kyetty toteuttaa yhtäaikaisesti Pohjankankaalla ja tämän takia harjoitukseen päätettiin liittää toinen taisteluharjoitusvaihe ja sen toteuttaminen Säkylässä osana Arrow 22 -harjoitusta. FTX2-vaiheeseen osallistui yhteensä noin 1600 sotilasta ja 300 ajoneuvoa. Säkylässä harjoitettu taisteluvaihe poikkesi Niinisalossa toteutetusta taisteluharjoituksesta pelkästään jo esimerkiksi maaston osalta. Peitteisempi metsämaasto muutti edellisen viikon harjoittelun teemaa enemmän jalkaväen toimintaan vaunujen tukien jalkaväen liikettä. Tämä luonnollisesti muutti taisteluiden rytmiä ja pakotti ulkomaalaisetkin kumppanit tukeutumaan varusmiehistä muodostettuun jalkaväkeen osana oman toiminnan suojaamista. Yhteistoiminta paranikin taistelu taistelulta ja antoi oppimistaapahtumia myöskin ulkomaisille kumppaneille.

Säkylässä harjoituksen suunnittelulle haasteen tuottivat joukkojen kokonaisvahvuuden lisäksi harjoitusalueen koko sekä teloilla liikkuvien raskaiden panssarivaunujen mahdolliset vaikutukset siviilistiöön sekä maa-alueisiin. Virttaankankaan alueelta jouduttiinkin ottamaan erillisellä päätöksellä siviili-alueita tilapäisesti haltuun ryhmittymisiä ja siirtymisiä varten. Huolellisen valmistelun ansiosta harjoitus kyettiin toteuttamaan suunnitellusti ja hyvässä yhteishengessä paikallisten asukkaiden ja Virttaankankaan luontoreittejä käyttävien liikkujien kanssa.

Säkylässä toteutettu taisteluharjoitus keräsi ansaittua kiitosta ulkomaalaisilta kumppaneilta. Brittien toimiva yksikön päällikkö oli todennut harjoituksen jälkeen, että "Arrow 22 -harjoituskokonaisuus oli paras harjoitus, jossa hän oli ollut yli kymmenvuotisen ammattisotilasuransa aikana". Erityistä ihailua keräsi varusmiesten ammattitaito taktisen osaamisen ja johtamiskyvyn näkökulmasta. Huolimatta siitä, että varusmiehillä koulutusta on takana vasta muutamia kuukausia, oli heidän osaaminen erittäin korkealla tasolla jopa verrattuna ulkomaisiin ammattisotilaisiin. Harjoituksessa käytetty komen-

Vaunujen liikettä FTX1-vaiheessa Niinisalon Pohjankankaalla. Kuva Maavoimat.

Jalkaväki etenee Säkylässä harjoituksella. Kuva Vm Metsäosa.

tokieli oli englantilainen ja tälläkin saralla varusmiehet ja henkilökunta selvisivät esimerkiksi.

Kokonaisuutena harjoitus keräsi erittäin paljon kiitosta ja harjoituskehitys palveli kaikkien siihen osallistuneiden yksiköiden koulutusta. Harjoituksen aikana harjoitusalueen hiekkaan jääneet jäljet antoivatkin merkkejä siitä, että tulevaisuus ja harjoittelu ulkomaisten kumppaneiden kanssa on yhä enemmän yhteen punottua.

Toiminnan yhteensovittaminen luo pohjan yhteiselle suorituskyvylle

Teksti: Everstiluutnantti Risto Kohonen Kuvat: Puolustusvoimat/Henri Rahko

Hedgehog 22 -harjoitukseen osallistuva suomalainen harjoitusjoukko saapui Viroon kahdessa osastossa 18.–19. toukokuuta. Perillä aloitimme yhteistoiminnan Viron puolustusvoimien 1. Prikaatin Scouts-pataljoonan kanssa, jonka osana toimimme harjoituksessa.

Toiminnan yhteensovittamisen vaiheeseen (Combat Enhancement Training/Force Integration Training, CET/FIT) oli varattu yksi ilta ja kaksi kokonaista päivää ennen soveltavan vaiheen alkamista. Tämä aika piti sisällään myös kaikki käskynnotot ja tarvittavat valmistelut. Reserviläisjoukollemme harjoittelu tarjosi samalla mahdollisuuden oman suorituskyvyn kehittämiseksi halutulle tasolle, sillä Suomessa olimme harjoitelleet yhden päivän ennen lähtöä.

Harjoittelutoiminta alkaa

Aloitimme harjoittelun FIT -vaiheella, jossa pääsimme perehtymään virolaiseen pataljoonaan sekä esittelimme heille omat joukkomme ja suorituskykymme. Vaikka olemmekin virolaisten kumppaniemme kanssa täysin tietoisia toistemme organisaatioista, oli niiden yksityiskohtiin perehtyminen välttämätöntä joukkojemme integroimisessa yhdeksi joukoksi. Tässä yhteydessä täytyi muun muassa yhteensovittaa johtamisen ja huollon järjestelyt. Näiden merkitystä monikansallisessa yhteistoiminnassa ei voi olla korostamatta liikaa. FIT-vaiheen tavoitteena oli saavuttaa riittävä ymmärrys toimintatavoista, suorituskyvyistä sekä koordinoida yhteistoiminta riittävällä

tarkkuudella. Tämän saavutimmekin suhteellisen nopeasti ja olimme valmiit siirtymään seuraavaan vaiheeseen. Heti seuraavana päivänä toteutimme CET -vaiheen. Käytännössä tämä tarkoitti yhden päivän kaksipuoleista taisteluharjoitusta, jonka virolaiset olivat meitä varten valmistelleet. Harjoitukseen oli sisällytetty keskeiset taistelutekniset ja taktiset osiot, joiden avulla pystyimme molemmin puolin varmistumaan kyvystä toimia yhdessä monikansallisena pataljoonana osana prikaatin taistelua. Harjoitus oli hyvin valmisteltu ja pääsimme hiomaan yhteistoimintaa esimerkiksi ylimenon varmistamisen järjestelyissä ja epäsuorantulen johtamisessa. Viimeinen harjoituspäivä (CET) käytet-

tiin yksikkökohtaiseen harjoitteluun sekä soveltavassa vaiheessa tehtävän operaation yhden osakokonaisuuden harjoitteluun. Tämän toisen päivän päätteeksi pystyimme toteamaan, että kaikki tarvittavat valmistelut ovat tehty ja joukkomme on valmis tehtävään. Huolimatta CET/FIT -harjoittelun tiukasta aikataulusta, hyvät valmistelut ja erinomainen tuki virolaisilta isänniltä mahdollistivat tavoitteiden saavuttamisen.

Saumatonta yhteistyötä

CET/FIT -harjoittelun toteuttaminen kansainvälisissä harjoituksissa kehittää merkittävästi osapuolten kykyä toimia yhdessä ja varmistaa saumattoman sekä turvallisen yhteistoiminnan. Tämän toiminnan aikana pystyimme myös vaihtamaan ajatuksia, vertailemaan toimintatavamalleja ja keskustelemaan syvällisemmin kumppaniemme kans-

sa. Harjoitusten soveltavissa vaiheissa painopiste on jo enemmän joukkojen suorituskyvyn testaamisessa ja taktisen sekä taisteluteknisen toiminnan kehittämisessä. Toiminnan yhteensovittamisen vaihe luo monikansallisissa harjoituksissa pohjan toiminnalle, mutta myös mahdollisissa todellisissa tilanteissa. Siispä harjoituksen jälkeen tämäkin joukko on taas yhtä kokemusta rikkaampi.

Hedgehog 22

- Viron puolustusvoimien vuosittainen pääsotaharjoitus.
- Järjestettiin Etelä-Virossa 16.5.–3.6.2022.
- Harjoitukseen osallistui n. 15 000 henkilöä 11 eri maasta.
- Porin prikaatin johtama suomalaisosasto osallistui harjoitukseen 18.–28.5.2022.
- Reserviläisistä, varusmiehistä ja henkilökunnasta muodostetun suomalaisosaston vahvuus oli yhteensä noin 240 henkilöä.

Porin prikaati Taitaja 2022 -tapahtumassa Mikä ihmeen Taitaja?

Taitaja -tapahtuma on ammatillisen koulutuksen suur tapahtuma, joka kerää yhteen ammattiin opiskelevia nuoria sekä alan ammattilaisia. Koko tapahtuman ajan nuoret kilpailevat SM-mitaleista ammatillisiin perustutkintoihin perustuvissa lajeissa. Lisäksi tapahtumassa on paljon esillä erilaisia näytteilleasettajia sekä eri tahojen viranomaisia. Tapahtuma järjestettiin Porissa 16.–19.5.2022.

Olimme mukana Taitaja -tapahtuman viranomaispäivässä, joka pidettiin tiistaina 17.5. Länsi-Suomen Pelastusharjoitusalueella. Päivän taikana oli mahdollisuus tutustua eri viranomaisten toimintaan. Viranomaispäivässä esillä olivat esimerkiksi Lounais-Suomen po-

liisilaitos, Satakunnan pelastuslaitos ja Satakunnan sairaanhoitopiiri, Suomen ilmailuopisto ja paljon muita viranomaisia. Lisäksi tapahtuma-alueella Sotilaskotiyhdistys eli tutummin sotku oli myymässä juuri paistettuja suussa sulavia rinkelimunkkeja.

Kalusto tutuksi

Tapahtumassa osallistujat pääsivät tutustumaan kalustoomme ja kokeilemaan minkälaista on istua esimerkiksi kuljetuspanssariajoneuvon, XA-180M, eli "Pasin" kuljettajan paikalla. Lisäksi olimme myös esittelemässä kansainvälisen krii-

sinhallinnan valmiusjoukkoon hakeutumista, joten esillä kalustostamme oli raskas partioajoneuvo RG32M. Partioajoneuvossa olevan tähtäystornin testaaminen oli Pasin hytissä istumisen jälkeen heti toiseksi suosituin kohde. – ainakin perheen pienimmille. RG32M herätti myös paljon kysymyksiä, sillä erosi se väritykseltään muusta maavoimien kalustosta. Kyseisen ajoneuvon väritys on siksi vaalea, koska sillä on tarkoitus ajaa esimerkiksi hiekkaisissa maastoissa. Kalustostamme oli esillä myös SISU E11 8X8 raskas maastokuorma-auto, vaihtolava laitteilla ja puhdistusajoneuvo Saurus FDS 43/5. Kaluston esittelystä vastasivat Säkylyn varusmiehet. Lisäksi suojelukomppaniamme pelastusryhmä järjesti alueella kaksi toimintanäytöstä, joissa he simuloivat tulipalon sammuttamista. Näytöksissä ollut yleisö oli vakuuttunut suojelukomppaniamme ammattitaidosta.

Rauhanturvaajaksi asepalveluksen kautta

Kalustoesittelyn lisäksi esittelimme miten kansainväliseen valmiusjoukkoon voi hakeutua ja miten hakuprosessi on muuttunut paperivyöryn sijaan sähköiseksi. Useat nuoret myös kertoivat, että ovat heinäkuussa aloittamassa palveluksen juuri Porin prikaatissa. Pisteellämme käytiin siis paljon keskusteluita koskien yleisesti asepalvelusta ja kysyttiin paljon erilaisia käytännön vinkkejä asepalvelusta ajatellen.

Pisteellämme oli mahdollisuus tulla testaamaan SKVJ reservin luutnantti Nurmen opastuksella, miten evakointinuden kantaminen onnistuu. Kyseinen testi on osa kansainvälisen valmiusjoukon valintakoetta. Nuken päälle oli puettu painoliivi, jonka kanssa nuken paino oli arviolta noin 55 kiloa. Lisäksi nukkea tuli kantaa 200 metriä. Yleisesti, varsinkin nuoria, kiinnostaa testata nuken nostamista sekä kantamista. Monet totesivat jo nuken saamiseen ylös suhteellisen haastavaksi, joten ihan helposta testistä ei ollut kyse. Kuitenkin mainittakoon, että mukaan mahtui myös muutamia oikeinkin hienoja mallisuorituksia. Tulevaisuus näyttää, että tuleeeko heistä tulevaisuuden rauhanturvaajia!

Teksti ja kuvat
Henna Mäntylä

Partioajoneuvo RG32M oli "Pasin" jälkeen toiseksi suosituin tutustumiskohde.

Kansainvälisen valmiusjoukon rekrytointipisteessä riitti mukavasti kävijöitä.

Puolustusvoimien Kesäkiertue Kokkolassa

Aurinko porotti täydeltä taivaalta ja tuulikin oli tyyntynyt. Näissä tunnelmissa alkoi Puolustusvoimien Kesäkiertue Kokkolassa 14.6.. Paikalle oli saapunut paljon yleisöä ja tunnelma oli katossa. Kokkolan torilla oli esillä meidän kalustoaamme, johon oli mahdollista päästä tutustumaan. Kalustostamme oli esillä maastokotteri (BRB Can-Am Outlander 6x6), kuorma-auto (Scania R460 8x8), panssaroitu maastohenkilöauto (Mercedes Benz G300) sekä Patria XA-203 panssaroitu miehistönkulje-

tusajoneuvo. Lisäksi torilla oli sotakoiranäytös, jossa esiintyivät Niinisalon sotakoirasastolta kaksi saksanpaimenkoiraa, Arek ja Cross. Kokkolan torilla myös Maanpuolustuskoulutus Pohjanmaan piiri esitteli toimintaansa sekä koulutustarjontaansa ja lisäksi reserviläisjärjestöt esittelivät omaa toimintaansa ja yleisöllä oli mahdollisuus kokeilla ekoaseamunnaa. Lisäksi Kokkolan Sotilaskotiyhdistys oli myymässä suussa sulavia munkkejaan. Illan konsertissa kokkolalaisia viihdytti ensin Ilmavoimien Big Band solistinaan

Heikki Silvennoinen, joka soitti vanhoja klassisia rokkihenkeisiä kappaleita. Tämän jälkeen lavalle nousi Laivaston soittokunta solistinaan energinen Souls of Women -trio, jotka nostattivat illan tunnelmaan vielä entisestään pienellä "tanssi tunnillaan" sekä vauhdikkaalla menollaan. Illan päätti räjäyttävästi ABBAN ja nyky-popin säestyksellä Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan Show Band.

Kuvat: Ressukuva, Pasi Lindroos
Kirjoittanut: Henna Mäntylä

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan Show Band esiintyi näyttävästi ABBAn klasiikkojen ja nykypopin merkeissä.

Ilmavoimien BigBand viihdytti kokkolalaisia solistinaan Heikki Silvennoinen.

Laivaston soittokunta solistinaan energinen Souls of Women -trio, nostatti tunnelmaa.

Tuleva räjähdekoira, belgianpaimenkoira malinoisuros Rohmu opettelemassa räjähteiden hajuja ja niiden ilmaisu. (Kuvaaja: Veeti Rantanen)

kakoiran uransa aikana kouluttanut konkari. Ensimmäistä virkakoiraansa kouluttava koiranohjaaja, ylikersantti Eveliina Jahkonen suorittaa tällä hetkellä koiransa Juron kanssa huumekoiraohjaajakurssia.

"Kurssikokonaisuus ja kurssien järjestys on mielestäni hyvä. Pentukurssilta sai koiran pentu- ja nuoruusaikaan paljon hyviä oppeja, kouluttamistekniikan kurssi taas oli askel eteenpäin, jonka jälkeen jatketaan oman koulutushaaran kurssia", Jahkonen luettelee.

"Minulle uutena koiranohjaajana kursseilla kaikki on uutta. Kursseilla saa uusia näkökulmia, ja omista suorituksista saatu palaute on erittäin hyödyllistä ja kattavaa. Lisäksi paljon oppii myös seuraamalla muiden suorituksia", Jahkonen pohtii.

Tulevan räjähdekoiran, belgianpaimenkoira malinois uros, Rohmun, ohjaaja vääpeli Ari Mäenpää on jo kokenut koiramies: hänellä on koulutettavanaan jo uransa kolmas virkakoira.

"Mielestäni kokeneemmankin koiranohjaajan on hyvä käydä kursseilla päivittämässä oppeja, sillä koirankoulutusmenetelmät muuttuvat vuosien kuluessa. Koiranohjaajakurssien koulutus on vuosien aikana muuttunut koirakohtaisempaan suuntaan: kursseilla otetaan nykyään enemmän huomioon koiran yksilölliset ominaisuudet ja muokataan harjoitteita koiralle sopiviksi", Mäenpää kehuu.

Kurssien rakenne ja kurssikokonaisuudet on uudistettu muutama vuosi sitten: uusi järjestelmä on niin kutsuttu moduulijärjestelmä ja jokaisella kurssin osajaksolla on teemat. Kummallakin kurssien osajaksolla on oma koulutusteemansa, esimerkiksi erikoisetsintäkoirilla yhden viikon teemana voi olla maastoetsintä, toisella viikolla sisätilaetsintä. Sotakoiraosaston johtaja, sotilasmestari Tero Rissanen on tyytyväinen nykyiseen kurssijärjestelmään.

"Vaikka jokaisella viikolla on jokin uusi tema, uuden opettamisen ja opetteluun lisäksi kuitenkin myös

Saksanpaimenkoirauros Juro ohjaajineen harjoitteli maastoetsintää huumekoiraohjaajakurssilla. (Kuvaaja: Annika Riihimäki)

kaikki siihen mennessä opittu tulee mukana ja niitäkin asioita koko ajan vahvistetaan ja koulutetaan eteenpäin", hän muistuttaa.

Rissanen on ilahtunut kurssilaisten asenteesta ja aktiivisuudesta.

"Koska kurssien anti on nykyään muuttunut, koiranohjaajien into ja aktiivisuus osallistua kursseille on kasvanut, opiskeluhalu löytyy. Vanhatkin ohjaajat ovat tulleet innolla mukaan kursseille, hän iloitsee.

Kokenut koiranohjaaja yliväpeli Miika Koivistokin on tyytyväinen kurssien nykyiseen sisältöön.

"Kurssit ovat vuosien kuluessa muuttuneet ohjaaja- ja koiraläheisemmiksi: kursseilla otetaan huomioon koira yksilönä sekä koiran ja ohjaajan yhteistyö", Koivisto muotoilee.

"Kokeneenkin ohjaajan on ehdottomasti hyvä käydä kursseilla, sillä siten pysyy kärryllä siitä, mitä sotakoirilta vaaditaan. Lisäksi aina oppii uutta: ei ole olemassa superihmistä joka tietäisi jo kaiken, varsinkin kun on kyse koirankoulutuksesta", Koivisto toteaa varmasti jokaiselle koiranohjaajalle tutun asian.

Koiviston mielestä myös uusien koiranohjaajien tapaaminen on mukava lisä kursseilla.

"Kurssilla saa itse kurssin opetuksen lisäksi myös muilta kurssilaisilta hyödyllisiä kommentteja omasta koirasta sekä uutta näkökulmaa ja vinkkejä sen kouluttamiseen. Muuten jos vain itsekseen touhuaa, tulee putkinäkö", kokenut koiranohjaaja tietää.

Kurssinjohtaja ylikersantti Jari Ikonen vastaa sotakoiraosaston kurssi-toiminnasta ja kurssien suunnittelusta sekä kouluttaa kursseilla.

"Kurssien sisältö ja aiheet suunnitellaan koirien suorituskykyvaatimusten mukaan. Koirat ja ohjaajat ovat kaikki erilaisia, joten kursseilla on löydettävä jokaiselle koirakolle sopivat koulutustavat ja harjoitteet", Ikonen täsmentää.

Ikosen mukaan yksi suuri muutos kursseilla koirakohtaisemman koulutuksen lisäksi on nykyään myös viranomaisyhteistyö, joka selkeyttää sekä avaa koiranohjaajille viranomaisyhteistyötä ja eri viranomaisien tehtäviä kokonaisuutena.

"Myös eri puolustushaarat on huomioitu paremmin kursseilla kuin ennen, kuten Meri- ja Ilmavoimien erityispiirteet ja toimintaympäristöt. Esimerkiksi merellisissä olosuhteissa toimiminen on hyvin erilaista ja vaatii erilaisten asioiden huomioon ottamista kuin vaikkapa Maavoimien olosuhteet" Ikonen selittää.

Eri puolustushaarojen toimintaympäristöjen lisäksi myös muuttuva yhteiskunta asettaa koulutukselle jatkuvasti vaatimuksia.

"Kursseilla kuten muussakin sotakoiraosaston toiminnassa tulee pysyä jatkuvasti ajan hermolla ja seurata kotimaan ja maailman tapahtumia. Yhteiskunnan ja toimintaympäristöjen muutoksiin on pystyttävä vastaamaan. Vaadittujen suorituskykyjen ylläpitäminen on ensiarvoisen tärkeää", kurssinjohtaja painottaa.

Entä mitä kurssinjohtaja antaisi neuvoksi tuleville koiranohjaajille?

"Motivaatiota ja aktiivisuutta on löydettävä omasta takaa: koiranohjaajan on hyvä hankkia tietoa muualtakin kuin vain meiltä. Mielen pitää olla avoin", Ikonen tiivistää.

Koiranohjaaminen onkin ehkä enemmän elämäntapa kuin vain työ, uskollisen työtoverin kanssa kun eletään joka päivä yhdessä niin töissä kuin vapaa-ajallakin. Sotakoiraosaston johtaja Rissanen ja kurssinjohtaja Ikonen ovat yhtä yhtä mieltä siitä, mikä kursseilla kouluttamisessa on parasta.

"Koirakon kehittymisen ja koulutuksen tulosten näkeminen, siitä tulee aina hyvä mieli".

Koiranohjaajakurssilla oppii niin uusi ohjaaja kuin vanhakin konkari

Teksti: Annika Riihimäki

Henkilökunnan koulutus on merkittävä osa Porin prikaatin Niinialon varuskunnassa toimivan sotakoiraosaston toimintaa: sotakoiraosasto vastaa valtakunnallisesti koko Puolustusvoimien koiranohjaajien peruskoulutuksesta sekä järjestää jatko-opetustilaisuuksia. Osastolla järjestetään koiranohjaajille vuosittain useita erilaisia kursseja, jotka kestävät kurssista riippuen 1–8 viikkoa. Sotakoiraosastolla käy kouluttautumassa Puolustusvoimien henkilökuntaan kuuluvia koiranohjaajia kaikista puolustushaaroista. Sotakoiraosasto järjestää koiranohjaajakursseja koirien eri koulutushaaroista, joita ovat esimerkiksi erikoisetsintäkoirat (huume- ja räjähdde-etsintä), partiokoirat sekä näiden yhdistelmät. Sotakoiralta koulutettavan suorituskyvyn valitsee koiranohjaajan oma joukko-osasto tarpeensa mukaan.

Koiranohjaajakursseja järjestetään koiran peruskoulutukseen liittyen kuten pentukurssi ja koiran koulut-

tamistekniikan kurssi sekä eri koulutushaarojen erikoiskursseja kuten huume-, räjähdde- ja partiokoiraohjaajakurssi. Pidemmät eli 6–8 viikon kurssit pidetään kahden viikon osajaksossa, joiden välillä on etäjäksot, joten kurssi suoritetaan käytännössä noin vuoden aikana.

Lähijaksolla annetaan perusteita ja valmiuksia ohjaajille koiran kouluttamiseen ja ohjaamiseen. Etäjäksot ovat osittain ohjattua harjoittelua etätehtävien ja harjoitteiden kautta, mutta käytännössä kuitenkin melko itsenäistä kouluttamista kursseilta saatujen ohjeiden mukaan, mikä vaatii ohjaajalta aktiivisuutta ja motivaatiota. Ohjaajia kannustetaan kysymään neuvoja matalalla kynnyksellä, sillä koulutusvirheiden korjaaminen voi olla työlästä ja aikaa vievää.

Sotakoiraosaston kursseille osallistuu niin tuoreita kuin kokeneitakin koiranohjaajia: samalla kurssilla voi olla sekä koiranohjaajan uraa aloitteleva ohjaaja että jo useamman vir-

Eversti Anton Mäki

Vapausoturi ja tykistökomentaja

Teksti:ouko Fossi, VTM,kapteeni (res), Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistyksen puheenjohtaja
Kuvat Antti Mäen 6.12.2020 julkaisemasta kirjasta.

Eversti Anton Mäki ja 1.luokan vapaudenristi miekoin

Merkillistä kohtalon yhteyttä tämä elämä joskus on. Noin 20 vuotta sitten luin kirjasta Jouko Nurminen "Sortovuosista sotavuosiin" (Kankaanpään suojeluskunnan historia), että vapausodassa Satakunnan länsirintamalla taisteli Porin Pataljoonan viidentenä komppaniana Turun komppania, joka Pomarkun Honkakosken 22.2.1918 käydyn tulikaste-taistelun jälkeen vetäytyi Kankaanpään Veneskoskelle majoittuen Kaapan, Pirlän ja Dahlin taloihin. Kaikkien näiden isännät olivat valkoisten puolella.

Kaappa on mummolani ja Oskari-isoisä oli ollut suojelusvartion perustavan kokouksen puheenjohtaja kesäkuussa 1917. Talo oli jätetty kylmilteen, kun isoisäni perhe oli lähtenyt evakkoon yhteen sukulaistaloon peläten punakaartin etenemistä kylään. Oskari oli siirtynyt Kankaanpään kirkonkylän komendantiksi. Häntä oli varoitettu punakaartin pidätysaikeista.

Täällä kylmilteen jätetyn suuren pirtin lattialla yöpyi muiden mukana Turun komppanian 22-vuotias ryhmäpäällikkö Anton Mäki.

Lapsuus ja nuoruus

Anton Johannes Mäki syntyi Turussa 9.5.1896. Hänen vanhempansa olivat Anton Julius Mäki ja Amanda Maria

Mäki, o.s. Sohlberg. Antonilla oli veli Aarne Julius ja sisko Elsa Maria.

Antonin lapsuusvuosina perhe asui Tornikadun varrella puutalokorttelissa, josta he muuttivat 1904 juuri valmistuneeseen Turun taidemuseon pohjakerokseen, jossa perheellä oli pieni asunto. Isä toimi taidemuseon lämmittäjänä ja konemestarina.

Antonin isä Anton Julius oli asevelvollisena Suomen Sotaväen 2. Turun tarkka-ampujapataljoonassa, jonka harjoitusleiri oli muun muassa Ikaalisten Vatulan varuskunnassa.

Koulunsa Anton kävi Turussa, Turun suomalaisessa reaalilyseossa 7. luokkaan asti. Ylioppilaaksi saakka hän ei opiskellut, syytä ei tiedetä. Sen jälkeen hän teki konttoriharjoittelijan töitä, luultavasti Wiklundin rautakaupassa, olivathan Wiklundin pojat hänen ystäviään.

Vapausotaan

Vuonna 1917 alkoivat poliittiset mielipiteet eri kansallisryhmien välillä kuumentua. Anton liittyi syyskuussa 1917 Turun suojeluskuntaan. Tavanomaisten harjoitusten jälkeen Wiklundin poikia ei heidän isänsä päästänyt lähtemään valkoisiin joukkoihin, mutta hän antoi Antonille hevosen, jolla hän ja hänen ystävänsä pääsivät Turusta lähtemään.

Vapausodasta alkoi Anton Mäen pitkä ura Suomen armeijan palveluksessa 37 vuoden ajan käsittäen neljä sotaa.

Anton Mäen v. 1936 päiväkirjassaan kertomaa:

" Lähdin Turusta 29.1.1918 Väinö Auerin kanssa hevosella pyrkimään Pohjanmaalle ensimmäisenä päämääränämme Lauttakylä. Tänne saavuimme 31.1. Valkoisten päällikkönä oli täällä eläinlääkäri Engdal. Yön 1.-2.2. vietimme Äetsän tehtailla, josta meidät noin 40 turkulaista koulupoikaa siirrettiin Vampulaan. Tänne saimme 3.2. käskyn heti saapua Lauttakylään, jonne punaisia ja venäl. merisotilaita oli hyökkäämässä. Matkalla Lauttakylään saimme käskyn kääntyä kuitenkin pohjoiseen ja 19 tun-

nin kuluttua saavuimme Kullaaseen. Lassilan kautta saavuimme 5.2. Pomarkun Kynäsjärvelle Tuunan taloon, josta vielä samana päivänä saavuimme Kankaanpäähän. Täällä meidät virallisesti merkittiin valkoisen armeijan kirjoihin. Muistan silloisen ratsumestari Berghin vastaanottaneen meidät ja lausuneen muutaman sanan mm. Oulun valtauksista.

Kankaanpäässä alkoivat sotilaalliset harjoitukset järven jäällä klo 9-11 ja 3-5.(15-17). Majapaikkamme oli Kankaanpään kansakoulu ja ruokailupaikkamme Kansanopisto.

Kankaanpäässä jaettiin meille venäläiset kiväärit. Ensimmäisenä komppanian päällikkönä oli meille tuttu koulutoverimme jääkäri Aarne Peltonen.

21.2.1918 siirrettiin komppaniamme Honkakosken kansakoululle etuvartiotehtäviin. Koko päivän olimme asemassa, mutta vedettiin meidät kuitenkin iltapäivällä pois, koska punaiset alkoivat saartaa pienen joukkomme. Seuraavan yön vietimme autiossa Kaapan talossa n. 5-6 km Honkakoskelta Kankaanpään suuntaan. Kankaanpäässä olevia valkoisia joukkoja siirtyi samaan aikaan Honkakosken suuntaan."

Anton 22-vuotiaana vapausoturina.

Tämän jälkeen päiväkirja kertoo taistelujen etenemisen Pomarkkuun, Ahlasiin, Noormarkkuun, Poriin, Harjavaltaan, Vammalaan ja Urjalaan.

Vapausodan jälkeen Anton oli töissä Pääintendentuurin varastolla Turussa kesäkuusta lokakuuhun. Hänet siirrettiin 15.6.1918 Turun intendentuuripiirikonttorin johtajaksi ja 15.7.1918 Suomen senaatin sota-asiain toimituskuntaan. Väapeliksi hänet korotettiin 25.7.1918, siis 22-vuotiaana.

Vakinaiseen armeijaan

Suomen Armeijan Päällikön Esikunnasta tuli Antonille 25.10.1918 kirje, jossa ilmoitettiin hänet hyväksytyksi Lappeenrannan tykistöupseerikokelaskurssille. Allekirjoitus oli majuri Hanell, esikuntapäällikön sijainen. Etusija oli vapausodan osallistuneilla. Edellisellä kurssilla oli myös muuan A.F. Airo. Kouluttajina oli aluksi saksalaisia opettajia, mutta tykistökoulu lakkautettiin jo 11.10.1918 ja juuri palvelukseen astuneen upseerikokelaskurssin opetus jouduttiin järjestämään pikaisesti uudelleen. Opettajiksi tulivat suomalaiset.

Anton Mäki vietti 20- ja 30-lukujen kesiä Perkjärven ampuma-alueella Uudenkirkon kunnan Kaukjärvellä. Vuosina 1918-1939 Perkjärven ampumaleirillä luotiin kenttätykistön korkea ampumatekninen taito eversti Vilho Nenosen johdolla. Ampumaleirit kestivät kerrallaan useita viikkoja.

Opintomatka Saksaan

Toimiessaan II AKE:ssa Viipurissa komennettiin majuri Anton Mäki Saksaan opintomatkalle kohteena Baijerissa Oberpfalzissa sijaitseva Artillerie Regiment 27:n tykistöharjoitusalue Grafenwöhr-nimisen kaupungin laidalla. Grafenwöhr on nykyään laajin NATO:n harjoitusalue Euroopassa. Matka kesti 17.7.1937-27.8.1937 ja keskittyi vain ammuntoihin. Perhe ei ollut mukana.

1.8.1937 hän sai "Valhallassa" nähdä kohtauksia Saksan historiasta ja huippukohdaksi muodostui kolmannen valtakunnan esittely. Valhalla -museo sijaitsee Tonavan rannalla lähellä Regensburgin kaupunkia ja se sisältää kohtauksia Saksan historiasta. Huippuunsa kehitetty propaganda tuli myös tutuksi.

Tehtävät talvisodassa

Talvisodan uhan edellä Anton määrättiin liikekannallepanotehtäviin Vaasaan 20.10.1939. Sodan alettua kenraalimajuri K.M. Wallenius otti komentoonsa Lapin Ryhmän. Sen tykistön komentajaksi määrättiin majuri Anton Mäki. Joulukuun alkupäivinä kuormattiin II/KTR 9:n 6. patterin henkilöstö junaan ja kuljetettiin Kemijärvelle ja patteri alistettiin Joutsijärven suunnassa taistelevalle Osasto Roiniselle. Tulitoiminta alkoi välittömästi ja venäläiset työn-

nettiin Märkäjärven lounaispuolelle. Ruotsalaisten vapaaehtoisjoukkojen saavuttua suomalaisten tilalle, aloitettiin myös patteriston siirtovalmistelut Kannakselle, jossa se 5.3.1940 Vilajolella oli asemassa. Rauha tuli sitten jo 13.3.1940.

11. divisioonaan kuuluneen KTR 11:n komentaja, majuri Anton Mäki teki esityksen 29.5.1940 Rovajärven ampumaleirin alueen hankinnasta. Ensimmäiset ammunnat suoritettiin 20.-24.11.1940. Ammuntoja johti majuri Anton Mäki. Varsinaisesti leiritoiminta alkoi vasta vuonna 1949.

Jatkosodan alussa Sallan suunnassa

Jatkosodan edellä kesäkuun alkupuolella 1941 ryhdyttiin Lapissa jo käytännön toimiin, jotka merkitsivät Suomen vahvaa sitoutumista Saksan hyökkäykseen. Suojajoukkoja kutsuttiin palvelukseen 10.6. alkaen ja Pohjois-Suomen joukkojen liikekannallepano alkoi 15.6.

Saksalais-suomalaisen XXXVI armeijakunnan ensimmäisenä tehtävänä oli vallata Sallan kirkonkylän alue. Hyökkäys alkoi 1.7.1941. Eversti Verner Viiklan komentamaan 6. divisioonan joukko-osastoihin kuului myös KTR 14 (evl Anton Mäki). I psto oli perustettu varusmiesjoukoista ja II sekä III psto oli perustettu Torniossa ja Kemissä Länsi-Lapin reserviläisistä. Tiettömien erämaiden halki tykistöä ei voitu kuljettaa

Vas. Anton Mäki ja kenraaliluutnantti Ernst Goettke 1941.

Perhekuva vuodelta 1950. Antti Mäki vasemmalla edessä. Keskellä takana ye-everstiluutnantti Pentti Mäki (k. 93-vuotiaana 18.12.2021 Turussa).

lainkaan mukana, mutta avuksi tuli "Sunkun laivasto" eli Kemi Oy:n metsäpäällikkö Sundqvistin komennossa oleva yhtiön laivasto. Taistelujen jälkeen 28.10.1941 myönnettiin Anton Mäelle toisen luokan rautaristi (EK II).

6. divisioonan komentaja eversti Verner Viikla koki epäonnistuneensa tehtävässään ja päätyi itsemurhaan 18.12.1941. Hänestä oli tehty jo ylennysesitys kenraalimajuriksi. Anton Mäki osallistui yhtenä arkunkantajana esimiehensä kenttäsiunaustilaisuuteen. Viiklan tilalle 6. D:n komentajaksi määrättiin kenraalimajuri Einar Vihma, jonka arkkua Anton oli myös kantamassa Kuopiossa Ihantalan taistelun jälkeen vuonna 1944.

Ihantalan ratkaisijoita

Ihantalan taisteluja on paljon käsitelty historiankirjoissa, joten en selvitä sitä puolta enempää. Everstiksi 13.4.1943 ylennetty Anton Mäki toimi Pohjoisen tykistöryhmän komentajana. Eteläistä ryhmää komensi eversti Klärich. Teoriassa Tali-Ihantalan alueelle pystyi keskittämään tulensa 21 patteristoa ja järeä patteri. Taistelujen laannuttua Anton Mäki sai 6. D:n komentajan kenraalimajuri Einar Vihman suulliset kiitokset Ihantalan ratkaisu- ja puolustustaistelujen johdosta sekä Ryhmä

Tykistön ryhmitys Ihantalassa 30.6. - 3.7.1944. 6. divisioonan tulenjohtaja Lars Holmström kertoo muistelmissaan, että vangiksi saatu venäläinen kapteeni kertoi heidän tappionsa ollen hirvittävä. Stalin-gradin kokemuksiin verrattuna Ihantalan taistelut olivat pahempaa.

Vihman tykistökomentajan eversti G. Lucanderin kirjallisen kiitoksen Ihantalan ratkaisutaistelujen johdosta.

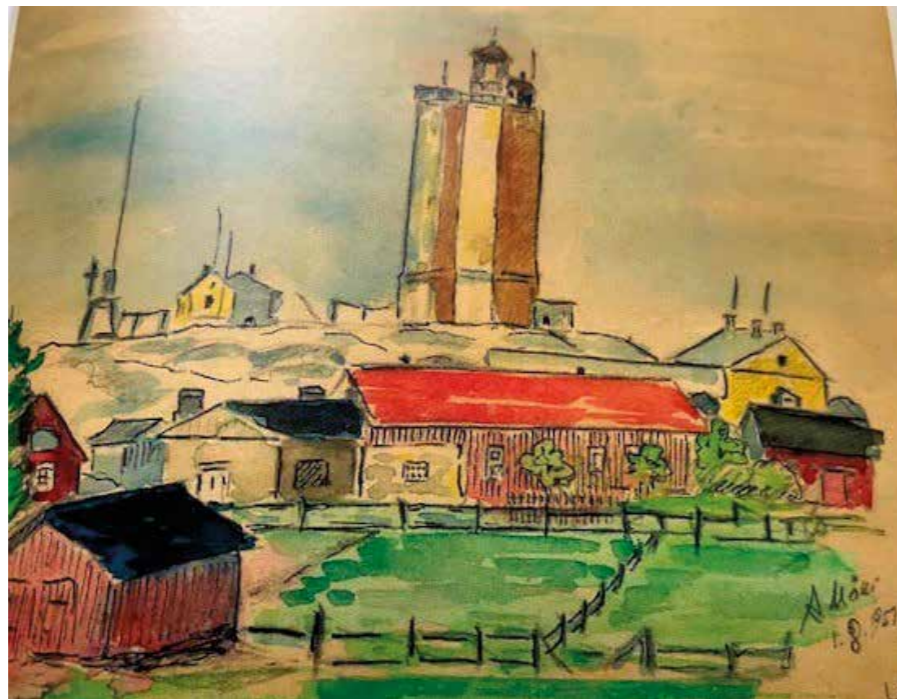
Elokuun 1944 alkuun mennessä Ihantalassa ja koko Karjalan kannaksen alueella oli siirrytty suhteelliseen rauhalliseen asemotavaiheeseen. Mutta 5.8.1944 tapahtui. 6. D:n komentaja Einar Vihma ja esikuntapäällikkö Gösta Palkama kaatuivat etulinjassa, jonne myös Anton Mäki oli kutsuttu, mutta jostain syystä hän ei mennyt sinne.

6. D osallistui myös Lapin sotaan ja sen tykistön muodosti KTR 14 (myöh. KTR 1) komentajana eversti Anton Mäki.

Sotien jälkeen Anton Mäki toimi KTR 1:n komentajan viransijaisena, I/ KTR 2:n komentajana, 2. Divisioonan esikuntapäällikkönä Turussa vuodesta 1948 sekä Turun eteläisen sotilaspiirin päällikkönä, josta virasta hän erosi 10.5.1955 tasavallan presidentti Paasikiven myöntettyä hänelle eron puolustuslaitoksen everstin virasta. Sen jälkeen hän toimi kevääseen 1959 Oy Wiklund Ab:n henkilöstöpäällikkönä. Viimeiseen iltahuutoon hänet kutsuttiin 7.3.1963.

Perhe-elämää ja taidetta

Anton Mäki oli naimisissa kolme kertaa. Ensimmäinen vaimo Verna Hilde-

Maisema Utöstä 1.8.1951.

gard Sofia kuoli räjähdysonnettomuudessa 27-vuotiaana v.1930. Avioliitosta on poika Pentti. Hän oli yleisesikuntaeverstiluutnantti ja kuoli tätä kirjoittaessani 93-vuotiaana. Toinen vaimo Hanny Valborg kuoli tuberkuloosiin v.1937, ei lapsia. Kolmannen avioliiton Anton solmi Allin, o.s. Österdahlin kanssa v. 1940. Heille syntyi kaksi lasta, Laila Maarit s.1941 ja Antti Sameli s. 1943.

Antonilla oli taiteellisia taipumuksia ja mm. Lauri Jalavan kirjassa "Kompagniamme vapaussodassa" (1928) on runsaasti hänen piirroksiaan Satakunnan rintamalta. Niitä on myös myöhemmistä sodista hänen elämäkerrassaan. Lieneekö Turun taidemuseolla ollut vaikutusta. Hän toimi 1950-luvun alussa Turun taideyhdistyksen piirustus-koulun puheenjohtajana. Poika Antti on arkkitehti ja toiminut Turussa arkkitehtitoimiston johtajana samoin kuin hänen poikansa Pekkakin.

Antti Mäen kanssa istumme Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistyksen hallituksessa. Tämä kirjoitus perustuu hänen 6.12.2020 julkaisemaan isänsä elämäkertaan "Eversti Anton "Pius" Mäki - turkulainen vapaussoturi ja tykistökomentaja".

Jääkärikomppanian taistelun tukeminen epäsuoralla tulella

Teksti: Yliluutnantti Atte Hakanen SATTR/KRHK

Jääkärit muodostavat maavoimien taistelevan selkärangan, jonka tarkoituksena on käydä maataistelut vihollisen kanssa ns. silmästä silmään. Yksikkönä jääkärikomppaniamuodostavat rungon joko pataljoonan tai taisteluosaston taisteleviin osiin. Jääkärikomppanioiden kokoonpanot ja tehtävät eroavat toisistaan riippuen, onko kyseessä pataljoonan vai taisteluosaston komppania. Eroavaisuuksia löytyy niin kaluston, henkilöstön kuin toiminta-alueenkin osalta. Jääkäreiden tavantomaisiin tehtäviin kuuluu hyökkäys-, puolustus, ja viivytystaistelu. Riippumatta jääkärikomppanian kokoonpanosta tai varsinaisesta tehtävästä on selvää, ettei se lähtökohtaisesti kykene täysin itsenäisesti toteuttamaan tehtä-

viään ilman ylemmän johtoportaan tukea. Ylemmän johtoportaan epäsuorantulen yksiköt mahdollistavat jääkäreille menestyksen taisteluissa.

Epäsuorantulen valmistelut jääkärikomppanian tukemiseen

Taktisella tulenkäytöllä tarkoitetaan lähtökohtaisesti kenttätykistön tai kranaatinheittimistön epäsuorantulen käyttämistä taisteluiden tukemiseen. Epäsuorantulen tarkoitus on tuottaa mahdollisimman runsaat tappiot viholliselle. Epäsuorantulen tehokas käyttö vaatii niin jääkärikomppanian kuin tukevan tuliyksikön etupainoista suunnittelua sekä reagointia taisteluiden aikana, tavoitteena saada keski-

tettyä käytössä olevien asejärjestelmien yhteisvaikutus mahdollisimman tehokkaasti. Tällöin puhutaan kokonaistulenkäytöstä, jossa viholliseen vaikutetaan samanaikaisesti epäsuoralla tulella, panssarintorjunta-aseilla sekä suora-ammunnalla.

Tykistöjärjestelmällä luodaan mahdollisuus tehokkaaseen epäsuorantulen käyttämiseen. Se muodostuu toiminnallisista osa-alueista kuten johtaminen, tuliasematoiminta, tulenjohto, ammunnanhallinta ja johtamisjärjestelmät, sääpalvelu sekä tiedustelu. Nämä osa-alueet vaativat mahdollisimman tarkkaa suunnittelua ennen taisteluiden alkamista, jotta tuliyksikkö kykenee tukemaan jääkärikomppaniaa. Johtamisessa tärkeintä on sen selkeys ja yksinkertaisuus. Ennalta sovittujen johtosuhteiden määrittäminen tietyissä taistelun vaiheissa tai niiden muuttaminen kesken taistelun tulee olla mahdollisimman helposti toteutettavissa. Tulenkäytön johtosuhteet, rajoitteet ja välirajat tulee olla selvillä niin jääkärikomppaniassa, kuin tukevassa tuliyksikössä.

Tuliasematoiminta on tukevan tuliyksikön tärkein itse toteutettava kokonaisuus, jolla luodaan perusta tarkalle ja täsmälliselle tulenkäytöl-

le. Tuliyksikkö saa perusteet omasta käytettävästä tuliasema-alueesta tulenjohtokomentajalta. Kun tuliyksikön suunniteltu tuliasema-alue on selvillä, alkaa välittömästi suunnittelu tulevasta tehtävästä. Varsinainen toiminta alkaa tuliasemien tiedustelulla, jonka tarkoituksena on selvittää käytettävän alueen mahdollisuudet ja rajoitteet. Tämän jälkeen alkaa tuliasemien valmistelu ennen pääjoukon saapumista aseisiin. Valmistelut pitävät sisällään aseiden tarkkojen paikkojen määrittämisen, tuliasemamittausten toteuttamisen sekä johtamis yhteyksien rakentamisen alueella. Tuliasema-mittauksilla tarkoitetaan aseiden tarkkojen sijaintien mittaamista, sekä tarkan suunnan välittämistä tuliasemiin aseiden käytettäväksi. Tämä mahdollistaa tehokkaan tulenkäytön nopeasti tuliyksikön saavuttua tuliasemiin. Itse epäsuorantulen ampumiseen vaadittaviin valmisteluihin kuuluu myös ammunnanhallinta ja johtamisjärjestelmien valmistelu. Se pitää sisällään mm. sään vaikutuksen selvittämisen, käytettävien ampumatarvikkeiden tietojen päivittämisen ja valmistelut, aseiden tarkkojen sijaintietojen päivittämisen sekä ampuma-arvojen laskentaan käytettävien järjestelmien tarkastukset tulitoimintapaikan ja aseiden välillä.

Jääkärikomppaniassa tykistöjärjestelmän keskeinen kokonaisuus on tulenjohtaminen. Sillä tarkoitetaan epäsuorantulen vaikutuksen saattamista haluttuun kohteeseen. Tämän vuoksi jääkärikomppanian jokaisesta jääkärijoukkueesta löytyy tulenjohtoryhmä, joka vastaa tulenjohtajan johdolla epäsuorantulen käytöstä omaan taisteluun liittyen. Tulenjohtamisessa korostuu oman ja vaikutettavan kohteen paikantiedon tarkkuus sekä käytettävän tuliyksikön suorituskyky. Nämä tekijät määrittävät tulen osuvuuden kohteessa sekä sen vaikutuksen oman joukon liikkeeseen. Tulenjohtajan tehtävänä on olla jatkuvasti tietoinen omasta sijainnistaan ja paikantaa vihollisen sijainti mahdollisimman tarkasti. Lisäksi maasto jossa toimitaan, määrittää epäsuorantulen käytettävyyden. Tavoitteena on tähytetty tulenkäyttö, jolloin tulenjohtajat havaintojensa perusteella pystyvät tarvittaessa korjaamaan tulta. Tähytämätön tulenkäyttö ei välttämättä ole tehokasta, mutta joissain tilanteissa ainut vaihtoehto.

Kuva: Puolustusvoimat/Mikko Peron

Jääkärikomppanian ja tuliyksikön yhteistoiminta taistelussa

Jääkärikomppanian ja tuliyksiköiden yhteistoiminta vaatii suunnittelua eritoten johtamisen, käytettävien johtamisjärjestelmien, liikkeen sekä tuliasema-alueiden yhteensovittamisessa. Epäsuorantulen kokonaisuuden suunnittelusta vastaa tulenjohtokomentaja, komentajalta saatujen perusteiden mukaisesti. Varsinainen joukkojen yhteensovittaminen taisteluun tapahtuu komppanian päälliköiden ja epäsuorantulen käyttöön liittyvien henkilöiden välillä.

Jääkärikomppanialla on perustaistelumenetelmät eri taistelulajeihin, joita se käyttää tilanteen ja toiminnan mukaan. Se luo johtamiselle ja toiminnalle riittävän yksinkertaiset raamit, jolloin lyhyillä käskyillä saadaan tarvittava toiminta käyntiin. Myös tuliyksikön pitää ymmärtää jääkärikomppanian perustaistelumenetelmät, jotta se voi suunnitella oman toimintansa sen perusteella, mitä jääkärikomppania on tekemässä missäkin taistelun vaiheessa. Tämä mahdollistaa riittävän etupainoisen valmistautumisen tulevaan taisteluun, jolloin tukeva tuliyksikkö aikauttaa oman toimintansa niin, että se on valmiina tukemaan, ennen kuin jääkärikomppania aloittaa taistelun.

Epäsuoraa tulta pyritään käyttämään taistelun kriittisten vaiheiden toteuttamiseen, jolloin tarkoituksena on saada aikaan mahdollisimman suuri vaikutus viholliseen. Taistelut pyritään aloittamaan runsaalla epäsuorantulen käytöllä kaikilla käytössä olevilla tuliyksiköillä. Mahdollisuuksien mukaan

taistelun aloituksessa pyritään iskemään viholliseen lujaa keskitetyllä kokonaistulenkäytöllä. Sen tavoitteena on rikkoa vihollisen taistelujärjestystä, jolloin se ei pääse toteuttamaan omaa suunnitelmaansa. Massiivisen aloituksen jälkeen tuliyksiköiden tulenkäyttöä hajautetaan laajemmalle alueelle, jolloin saadaan mahdollisimman monelle taistelevalle joukolle epäsuoraa tulta taistelun tueksi. Taisteluiden edetessä ylemmän johtoportaan tulisi selvittää mihin taisteluiden painopiste on muodostumassa, jolloin pyrkimyksenä olisi jälleen kerran keskitetyllä tulenkäytöllä luoda paikallinen tuliylivoima viholliseen nähden. Painopistealueiden muodostamisella pyritään heikentämään vihollisen mahdollisuuksia saavuttaa menestystä omassa taistelussaan. Tuliyksiköt tarjoavat ratkaisun nopeaan ja keskitettyyn tulenkäyttöön, koska niiden tulta voidaan siirtää paikasta toiseen jopa usean kilometrin välillä minuuteissa.

Jo Suomen sotien aikana ja veteraanien toimesta on todettu, että epäsuoratuli on tehokkain ja psykologisesti vaikuttavin tekijä tappioiden aikaansaamiseksi. Voidaan siis todeta, että saavuttaakseen menestystä taistelussa, on jääkärien osattava edelleen hyödyntää epäsuorantulen vaikutus omiin taisteluihinsa liittyen, vaikka sodankäynti onkin muuttunut sitten 1940-luvun.

Kuva: Puolustusvoimat/Henri Hakulinen

Koulutusjaksot varusmiespalveluksessa

Teksti: 2. Jääkärikomppanian varapäällikkö Luutnantti Taneli Jokinen Kuva: Eetu Kuusisto

Alokasjakso käynnistyi Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonassa alokkaiden vastaanottamisella 3.1.2022. Palvelukseenastumis päivän ohjelmaan kuului perinteiseen tapaan ensimmäisten varusteiden noutamista varastoilta ja oman yksikön tiloihin ja henkilöstöön tutustumista. Omassa tuvassa alkoi myös välittömästi uusiin palvelustovereihin ja vanhemman saapumiserän ryhmänjohtajiin tutustuminen. 1.Pioneerikompaniassa osa alokkaista ehti jo ensimmäisen päivän aikana tutustua yksikkönsä päällikköön tulohaastattelussa. Tulohaastattelussa päällikkö tapasi alokkaan henkilökohtaisesti ja toivotti jokaisen tervetulleeksi varusmiespalvelukseen. Jo toisena päivänä alkoi alokkaiden varsinaisen koulutus kaikissa pataljoonan yksiköissä. Ensimmäisistä päivistä aikaa vie vielä erilaiset järjestelyt, kuten varustamisten jatkuminen, mutta myös sotilaallinen koulutus alkoi erilaisten oppituntien muodossa heti aamun valjettua. Alokasjaksolla koulutettavien varsinaisten tilaallisten taitojen päämääränä on, että varusmiehet osaavat toimia yksittäisenä sotilaana osana partiota. Alokasjaksolla keskeisimpänä asiana varusmiehille tulee opettaa myös perusteet rynnäkkökiväärin ja ampumatarvikkeiden turvallisesta käsittelystä ja käytöstä sekä perusampumataito. Lisäksi päämääränä on, että alokasjakson jälkeen koulutettava on sopeutunut varusmiespalvelukseen, kykenee suoriutumaan yksittäisen taistelijan tehtävistä toimintakykynsä säilyttäen ja on toimintakyvyltään valmis koulutushaarajakson koulutukseen.

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonassa, kuten kaikissa muissakin joukkoyksiköissä, koulutus eteni vakioidusti eri koulutusaiheesta toiseen alokasjakson kurssien mukaisesti. Jokainen alokas sai ensimmäisen kahden viikon orientaatiokurssilla perusteet sotilaallisesta käyttäytymisestä, varusmiespalveluksen rakenteesta ja sotilaallisista perustiedoista. Esimerkiksi joukkoyksikön komentaja piti kaikille alokkaille perusoppitunnin turvallisuuspolitiikasta. Fyysinen koulutus alkoi myös orientaatiokurssilla lihas-

kuntotestin sekä raikkaassa talvisäässä juostun 12 minuutin juoksetesti muodossa.

Orientaation jälkeen suoritettiin kolme kurssia, joissa koulutetaan varsinaisia sotilaan perustaitoja eli selviytymisen-, suojaamisen- ja suojautumisen -kurssit. Kurssit kestivät kukin noin viikon alokasjakson viikoilla 3-5. Selviytymisen -kurssilla opittiin marssimista, pimeätoimintaa, suunnistusta ja sotilaan selviytymistaitoja, kuten vedenkeittämistä. Lisäksi majoituttiin ensimmäistä kertaa maastossa ja alokkaat toimivat esimerkiksi lähivartiomiehen tehtävässä. Suojaamisen -kurssilla opittiin toimintaa yksinkertaisissa suojaus- ja vartiotehtävissä, lähitaistelua, ampuma-aseen käyttöä vartiotehtävissä sekä sodanoikeussääntöjä. Suojautumisen -kurssilla opittiin toimintaa suojeluvaroituksessa ja -hälytyksessä, tulaseman perusteet, liikkuminen taistelulentällä ja taisteluensivun perusteet. Varsinaista sotaharjoitusta ei alokasjaksoon sisältynyt, mutta edellä mainittujen kurssien aikana koulutus oli hyvinkin maastopainotteista. Tänä vuonna varusmiespalveluksensa aloittaneet alokkaat saivat siis nauttia reippaasta talvikelistä runsaasti.

Oman kokonaisuutensa alokasjakson kurssien kanssa muodosti ase- ja ampumakoulutus. Koulutus alkoi jo ensimmäisellä viikolla aseiden rakenteen ja toimintaperiaatteen opiskeluna. Aseenkäsittely ja ensimmäiset ammunnat alkoivat jo toisella viikolla. Aseenkäsittely on osa varsinaisia kurssikokonaisuuksia ja siksi perusteet täytyy olla hallussa jo ennen suojaamisen -kurssia. Tänä vuonna ammunnat suoritettiin raikkaissa pakkaskeleissä ja osa pataljoonan yksiköistä suoritti matkat ampumaradoille ja takaisin hiihtäen. Hiihtäminen olikin pitkästä ajasta runsaiden hankien ansiosta merkittävä osa alokasjaksoa. Teki hyvää myös koulutajille!

Alokasjakson viimeisellä viikolla oli vuorossa alokasjakson päättävä sotilasvala 10. helmikuuta. Sotilasvala pidettiin Säkylässä joukkoyksiköittäin omaisten seuratussa etäyhteyden päässä.

Erikoiskoulutusjakso - siirtyminen isompiin kokonaisuuksiin ja paluu viikonloppuvapaisiin

Erikoiskoulutusjakson käynnistymisen oli monella tapaa merkittävä vaihe 2. Jääkärikomppanian varusmieskoulutuksessa. Maalis-huhtikuun vaihteessa Porin prikaatissa luovuttiin koronajoituksista lähes täysin ja noin kaksi vuotta kestänyt loma- ja kiinnioajaksettelu siirtyi ainakin toistaiseksi historiaan. Varusmiehet eivät toki osanneet kaivata normaalia viikonloppuvaparytmiä, sillä heillä ei moisesta kokemusta ollutkaan, mutta kirjoittajan perusyksikön henkilökunnan keskuudessa tämä tieto otettiin ilolla vastaan. Pidempiin kiinnioajaksoihin oltiin toki jo ehditty sopeutua ja hyviä käytänteitä ja oppeja pidempien koulutusjaksojen toteuttamisesta oli eittämättä tullut, mutta joitakin kipupisteitä jaksottelu tietenkin aiheutti vielä kahden vuoden jälkeenkin. Kovasta maanpuolustustahdosta huolimatta suurin osa henkilökunnasta on kuitenkin mieluiten viikonloppuisin vapaalla.

Kiinnioajaksettelusta luopumisen lisäksi erikoiskoulutusjakson alku merkitsi sitä, että palvelusta olisi jäljellä enää 12 viikkoa. Toisin sanoen 165 vuorokauden palvelusajalla palvelevat miehistön jäsenet olivat palveluksensa puolivälissä. Tässä vaiheessa palvelusta taistelijoille oli pyritty kouluttamaan heidän omassa tehtävässään vaadittavat erityistaidot, ja nyt oli aika siirtyä isompiin kokonaisuuksiin, sekä tietenkin harjaantua jo opituissa asioissa. Komppaniamme oli ottanut jo pienen varaslähdön, sillä e-jaksoa edeltävän koulutushaarajakson viimeisellä viikolla olimme jo harjoitelleet komppanian taistelua hyökkäämisen muodossa. Kyseisestä kolmen päivän harjoituksesta saadut kokemukset olivat hyviä, sillä komppanian hyökkääminen sujui alusta lähtien yllättävän hyvin siihen nähden, missä vaiheessa koulutusta yksikkö oli. Vaunumiehet saivat runsaasti harjoitusta vaunujen taisteluteknisestä käytöstä, tulenjohto-osat paikansivat

maaleja ja lähettivät tulikomentoja, joukkueiden ja ryhmien johtajat pääsivät harjaantumaan tehtävissään ja niin edelleen. Kaiken kruunasi tietysti muonitusryhmän valmistama kertakaikkisen herkullinen sapuska.

Erikoiskoulutusjakson painopiste oli siis komppanian taistelun harjoittelussa, sillä seuraavaksi edessä olevalla joukkokoulutusjaksolla oli tiedossa tärkeitä harjoituksia, joissa komppanian tuli osata taistella osana pataljoonaa. Lisäksi harjoiteltiin muun muassa taistelua rakennetulla alueella, sytytysvälineiden käyttöä, yhteistoimintaa pioneerien kanssa sekä ammuttiin ampumaradalla niin perus- kuin erikoisammuntojakin. Erikoisammuntojen tarkoitus on soveltaa taistelijan ase- ja ampumataitoa: ammunnoissa harjoitellaan esimerkiksi lippaan vaihtoa ja häiriön poistamista sekä ampumista liikkeestä ja käännöksistä. E-jaksoon kuului myös ETAH-harjoitus, eli erikoiskoulutusjakson taistelu- ja ampumarajoitus. Ampumarajoituksissa varusmiehet pääsevät yhdistämään taistelukoulutuksessa ja ampumakoulutuksessa opittuja taitoja, sillä harjoituksen tärkeimpänä osana ovat taisteluammunnat. Taisteluammunnissa käytetään kovia ampuma-

tarvikkeita ja maalilaitteita, jotka antavat ampujalle välittömän palautteen tulenkäytöstä, sillä maalilaitte "kaatuu" pois näkyvistä ampujan osuessa siihen. Ammunnat toteutetaan taisteluampuma-alueella, ja niillä pyritään simuloidaan taistelulentän olosuhteita mahdollisimman tarkasti.

Harjoituksessa 2. Jääkärikomppanian varusmiehet ampuivat ryhmän hyökkäys- ja puolustusammunnan, joista jälkimmäisen myös pimeällä. Lisäksi yksikkö osallistui miinojen ja panosten tehoesittelyyn, oli tutustumassa napalmin ominaisuuksiin polttotaisteluradalla ja jokainen pääsi myös heittämään käsikranaatin. Käsikranaatin käsittelyä harjoitellaan toki ennen oikean käsikranaatin heittoa, mutta usein tämä suoritus on sellainen, joka varusmiehiä jännittää eniten. Ammattitaitoisen henkilökunnan ja tarkasti ohjeita kuuntelevan varusmiesjoukon yhteistoiminnalla harjoitus saatiin tälläkin kertaa vietyä läpi palvelusturvallisesti ja oppia ja havaintoja taisteluteknikasta sekä erinäköisistä taisteluvälineistä kertyi tässä harjoituksessa varmasti kaikille.

Vaikka koronasta oltiinkin jo päästy lähes täysin eroon, ei terveysturheilta kuitenkaan vältytty. Sitkeä ja ilmeisen

helposti tarttuva influenssa vaivasi yksikköä e-jakson loppupuolella, mutta toisaalta oli kuitenkin hyvä, ettei sairastapausten piikki osunut loppupalveluksen tärkeimpiin harjoituksiin.

Jälkikäteen tarkasteltuna erikoiskoulutusjakson kuusi palvelusviikkoa menivät kuin siivillä. Voi olla, että osasyynä tähän tuntemukseen olivat paluun tehneet viikonloppuvapaat, jotka rytmittivät koulutusviikkoja ja harjoituksia oikein mukavasti. Joukkokoulutusjakson ensimmäisen viikon taisteluharjoitus osoitti, että e-jakson koulutuksessa oli onnistuttu. 2. Jääkärikomppanian varusmiehet taistelivat menestyksekkäästi kansainvälisten joukkojen rinnalla, joskin ajoittaista kitkaa englanniksi kommunikoiminen varmasti aiheutti. Loppujen lopuksi yhteisymmärryksen kuitenkin aina päästiin ja käsimerkit toki toimivat äidinkielestä riippumatta. Yksikön päällikkö oli syystäkin ylpeä komppaniansa toiminnasta ja lähtökohdat palveluksen viimeisille viidelle viikolle olivat sangen hyvät!

Valaisuvälineiden käyttö ryhmän puolustusammunnassa pimeällä.

Koulutushaarajakso

Alokasjakso satiin päätökseen ja koulutushaarajakso käynnistyi Varsinais-Suomen huoltopataljoonan perusyksiköissä ystävänpäivänä 14.2.2022. Koulutushaarajakson alussa annettiin vielä viimeiset näytöt koulutushaara-valintoihin vaikuttaviin arvioitaviin suoritteisiin RK5-ammunnan muodossa. Alokkaat olivat tosissaan alkaneet miettiä mahdollisia jatkokoulutusvaihtoehtojaan alokasjakson lopussa, ja totuuden hetki oli nyt viimein koettanut. Vasta ylennettyjen jääkäreiden, tykkimiesten, viestimiesten ja suojelumiesten koulutusvalinnat toteutettiin K2020-mallin mukaisesti kaksiosaisena. Ensimmäisessä vaiheessa he valitsivat koulutushaaransa oman halukkuutensa ja alokasjakson aikana keräämisenä pisteiden perusteella. Kuten huollossa yleensäkin tapana on, pyrittiin valintoja suunniteltaessa hyödyntämään aiemmin hankittua siviiliosaamista ja näin saatiin muun muassa sairaanhoitajat lääkintämieskurssille ja ajoneuvoasentajat kunnossapitokurssille.

Valinnat jatkuivat läpi koulutushaarajakson erinäisillä arvioitavilla suoritteilla sekä yleisillä käytännön näytöillä. Koulutushaarajakson lopussa koettiin valintojen toinen osa, johtajavalinnat. Tämän perusteella päätettiin se, ketkä jatkoivat aliupseerikouluun ja ketkä jatkoivat sotilaskoulutustaan miehistötehtävissä.

Tähän kaksiosaiseen valintajärjestelyyn oli kuitenkin tiettyjä yksittäisiä poikkeustapauksia, kuten huoltopataljoonan perusyksiköissä aina niin suosittu sotilaskuljettajan tehtävät. Moni huoltokomppaniaan varusmiespalvelukseen hakeutuva on jo ennakkokyselyissä ilmaissut halukkuutensa sotilaskuljettajakoulutukseen. Halukkaita kuljettajatehtäviin oli jälleen paljon ja paikkoja rajallinen määrä, minkä vuoksi kilpailu valintapisteistä oli molemmissa huoltokomppanioissa tiukkaa alusta saakka.

Koulutushaarajakson myötä monen halukkaan toive toteutui ja he pääsivät aloittamaan sotilaskuljettajakoulutuksensa. Sotilaskuljettajatehtäviin valitut jääkärit vaikuttivat silmin nähden helpottuneilta ja innostuneilta aloittaessaan oman eriytyvän koulutuksensa.

Alokasjakson aikana tulevat huoltomiehet ja -naiset olivat oppineet sotilaan perustaidot ja opetelleet oman rynnäkkökiväärinsä käsittelyä. Nyt oli kuitenkin aika viedä oppia taistelijan taidoissa askel eteenpäin Maavoimien sotilas 1 -kurssin myötä. Kurssin tavoitteena oli kehittää taistelijan toimintaa taistelukentällä partiokokoonpanossa ja opettaa ryhmässä toimimisen perusteet. Kurssin tärkeimpänä ja monen osallistujan mielestä mielenkiintoisimpana sisältönä olivat partiokokoonpanossa suoritettavat taisteluammunnat sekä vaarallisilta aineilta suojautumiseen valmistava CBRN-polttotuotelu-rata.

Alokasjakson opit rynnäkkökiväärin käsittelystä ja käytöstä olivat selkeästi menneet perille huoltopataljoonan sotureille, sillä sekä partion puolustus, että hyökkäysammunta sujuivat kokonaisuuksina pääosin varsin mallikkaasti.

Maavoimien sotilas 1 -kurssin jälkeen oli aika alkaa opetella huoltoaselajin toimintaa huollon peruskurssin muodossa. Kurssilla tulivat oppituntien jälkeen tutuiksi huollon alat ja niiden erityispiirteet sekä huoltoon tyypillisesti kohdistuvat vihollisuhat. 1.Huoltokomppania on tässä yhteydessä jo pidempään järjestänyt toimivaksi todetun ns. kalustoseminaarin. Tässä seminaarissa vanhempi saapumiserä perustaa huoltopaikat (ensihitoasema, kunnossapitopaikat, huoltokomppanian komentopaikka, muonituspaikka ja niin edelleen.), jossa tulevat huollon karkiosajat näkevät, mitä kaikkea kalustoa huoltokomppaniaan kuuluu sekä pääsevät jo orientoitumaan tulevia miehistökurssseja varten.

Koulutushaarajakson ydinsisältö huoltomiehille ja -naisille olivat huollon peruskurssit. Näillä kursseilla oli tarjolla oman huollon alan koulutusta ja kursseilla luotiin osaaminen omaan huollon alaan sekä pohja oman alan ryhmässä toimimiseen. Miehistökursien aihealueet kattoivat kaikki huollon alat pois lukien kuljetukset, sillä sotilaskuljettajilla oli tässä vaiheessa oma kuljettajakoulutuksensa menossa. Peruskurssit huipentuivat osaamista testaavaan kurssien maastoharjoitukseen.

Ennen kurssien alkua 2. Huoltokomppaniassa varusmiesjohtajat osallistuivat kurssien toteutukseen sekä myös osaltaan suunnitteluun henkilö-

kuntaan kuuluvien kurssien johtajien johdolla. Tämä tarjosi johtajille ensimmäisen mahdollisuuden johtaa ja kouluttaa oman huollon alan asioita tuleville ryhmilleen. 1.Huoltokomppaniassa oli kurssien suunnittelun osalta hieman erilainen käytäntö, mutta yhtä kaikki sielläkin johtajat saivat vastuutehtäviä ja kouluttivat kursseilla miehistölle oman huollon alan asioita.

Lääkintäalakurssin ydinsisältönä oli opettaa osallistujille taisteluensiapu ja toiminta hoitopaikalla. Kunnossapitokurssilla opetettiin pienkaliiperisten aseiden ja ajoneuvojen kunnossapitoa sekä huoltoa. Huoltokomppanian komentopaikkakurssilla opetettiin komppanian komentopaikan perustaminen sekä huoltokomppanian johtamisjärjestelmien käyttö. Täydennysalukurssilla opetettiin uusille täydennysmiehille materiaalikirjanpidon hallintaa, materiaalin jakamisprosessia sekä materiaalin varastointia kenttäolosuhteissa. Sotilaskeittäjäkurssilla kurssin ydinsisältönä oli kenttäkeittimen käyttö ja muonituspaikkojen perustaminen. Kurssit toteutettiin tuttuun tapaan yhteistyössä SOTLK:n, Millog Oy:n sekä Leijona Cateringin kanssa.

Kursseilla alun teoriaosuudet opetettiin oppitunneilla sekä PVMoodle-verkkoympäristössä itseopiskeluna. Kurssilaiset pitivät etenkin PVMoodlen tarjoamasta itseopiskelumahdollisuudesta, sillä se mahdollisti kertaamisen omalla ajalla näppärästi omaa kännykkää käyttäen. Kurssit perustuvat kuitenkin pääosin käytännön tekemiselle ja tämä todettiin kurssista riippumatta kurssin kaikista mielekkäimmäksi anniksi.

Huollon peruskurssien harjoitus suoritettiin kurssien viimeisellä viikolla kolmipäiväisenä harjoituksena Säskylän ja Niinisalon varuskuntien lähiharjoitusalueilla. Harjoituksessa päästiin perustamaan huoltopaikkoja maastossa ja näin päästiin testaamaan käytännössä kaikkea sitä, mitä edellisten kolmen viikon aikana oltiin harjoiteltu. Harjoituksen ajaksi sattui upea aurinkoinen kevätkehi ja monet kurssilaiset tuumaisivatkin, että olisivat viihtyneet harjoituksessa pidempäänkin.

Koulutushaarajakson lopuksi johtajavalinnat lyötiin lukkoon ja tammi-kuussa palvelukseen astuneiden polut lähtivät eriämään. Osa jatkoi matkaan-

sa johtajakoulutukseen ja osa miehistötehtäviin erikoiskoulutusjaksolle. Ilmassa oli selkeän jännityksen lisäksi tietynlaista haikeutta, kun palveluksen alusta kuljettu yhteinen matka tupakaverien kanssa oli tulossa päätökseen.

Teksti: yliluutnantti Olli Sepponen, V-SHP esikunt

Joukkokoulutusjakso

Joukkokouutusjakson tavoitteena on, että yksittäinen taistelija hallitsee oman tehtävänsä osana ryhmää ja osaa soveltaa aiemmillä kursseilla opittuja taitoja. Ryhmän tulee puolestaan kyetä toimimaan osana jaosta, ja jaoksen osana patteria. Näin koulutushaarajaksoilla käyty kurssit ja erikoiskoulutusjaksolla syvennetyt taidot yhdistyvät osaksi suurempaa kokonaisuutta.

Kohti tavoitetta

Aiemmillä koulutusjaksoilla opitut taidot ulosmitataan tyypillisesti vaativassa taisteluharjoituksessa, joka tykistöjoukoilla on kansankielisellä termillä ilmaistuna "Rova" (harjoituksen sijaintiin liittyen) tai "MVH" (Maavoimien vaikuttamisharjoitus). Valtaosalle Satakunnan tykistörykmentin (SATTR) saapumiserän 1/22 joukoista pääsotaharjoitus tai "loppusota" oli Lightning Strike 22 (LIST22) Rovajärven keväisissä maisemissa.

Joukkokoulutusjakso alkoi SATTR:n joukoilla harjoituksen valmisteluilla. Joukot keskitettiin Pohjoiseen kalus-

ton osalta junalla ja henkilöstön osalta linja-autoilla. Näiden kuljetusten suunnittelu ja valmistelu oli J1 -viikon keskiössä. Valmistelujen lisäksi varusmiesten koulutukseen kuuluu liikunta- sekä ase- ja ampumakoulutusta. Rovajärvellä toteutettu noin kymmenen päivän ampumarjoitus vaati ajallisesti valtaosan joukkokoulutusjaksosta, mutta kyseinen harjoitus on ehdottomasti parasta oppia tykistöjoukoille. Vaativa toimintaympäristö, monipuoliset ja vaativat ammunnat sekä toimiminen osana suurta (harjoitus)kokonaisuutta antaa niin tykistön, tulenjohtoon kuin huollon osille loistavan toimintaympäristön näyttää omaa osaamistaan.

Kranaatinheitinkomppanian (KRHK) osalta LIST22 -harjoitukseen osallistuivat tulenjohtajat, yksikön muiden osien ollessa joukkokoulutusjakson taistelu- ja ampumarjoituksessa Pohjankankaalla. Näiden lisäksi KRHK:n varusmiehet ulosmittasivat toistamiseen osaamistaan toisenlaisessa toimintaympäristössä Pohjankankaan hiekkadyneihin verrattuna REPO22 -taisteluharjoituksessa Vekaranjärvellä. REPO22:ssa KRHK:n varusmiehet pääsivät nauttimaan mm. nopeasta ryhmittymisestä osana hyökkäystä sekä yksikön irtautuessa pois vihollisen koukkauksen alta torjuntajoukkueen suojaamana.

Reservin polku

Harjoituksen jälkeen joukot harjoittelevat ja toteuttavat oman ryhmä- ja joukkokohtaisen kaluston varastoin-

tihuollon. Tämän lisäksi viimeisten viikkojen aiheisiin kuuluu kotiuttamistestit kuten cooper, lihaskuntotesti ja ampumataitotesti. Kotiuttamistestien perusteella kyetään tarkastelemaan koulutustavoitteiden saavuttamista numeerisesti.

Yleinen sotilaskoulutus nousee palveluksen loppua kohden pintaan, kun tulevat reserviläiset istuvat vääpelin ja päällikön pitämällä oppitunneilla. Näillä oppitunneilla ohjeistetaan palveluksen päättämiseen liittyvät toimenpiteet sekä kerätään ja tarkastellaan palautetta varusmiespalveluksesta. Oppituntien ja kotiuttamistestien vastapainoksi järjestetään liikuntakoulutusta sekä erilaisia kisailuja yksiköiden sisällä ja välillä. Sotilaskoulutukseen kuuluu lisäksi reserviläiselle pidettävät kotiutusoppitunnit, jotka sisältävät muun muassa sosiaaliasiota reserviläisen näkökulmasta sekä mahdollisuuksia palveluksen jälkeen ja infoa kriisinhallinnasta sekä Puolustusvoimista työnantajana.

Viimeisten aamujen, edessä hämmöttävän kesän ja reservin auringon lähestyessä varusmiehissä alkaa näkyä odottava ja osin jopa haikea tunnelma. Tykistöjoukkojen vahvin voimavara näyttää jokaisessa tuvassa - todella vahva yhteishenki.

Teksti: Luutnantti Ville Kaskinen
Kuva: Henri Hakulinen

Varusmiestoimikunnan toiminta koronan hellittäessä

nyt, että saisin kokea koronavapaata palvelusarkea. Varusmiestoimikunnan toiminnan uudelleenkäynnistäminen oli todella tärkeää, jotta koronan jättämä jumi helpottaisi. Suunnittelimme poikkeusjärjestelyin pidettäviä tapahtumia ja erilaisia kursseja, jotka olivat ennen koronapandemiaa VMTK:n normaalia toimintaa. Oli tarpeellista esitellä nuo toiminnot takaisin varusmiesten ja VMTK:n arkeen, jotta toiminnan täysimittainen käynnistyminen pandemian viimeinkin hellittäessä olisi seuraaville toimikausille helpompaa.

Poikkeusolot huomioon ottaen suunnittelimme varuskunnan sisäisen hiihtokilpailun erikoisjärjestelyin, joka osoittautui suosittumaksi kuin oletimme. Suurta osallistujajoukkoa emme todistaneet, mutta niillä, jotka osallistuiivat, oli silti hauskaa. Suunnittelimme ja järjestimme myös uimakilpailun, joka toteutettiin pidemmällä aikajaksolla pitkin kevättä samoin erityisjärjestelyin kuin hiihtokilpailut. Pienemmistä osallistujamäärästä huolimatta uintakilpailukin oli muuhun aktiivisuuteen verrattuna menestys. Kaikki erilainen toiminta oli pakko tuossa vaiheessa järjestää lähinnä testimelessä, jotta oppisimme tapahtumasuunnittelun perusteet, jotka korona oli onnistunut hautaamaan.

Uuden VMTK:n miehistön astuttua tehtäviinsä ja vanhan siirryttyä reserviin koronarajoituksia alettiin purkamaan. Olin itse lomilla tämän purun tapahtuessa. Lomille lähtiessäni keskittyminen oli ollut asioiden hiljalleen takaisin päivärytmiin tuomisessa ja lomilta palatessani oppimaamme ja alustamaamme piti alkaa käyttämään oikeasti. Kaikki suunnitelmamme keväälle menivät uusiksi, mutta rajoitteiden purku tarkoitti suunnittelun helpottumista. Ensimmäisenä muokkasimme aktiivisen toimintamme vastaamaan nykyhetken vaatimuksia, eli mm. lomakuljetukset ja liikuntakerhot piti järjestää eri tavalla. Koska muutos tapahtui loppukevään puolella, emme ole ehtineet ottaa kaikkea irti uusista mahdollisuuksista. Monet asiat jäävät

Muuttuvat olosuhteet ja vanhan uudistaminen ovat määrittäneet oman toimikauteni lähes alusta asti. Aloitin tehtäväni varusmiestoimikunnan puheenjohtajana hieman normaalia aikaisemmin, eli AUK:in loppuviikoilla. Tuona aikana perinteisesti tapahtuvan perehdytyksen sijaan aloitin suoraan syvästä päädyistä, eli täysmittaisesti. Toimikauteni alkuaikoina pääsinkin tutustumaan varusmiestoimikuntaan ja sen toimintaan vanhojen koronarajoitusten lomassa.

Asiat kuitenkin muuttuivat pian, eikä kaikki opittu pitänyt enää paikkaansa. Uuden saapumiserän myötä koronarajoitukset eivät lähteneet, vaan muuttuivat osittain jopa hieman rajoittavimmiksi. Tämä pakotti soveltamaan jo käytössä olevia toimintamalleja ja muuttamaan koronavapaan kevään toivossa tehtyjä suunnitelmia.

Koronan jyllätessä vuoden alkupuolella keskityin erityisesti varusmiehille vapaa-ajalle sijoittuvan ohjelman järjes-

tämiseen. Kuten olin huomannut oman palvelukseni aikana, poikkeusolojen vallitessa varusmiehillä ei oikeastaan ollut vapaa-aikana mitään muuta tekemistä kuin tuvassa makoilu, tai esimerkiksi omatoiminen lenkkeily. Monet eivät mm. alokasjakson rasituksen takia halunneet lähteä ulos talvipakkasiin lenkkeilemään. Sotilaskodin toimintaa oli vähennetty ja kuntotaloa koski tiukat rajoitukset, joten ne olivat poissuljettuja. Pyrimme siis järjestämään lisää erilaista arkiaktiiviteettia ja liikuntamahdollisuuksia, joita varusmies voisi hyödyntää yksikössään jopa karanteenissa ollessaan. Hankintoja tehdessämme otimme tämän huomioon, eli panostimme uusiin välineisiin ja varusteisiin, joita varusmiehet voivat käyttää yksikössä vapaa-ajallaan.

Tiedostin tuona aikana toimikauteni alkupuolella, että koronarajoitukset tullaan purkamaan ennemmin tai myöhemmin, vaikka hartaana toiveena oli varusmiesten kannalta mahdollisimman nopeasti. En silloin vielä tien-

suunnitelmiksi, joita seuraava toimikausi pääsee toteuttamaan.

Kaikesta huolimatta pääsimme järjestämään sovelletusti poikkeusolojen aikaisten suunnitelmien pohjalta melkein perinteeksi muodostuneen korona-aikana poisjääneen järjestyksenvalvoajakurssin. Vaikka kurssi on omasta taustastani johtuen ollut minulle lähellä sydäntä ja korkealla tärkeysjärjestyksessä, emme kuitenkaan saaneet järjestettyä aikatauluongelmista johtuen kurssia ja siihen liittyviä lisäkursseja niin laajana kuin olisin toivonut. Tärkeintä oli kuitenkin, että kurssi saatiin pystyyn.

Vaikka alaisuudessa varusmiestoimikunta keskittyi paljon asioiden takaisin normaaliksi palauttamiseen, emme kuitenkaan unohtaneet VMTK:n muita keskeisiä tehtäviä, eli edunvalvontaa ja varusmiesten edustamista. Käytimme paljon aikaa varusmiesten murheiden selvittämiseen ja palvelukseen liittyviin kysymyksiin vastaamisessa. Varsinkin kun nuorempi saapumiserä astui palvelukseen koronan keskellä, heillä oli paljon puutteita tiedoissa, joista VMTK olisi normaalioloissa pystynyt tiedottamaan tehokkaammin heti palveluksen alussa.

VMTK:n kuluneen kevään mainittavien edustustehtävä lienee minun tapaamiseni Puolustusvoimain komentajan, kenraali Timo Kivisen kanssa. Tavatessamme keskustelimme muiden asioiden lisäksi varusmiesten palvelusolosuhteista. Nostinkin tapaamisessa esille VMTK:n yksikköedustajien ilmoittamia epäkohtia palvelusarjessa.

Miettiessäni mennyttä toimikautta voin tyytyväisenä todeta tehneeni oikean ratkaisun hakiessani VMTK:n puheenjohtajaksi. Tästä palvelustehtävästä saa irti ihan erilaisia asioita, mitä olisin normaalina alikersanttina saanut. Näihin asioihin kuuluu mm. arvokasta kokemusta organisaatiotoiminnasta ja esimiestehtävistä. Kuten muutkin VMTK:n toimihenkilöt, näissä tehtävissä pääsin näkemään miten puolustusvoimat ja varusmiespalvelus itsessään toimivat "verhon takana", joka on ollut erittäin kiinnostavaa ja valaisevaa.

Kirjoittanut alikersantti Felix Marttila

**ASIAKASOMISTAJANA
NAUIT KESÄSTÄ
EDULLISEMMIN**

105

LIITY NYT!

Uutena asiakasomistajana saat:

Jopa satojen eurojen tutustumisedut

Juhlavuoden etuna 30 € lahjakortin

satakunnanosuuskauppa.fi/liity

SAURUS

Tuomo Erjala Oy

Lantmännen Agro

Varsinais-Suomen maakuntakomppania

(V-SMAAKK) Teksti ja kuvat: everstiluutnantti Petteri Iiiti

Maakuntajoukkojen taustaa

Maakuntajoukkojen perustamisesta päätettiin vuoden 2004 puolustuslonteossa. Selonteon linjauksen perusteella Puolustusministeriö asetti toimikunnan, jonka aloitti valmistelemaan lainsäädäntöä vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. Eduskunta hyväksyi lopullisesti maakuntajoukkoja ja muuta vapaaehtoista maanpuolustusta koskevan lain vuonna 2007.

Maakuntajoukot muodostivat uuden puolustusvoimien joukkotyypin, jonka jäsenet kootaan tehtävään sitoutuneista reserviläisistä. Maakuntajoukkojen määritettiin voivan toimia kantahenkilökunnan johtamina virka-aputehtävissä, mutta tarkoituksena ei ollut luoda virka-apuosastoja, jotka olisivat jatkuvassa valmiudessa. Alun perin maakuntajoukot perustettiin siis virka-apuvalmiuden parantamiseksi, mutta vuosien saatossa niistä, ja erityisesti Varsinais-Suomen maakuntakompaista (V-SMAAKK) on muodostunut paikallispuolustukseen valmiusyksikkö, joka kyetään tarpeen vaatiessa toimeenpanemaan nopeasti ja yksikön suorituskyvyllä vastaamaan myös yllättäen ilmenevään sotilaalliseen uhkaan.

Varsinais-Suomen maakuntakomppanian toiminnan ensiaskeleet otettiin huhtikuussa 2006, jolloin Turussa Heikkilän kasarmilla järjestettiin ensimmäinen valintatilaisuus halukkaille maanpuolustajille. Ensimmäiseen valintatilaisuuteen osallistui 130 miestä ja muutamia naisia. Valintatilaisuudessa testattiin halukkaiden fyysistä kuntoa sekä motivaatiota uuden yksikkötyypin mukaisiin tehtäviin. Ainakin sen aikaisten lehtiartikkelien perusteella motivaatio ja tahto osallistua maanpuolustuksellisiin tehtävään on ollut kova. Valintatilaisuuden jälkeen varsinaisen toiminta alkoi syksyllä 2006 silloisen Turun- ja Porin sotilasläänin johdossa. Maakuntakomppanian tehtävät keskittivät jo tuolloin virka-apu suorituskykyjen lisäksi paikallispuolustusta palvelevien sotilaallisten valmiuksien kehittämiseen.

Maakuntakomppanian tehtävät

Maakuntakomppaniant muodostetaan paikallistuntemusta omaavista oman maakunnan miehistä ja naisista. Maa-

kuntakomppanian sotilaiden toimintaa ohjaavat keskeisesti vapaaehtoisuus ja korkea maanpuolustustahto, jotka ovat korkean toimeenpano valmiuden kulmakiviä. Osoituksen korkeasta maanpuolustustahdosta pääosalla Varsinais-Suomen maakuntakomppanian sotilasta on voimassa oleva sopimus, jossa he sitoutuvat saapumaan palvelukseen erikseen määritettyjen määräaikaisten puitteissa.

Nykyisin Varsinais-Suomen maakuntakomppanian johtamisesta vastaa Lounais-Suomen aluetoimisto. Perusasioiden tuottamalle pohjalle on pitkäjänteisesti rakennettu taistelukykyistä paikallispuolustuksen yksikköä, jossa sotilaallinen osaaminen ja toiminta paikallispuolustuksen kärkeksi asetetaan vaatimuksia suorituskyvyille.

Varsinais-Suomen maakuntakomppania on nimensä mukaisesti yksikkö, joka keskittyy operoimaan Varsinais-Suomen maakunnan alueella ja

tuottaa tarvittavat kyvykkyydet oman maakunnan sotilaallisen puolustuksen perustaksi.

Maakuntakomppanian tehtäväkenttä on laaja, joten koulutuksessa on huomioidava useita osa-alueita. Koulutuksessa painottuvat kyky kohteen suojaukseen, aluevalvontaan ja -partiointiin, erikoisjoukkojen toiminnan rajoittamiseen, kuljetusten suojaamiseen ja puolustuksellisiin tehtäviin. Myös hyökkäystäistelua on harjoiteltu. Kaikessa toiminnassa korostuu kyky yhteistoimintaan muiden viranomaisten kanssa. Varsinais-Suomen maakuntakomppanian toimintaympäristönä ovat pääasiassa kaupunki- ja taajama-alue tai muu rakennettu alue. Edellä mainittujen kovien sotilaallisten tehtävien lisäksi maakuntakomppania varautuu edelleen muiden viranomaisten tukemiseen rauhan ajan virka-apuluonteisissa tehtävissä.

Maakuntakomppanian toiminta

Maakuntakomppaniaan rekrytoidaan aktiivisia maanpuolustajia, joilla on hyvä oman alueensa tuntemus, sekä vaadittava sotilaallinen osaaminen ja riittävä fyysinen suorituskyky. Maakuntakomppaniaan hakeutuvat reserviläiset osallistuvat pääsääntöisesti ensin yhteen tai useampaan Maanpuolustuskoulutuksen järjestämään sotilaallisia valmiuksia kehittävään koulutukseen ja ainakin yhteen aluetoimiston järjestämään vapaaehtoiseen harjoitukseen.

Näiden tapahtumien aikana henkilöhaastatellaan sekä henkilökunnan että Maakuntakomppanian reserviläisjohtajien toimesta. "Rekryteille" järjestetään myös fyysisen suorituskyvyn testaus jossain vaiheessa rekrytointiprosessia. Valitut henkilöt sijoitetaan maakuntakomppanian sodan ajan kokoonpanoon, ja heidät otetaan mukaan osaksi maakuntakomppanian toimintaa. Sijoituksen jälkeen henkilö tekee suostumusopimuksen, jolla hän sitoutuu osallistumaan harjoitustoimintaan ja kriisin uhatessa saapumaan palvelukseen tietyillä erityisjärjestelyillä. Sitoutuneille henkilöille luovutetaan "pitkälle kuitille" komppanian valmiiden edellyttämät sotilasvarusteet, joita henkilö säilyttää kotonaan.

Maakuntakomppanian sotilaille järjestetään vuoden aikana Puolustusvoimien tarjoamaa sotilaallista koulutusta kertausharjoitusten ja vapaaehtoisten harjoitusten muodossa. Varsinais-Suomen maakuntakomppanian koulutus perustuu Lounais-Suomen aluetoimiston yhdessä maakuntakomppanian johdon kanssa laatimaan koulutus- ja harjoitussuunnitelmaan. Harjoitukset on teemoitettu vuosittain ja sisällön osalta huomioidaan toimintaympäristön aiheuttamat vaatimukset paikallispuolustukselle. Harjoitusten yksityiskohtaisessa sisällössä ja järjestelyiden toteutuksessa pyritään huomioimaan reserviläisten aiemmat harjoituspalautteet ja muut tarpeet. Koulutus järjestetään nousujohteisesti ja keskeisenä

teemana on, että kaikilla on mahdollisimman paljon aktiivista tekemistä.

Kertausharjoituksissa keskitytään komppanian toimintaan osana paikallispuolustajana, ja harjoitukset vietään jollekin komppanian toiminnaan kannalta keskeiselle alueelle. Esimerkiksi syksyllä 2022 harjoitellaan Maavoimien paikallispuolustusharjoituksessa Naantali – Raisio alueella. Vapaaehtoisissa harjoituksissa painopisteenä ovat ryhmän ja joukkueen taistelu sekä yksittäisen sotilaan taistelutaitojen kehittäminen. Vapaaehtoisissa harjoituksissa toimitaan pääosin Puolustusvoimien omilla harjoitusalueilla, jotka mahdollistavat perustaitojen tehokkaan harjoittelun sekä erilaiset ammunnat. Esimerkkinä tästä voidaan todeta, että syksyllä 2021 keskityttiin perusammuntoihin ja tilanteenmukaiseen asekäsitteilyyn Säkylän harjoitusalueella, ja tänä syksynä harjoitteiden vaativuutta lisätään toteuttamalla ryhmän taisteluammuntoja Säkylän harjulla.

Harjoitustoiminnan lisäksi Varsinais-Suomen maakuntakomppania on kiinteä osa varsinaissuomalaisista maanpuolustusperinnettä ja komppanian vastaa JR14 perinnekillan toiminnan ylläpitämisestä. Aluetoimistona voimme olla ylpeitä näiden jääkarhurykmentin perinnettä jatkavien sotilaiden toiminnasta niin omassa sodan ajan tehtävässään kuin maakunnan sotilasperinteen ylläpitäjinä.

Ase- ja ampumakoulutusta Säkylässä kesäkuussa 2022

Taistelutekniikoiden kertaamista rakennetulla alueella..

Säkylän sotilaskoti on jälleen avoinna ulkopuolisille.

Porin prikaatissa on palattu normaali-aikaan ja koronarajoituksesta on luovuttu. Kesäkuun alusta alkaen Säkylän Sotilaskotiin on voinut taas piipahtaa munkki-kahville ja tapaamaan varusmiespalvelusta suorittavia läheisiä. Sotilaskodin alakerrassa palvelee kioski, josta saa mm. kahvia, munkkeja, sämpylöitä, limua, jäätelöä, makeisia ja erilaisia lahjaesineitä.

Pitkän koronasulun jälkeen Puolustusvoimat on luopunut koulutettavien osastoinneista ja sotilaskodin toiminta on alkanut palata kohti normaaliarkea. Palvelutasoa ja valikoimaa nostetaan kasvaneen asiakasmäärän mukaan. Uutta henkilökuntaakin on palkattu. Säkylän Sotilaskotiyhdistyksen johtokunta iloitsee, että vaikeiden vuosien jälkeen päästään taas tekemään perustehtävää, kahvilapalveluita täysillä ja tukemaan varusmiespalvelusta suorittavien nuorten viihtyvyyttä ja vapaa-aikaa. Vuoden verran käytössä ollut net-tisotku on saavuttanut merkittävän roolin ja se tulee palvelemaan myös jatkossa. Muun yhdistystoiminnan, kuten sisartapaamisten, -koulutusten ja retkien järjestäminenkin on taas täydessä käynnissä.

Tieto avaamisesta lähti leviämään puskaradioiden ja somekanavien kautta nopeasti. Ylen **Tapio Pukkila** uutisoi Sotkujen koronarajoitusten poistumisesta 2.6.2022. Haastattelussa Pukkila kysyy paistetaanko sotilaskotien klassikkotuotetta munkkia nyt enemmän? Säkylän Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja **Henna Ryömä** vastaa nauraen, että: "Munkkeja pitäisi riittää jokaiselle. Tervetuloa maistelemaan".

Teksti ja kuvat: Jenni Tanski, Säkylän Sotilaskoti ry

Saku ja Sisu Mekkonen Kokemäeltä ostavat jäätelöä. Tiskin takana hymyileväinen kaksikko sotilaskotityöntekijä Tarja Nieminen ja sotilaskotisisar Tuula Saarinen.

SÄKYLÄN SOTILASKODIN ALAKERTA ON AVAUTUNUT VARUSMIESTEN LÄHEISILLE JA MUILLE ULKOPUOLISILLE 1.6.2022. ALAKERTA ON AVOINNA KE-LA KLO 14-20. TERVETULOA!

Porin prikaatin kiltta on tärkeä osa paikallispuolustuksen kivijalkaa ja maanpuolustustahdon vahvistamista

Teksti ja kuvat: Tuula Rahkonen

Kiltäväki on herännyt kahden vuoden koronaunesta. Alueosastot ovat valmiina aktivoimaan toimintaansa, viettämään yhteistä aikaa yhteisen asian parissa sekä miettimään uusia kiinnostuksen kohteita ja yhteistä tekemistä, niin nykyisille kuin uusille killan jäsenille – Porilaisille.

Huovinrinteen Upseerikerholla lauantaina 14. toukokuuta pidettyyn Porin prikaatin killan vuosikokoukseen ja -juhlaan osallistui runsaslukuinen joukko kiltalaisia. Perinteinen seppeleenlasku Porilaispat-saalle voitiin toteuttaa jälleen myös yleisön seuraamana. Sepeleen laskijoina olivat Porin prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Vesa Valtonen**, killan valtuuskunnan puheenjohtaja **Tapani Mikola** ja killan puheenjohtaja **Joni Lindeman**. Killan lipun kantajana oli

Markku Nummijoki, ja lippuvartiossa olivat **Seppo Yli-Nissilä** ja **Seppo Solja**.

Sepeleenlaskun jälkeen kiltalaisilla oli mahdollisuus tutustua prikaatin apulaiskomentaja Riku Suikkasen johdolla prikaatin esikunnan vieressä sijaitsevan Kunnianpolun varrella olevaan varsin mittavaan joukkoon suomalaisten joukko-osastojen teoista kertoviin muistomerkkeihin.

Mikola ja Lindeman jatkavat

Ennen vuosikokousta pidetty killan valtuuston kokous vietiin perinteiseen tapaan läpi kerhon perinnehuoneessa.

Killan valtuuston kokous perinnehuoneella. Prikaatin komentaja Vesa Valtonen, Tapani Mikola, Auli Pakula ja Joni Lindeman.

Alla: Killan puheenjohtaja Joni Lindeman ojensi Killan standaari prikaatin komentaja Vesa Valtoselle.

Huovrinteellä, tukenut Porin prikaatin ja maanpuolustusjärjestöjen toimintaa sekä edistänyt maanpuolustustahdon ylläpitoa ja kehittämistä. Nepponen oli estynyt saapumasta tilaisuuteen. Hän lähetti **Erkki Lehmuksen** välityksellä tervehdyksen kiltaväelle ja lämpimät kiitokset kunniajäseneksi kutsumisen johdosta.

Maanpuolustustahdon vahvistaja

Kokouksen jälkeen siirryttiin viettämään vuosijuhlaa. Tervetulosanoissaan Joni Lindeman korosti vapaaehtoisen maanpuolustustyön merkitystä. Vaikka kiltatoiminta on pakotetusta syystä ollut varsin hiljaista parin viimeisen vuoden ajan, niin perusvire on kuitenkin Lindemanin mukaan säilynyt alueosastoissa kiitettävästi.

– Vaikka koronapandemia on vähentänyt ja osin myös estänyt killan alueosastojen toimintaa ja tapahtumien järjestämistä, niin tästä huolimatta killan ja sen alueosastojen merkitys on säilynyt ennallaan henkisen maanpuolustuksen, maanpuolustustahdon ylläpitäjänä ja vahvistajina, Lindeman totesi.

Jäsenmäärä laskussa

Killan pääsääntöisesti noususuhdanteissa jäsenmäärässä tapahtui notkahdus vuonna 2020. Suurin syy oli pandemia sikäli, että rajoitusten vuoksi ei suuria yleisötapahtumia voitu järjestää, mikä taas osaltaan vaikeutti uusien jäsenten rekrytointia. Vuonna 2021 jäsenmäärä on ollut edelleen laskussa. Jäsenistössä on tehty hallituksen päätöksellä siistimistä. Henkilöt, joilla on useammalta vuodelta jäsenmaksut maksamatta, on poistettu jäsenistöstä. Toki uudelleen voi liittyä, mikä on myös toivottavaa.

Jäsenmäärän laskuun on vaikuttanut myös se, että kulunut vuosi on ollut kiltatoiminnan kannalta varsin hiljainen. Muutokset omassa turvallisuusympäristössämme ja lähialueella ovat saaneet

Juhlassa esiintyi Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen Lounais-Suomen soittokunta johtajanaan Jarkko Aaltonen.

maanpuolustuksesta kiinnostuneet hakeutumaan enemmän reserviläisjärjestöjen kuin kiltatoiminnan pariin. Puheenjohtajana Lindeman näkee killan tärkeimmän merkityksen henkisen maanpuolustuksen kasvattamisessa ja ylläpitämisessä. Tätä viestiä jokaisen kiltalaisen tulisi viedä eteenpäin.

Kunnia – velvollisuus - tahto

Vuosijuhlissa puhunut Porin prikaatin komentaja Vesa Valtonen kertoi prikaatiin kuuluvan hyvää, huolimatta menneiden vuosien koronavaikutuksista ja kaakkois-Euroopassa riehuvasta sodasta.

- 396 vuotta vanha Porin prikaati tekee hyvää tulosta ja meillä on varsin hyvät resurssit. Tehtävämme ja roolimme ei ole isossa kuvassa muuttunut, edes vuodesta 1626. Porin prikaati on edelleen Länsi-Suomen puolustaja ja asevelvollisten kouluttaja. Prikaati on viime vuosikymmenellä toteutetun puolustusvoimaudistuksen jälkeenkin yksi suurista ja valmiuden kärjessä - alueellisesti, kansallisesti ja kansainvälisesti. Hyvän tuloksen takana on päivittäinen laadukas tekeminen ja sitä edistävä jatkuva kehittäminen, hän totesi.

Prikaatissa valmisteltiin viime syksynä kehittämisohjelma, jonka yhteydessä tarkastettiin myös prikaatin arvot, visio ja tehtävä. Arvoihin ei Valtosen mukaan tarvinnut pahemmin kajota. - Ne kuuluvat edelleen **von Döbelnin** muistiin merkitsemistä sanoista "kunnia, velvollisuus, tahto", jotka hän avasi seuraavasti:

"Kunnia koostuu työmme arvostamisesta niin sisäisesti kuin ulkopäin. Kunniaakasta on myös arvostaa yksilöä, jokaista Porilaista ja hänen tekemäänsä työtä, unohtamatta menneiden Porilaispolvien aikaansaannoksia. Yksilön arvostus rakentaa luottamuksen perustan ja varmistaa jokaisen tasa-arvoisen ja hyvän kohtelun.

Velvollisuuden täyttäminen ei ole Porilaisille mikään erityinen hyve, vaan perusominaisuus. Tehtävät täytetään suomalaisittain numeroa tekemättä ja

hyvin. Velvollisuutemme on varmistaa asevelvollisten laadukas koulutus, jotta he selviävät taistelukentän vaativista tehtävistä - hengissä ja voittajina! Vain siten voimme saada vastineeksi osan kunniaa suomalaisten vahvasta maanpuolustustahdosta. Taitava taistelija tahtoo ja osaa puolustaa maataan.

Tahto on suomalaisten voimanlähde. Se on ollut sitä läpi historian. Samalla tavalla, kun se ajoi haavoittunutta Porilaistaistelijaa eteenpäin tai mahdollisesti Taipaleenjoen ihmeen talvisodassa, tahto pilkahtelee päivittäisessä tekemisessämme. Tahto löytyy jokaisesta sotilaasta ja siviilityöntekijästä, kunhan annettu tehtävä on perusteltu ja motivoiva. Siten tahto seuraa yleensä hyvää ihmisten johtamista."

Nämä olivat prikaatin komentajan ajatuksiani arvojen taustoista. - Jokaisella on mahdollisuus sanoittaa ne omalla tavallaan. Olennaista on, että yhdessä olemme vahvempia. Sitoutuminen yhdessä tekemiseen edellyttää ihmisläheistä johtamista. Tämä on jokaisen esimiesasemassa olevan haasteellinen tehtävä. Alaisten ja yhteiskunnan luottamus on ansaittava joka päivä, Valtosen korosti.

Valtosen mukaan Porin prikaatin kiltta on tärkeä osa Porilaisuutta, jonka hän on komentajakautensa ensimmäisen vuoden myötä oppinut itsekin kirjoittamaan isolla.

- Porin prikaatin kiltta on tärkeä osa paikallispuolustuksemme kivijalkaa ja maanpuolustustahdon vahvistamista. Suomessa on vahva puolustus, joka nojaa koko yhteiskunnan tukeen. Kiltta tu-

kee prikaatia ja vastavuoroisesti tuemme mielellämme killan aktiviteetteja. Olette aina tervetulleita yhtä lailla Niinisalon kankaille kuin Huovrinteen harjuille, totesi prikaatin komentaja ja toivotti kaikille oikein hyvää kesää.

Vuoden 2022 palkittuja

Juhlissa palkittiin ansioituneita kiltalaisia seuraavasti:

Kiltaristi (nro 77):

Jouko Fossi

Kiltaristi (numeroimaton):

Soile Kleemola

Porin prikaatin historiategos:

Antti Keskitalo ja Heikki Nohkola

Porin prikaatin killan historiategos:

Leevi Lehmus, Harri Mäki, Anssi Perämäki ja Ravo Sarmet

Katse eteenpäin

Killan perustehtävä on sääntöjen mukaan kasvattaa maanpuolustustahtoa, lisätä maanpuolustustietoutta ja edistää maanpuolustusharrastusta sekä lähentää Porin prikaatia ja sen lähialueen väestöä. Kiltta toimii jäsenensä keskeisenä yhdyssiteenä, vaalii historiallisia perinteitä ja yhteisiä muistoja.

Kuten killan puheenjohtaja Lindeman puheessaan totesi, killalla yhtenä vapaaehtoistoimijana on rooli erityisesti maanpuolustustahdon ylläpidossa ja vahventamisessa. Nyt on aika aktivoitua. Ajassa mukana - katse eteenpäin.

Valtuuskunnan puheenjohtajana jatkaa viestintäneuvos Tapani Mikola. Valtuuskunnan uudeksi jäseneksi valittiin Reserviläisliiton toiminnanjohtaja, kiltasisar **Minna Nenonen**. Ennen vuosikokousta kokoukseen ja juhlaan saapuneilla kiltalaisilla oli mahdollisuus tutustua Porilaismuseon ensimmäisen osan näyttelyyn pienryhmissä ja vaihtaa kuulumisia kahvikupposen äärellä. Vuosikokouksen puheenjohtajana toimi **Seppo Verronen** ja sihteerinä killan sihteeri **Auli Pakula**. Killan puheenjohtajana jatkaa Joni Lindeman. Killan hallituksessa jatkavat: **Erkki Lehmus, Markku Nummijoki, Kari Nummila,**

Tuula Rahkonen, Pasi Rainiola, Simo Saarikallio, Riku Suikkanen, Kari Toivonen, Tiina Tuominen, Tapio Turunen ja Seppo Yli-Nissilä. Eero Nurmisen tilalle hallitukseen valittiin **Markku Mäkinen**.

Nepposesta kunniajäsen

Killan kunniajäseneksi vuosikokous kutsui prikaatikenraali **Olli Nepposen**. Nepposen pitkäaikainen ja ansiokas toiminta killan hyväksi on ollut korvaamaton. Huovrinteen kerhosäätiön puuhämiehenä Nepponen on edistänyt kerhoperinteen säilymistä Säkykylän

Saariston Vapaajoukon - Skärgårdens Frikår - perinnettä vaalittiin viikon välein

Teksti: Vapaussodan V-S perinneyhdistys ry puheenjohtaja Jouko Fossi.VTM, kapteeni (res) puheenjohtaja

Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistys ry ja Pargas Reservofficerare rf vaalivat hyvässä yhteistyössä Vapaajoukon perinnettä. Tästä oli kokemusta jo viime vuonna, kun paljastimme Ahvenanmaan Vårdössä Vapaajoukon muistomerkin.

Nyt olimme toisistamme tietämättä järjestäneet tilaisuudet viikon välein touko-kesäkuun vaihteessa.

Nauvon Pensarin muistomerkin kunnostus

Nauvon Pensarin Ängvikissä paljastettiin Vapaajoukon muistomerkki 14.08.1938. Paikalla oli silloin ollut 1200 henkeä.

Vuosien saatossa ja hieman eristyksessä paikassa ollut muistomerkki ympäristö oli päässyt pahasti rapistu-

Seremoniamestari kapteeni (evp) Jorma Ake valmiina aloittamaan seremonian. Hän on myös VV-SP ry:n jäsen. Muistomerkin malli on saatu Vårdön kunnan-vaakunasta, joka kuvaa vartiotulta eli vainovalkeaa. Kuva: Jouko Fossi

maan. Patsaan ympäristö ja sinne johdettavat portaat olivat olleet jo vaaralliset kulkea. Paikalla ei ollut myöskään minikäänlaista infotaulua. Sijaintikin on korkealla kalliolla.

Viimeisen kolmen vuoden aikana Pargas Reservofficerare rf on talkootyönä korjannut ympäristön turvallisen liikkumisen mahdollistavaan kuntoon. Paikalle oli hankittu myös lipputanko.

Asiaa oli tukenut moni yhteistyökumppani, mutta varsinaisen raa'an työn tekivät yhdistyksen jäsenet muun muassa kantamalla pienet katukivet ja saumaushiekan portaita pitkin ylös pat-

saan ympäristöön. Vanhoilta miehiltä kunnioitettava saavutus.

Kunnostustyö valmistui keväällä ja niinpä yhdistys järjesti 27.05.2022 juhllaisen tilaisuuden kunnostuksen valmistumisen kunniaksi.

Jurmo-luokan mairinnousualueilla matkattiin

Kutsuvieraat, joiden joukossa olivat kenraalimajuri Jari Kallio, jonka juuret ovat Paraissilla ja mökki Atussa, sekä useiden Paraisten ja Turunseudun reserviläisjärjestöjen ja perinneyhdistysten edustajat, kuljetettiin kahdella Jurmo-luokan mairinnousualueilla. Lähtö tapahtui Paraisten vierasvenesatamasta. Caterpillar-moottorien avulla veneet saavuttavat 35 solmun nopeuden. Pysähdyskin tapahtui kuin seinään, niin että hiukan peräaallon vettä lorahti veneeseen.

Juhlatilaisuuden hetket

Juhlatilaisuus aloitettiin paljastamalla infotaulu. Sen jälkeen siirryttiin muistomerkin juurelle ylös kalliolle. Trumpetinsoittajan fanfaarin jälkeen nostettiin lippu salkoon. Yhdistyksen perinneupseeri Jorma Ake ohjasi seremoniaa. Sepeleen muistomerkille laskivat Ari Ahomäki ja Ole Bergen. Puheenjohtaja Anders Kjellman loi katsauksen Vapaajoukon historiaan. Vapaajoukon perusti Mouhijärven virkavapaalla ollut nimismies, vanhan väen luutnantti Otto Wahlroos Iniön Norrbyssä Salmisholman koululla 7.2.1918. Paikalla oli myös hänen pojantyttärensä Birgitta Bröckl, o.s. Wahlroos.

Hanketta tukeneiden yritysten nimien julkistamisen jälkeen luovutin Vapaussodan Perinneliiton myöntämän Sinisen ristin Pensar Sandvikin hotelli-yrittäjälle Minna Alakoskelle sekä apteekkari Timo Lehtolalle (ei tullut paikalle). Heidän tukensa hankkeelle oli ollut merkittävä. Tilaisuuden jälkeen

siirryimme maittavalle paikallisista uusista perunoista keitetylle lohikeitolle Hotelli Sandvikiin. Juhlallisuuksiin osallistui noin 50 henkeä.

Iniön muistolaatan paljastus

Tasan viikkoa myöhemmin eli 03.06.2022 Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistys ry teki retken Iniöön, jossa paljastimme yhdistyksemme sekä Pargas Reservofficerare rf:n hankkiman Saariston Vapaajoukon perustamisen muistolaatan. Alunperin retki piti tehdä 6.2.2022, mutta korona ja ankara talvi siirsivät matkaa. Kuljetusvastaavana toimi nykyisin Nauvossa asuva entinen MPK ry:n puheenjohtaja, hallituksemme jäsen Antti Airila. Paraissalaiset Jorma Ake ja Ari Ahomäki hyppäsivät pikkubussin kyytiin Paraissilta ja muut Turun linja-autoasemalta. Meitä oli yhteensä yhdeksän matkalle lähtijää. Hallituksemme jäsen Antti Mäki oli huolehtinut laatan kiinnityksestä etukäteen ja luvan laatan paikaksi Snäckkanin koulun ovenpieleen oli myöntänyt Iniön aluelautakunta (Iniö kuuluu nykyisin Paraisten kaupunkiin).

Aikataulu oli tiukka. Lähdimme Turusta kello 13.40 ja piti ehtiä kello 15.20 Kustavista lähtevälle Heponiemi-Kannvik-lossille. Tilaisuus alkoi kello 16.30. Laitettuumme liput paikoilleen pidin

lyhyehkön paljastuspuheen viittaamalla maamme olosuhteisiin 104 vuotta sitten ja kuinka saaristossakin heräsi ajatus isänmaan suojelemiseksi ja irtautumisesta Venäjän alaisuudesta. Jorma Ake piti saman puheen ruotsiksi.

Laatan paljastuksen suorittivat aluelautakunnan puheenjohtaja Linda Lindberg ja kirjoittaja. Linda kiitti yhdistykseämme Iniön historiallisen tapahtuman esilletuomisesta. Paikalla oli myös muutama iniöläinen.

Iniön aluelautakunnan puheenjohtaja Linda Lindberg ja VV-SP ry:n puheenjohtaja Jouko Fossi paljastivat muistolaatan. Kuva: Tuula Rahkonen

Tilaisuuden päätteeksi siirryimme munkkikahville paikalliseen Cafe Gamla Bankeniin. Kiire oli, sillä meidän piti ehtiä takaisin jo kello 18.00 lähtevälle lossille. Turkuun palasimme vähän ennen kello kahdeksaa

Paljastusdelegaatio yhteiskuvassa. Vasemmalta Ari Ahomäki, Jorma Ake, Linda Lindberg, Jouko Fossi, Antti Airila, Timo Mäki, Eero Joutsikoski, Erkki Lehmus, Petri Selin ja Antti Mäki. Kuvasta puuttuu Tuula Rahkonen, joka otti kuvan.

Huhtikuun numerossa julkaisimme kirjoitushaasteen, jossa kannustimme Porilaisen lukijoita lähettämään meille omia inttitarinoita Porin prikaatista. Tässä numerossa julkaisimme lyhennelmän, jonka on lähettänyt Raino Valtonen

RAINO MATTI VALTONEN.
 Palvelusaika 14.10.-1977 - 8.9.-78.
 Paikkakunta SÄKYLÄ, HUOVINRINNE, KORJA.
 Joukko-osasto PORIN PRIKAATI, KYM. PIONP.
 Yksikkö PIONEERI-KOMPPANIA, KONE-KOMPPANI
 Joukkue / Jaos I PIONEERI JOUKKUE, KURSSI III
 Ryhmä / Tupa 4. TUPA 13. I TUPA 7.

Varusmiespalvelus Porin Prikaatissa 330 VUOROKAUTTA 14.10.1977 – 8.9.1978

Teksti: Raino Valtonen Kuvat: Raino Valtosen kotiarkisto

Lokakuussa astuin sisään elokuvatheateriin, jossa luovutettiin palvelukseenastumismääräys ja ohjattiin istumaan, josta aika pian alikersantti tuli hakemaan komppaniaan. Taisin olla ensimmäisiä. Vähän aikaa odoteltiin alakäytävällä, ennekuin näytettiin tuvat, kaapit ja punkkamme. Alakerrasta kuitattiin vaatteet ja jalkineet. Yksi alokas kunnostautui jo ensimmäisen päivänä juovuksissa ollessaan ja sauhumisellaan (kävi välillä parkkipaikalla vielä paukuilla). Kiinnitti sillä alikersantin huomion.

15.10. Lauantai. Ikävä herätys. Kesken syvimpien unien komppanian käytävällä pärähtää ilkeä-ääninen sähkökello! Silloin en vielä tiennyt, että herätyksiä olisi edessä vielä 330. Illalla pääsin sentään sotkuun, kun tiesin arvomerkit!
16.10. Sunnuntai Marssitaan varuskunta – alueen ympäri ja tutustutaan paikkoihin.

Varsinainen palvelus alkaa

Ensimmäiset sulkeiset alkaa ja rokotukset (neljä kappaletta). Yök! Oli alkuaan sovittu komppanian päällikön kapteeni

Eilen kanssa, että pääsen 8 kuukaudella. Kesäksi töihin. Sitten haettiin erikoismieheksi lähteviä. Taisi mennä ne tentit sen verran putkeen, että pääsin heti lomille, kun muut olivat kuukauden kiinni. Pääsin erikoiskoulutukseen Korialle. Olin yllätykseni ainoa, joka pääsi Pioneerikomppaniasta.

Tulo Korialle Konekouluun

27.12.1977. Tiistai. Tultu lomilta Säkylään klo 01.30. Herätys komppaniassa klo 05.00
 Aamupala klo 05.30. Sitten hakemaan yhtä jääkäriä 1 K:sta (päässyt putkasta juuri 05.55).
 Lähtö 4 K edestä klo 06.15. Lähtö Peipohjasta klo 07.20 junalla Tampere – Riihimäki.
 Riihimäellä joutui odottamaan junaa neljä tuntia, kun juna ei sieltä ennen lähde, minkä takia myöhästymme. Perillä noudettiin heti komppanian vääpelin **Taisto Virtasen** puhutteluun. Ensimmäinen kysymys: "Ollaanko oltu kaljalla jossain?" johon hätäinen vastaus: "Ei varmasti olla, Herra Vääpeli!". Nuuhkiminen oli taas tosi tarkkaa. Onneksi ei ollut rahaa mennä kaljalle.

Varusteet jäivät sinä päivänä kuittaamatta.

Konekomppania Kymen pioneeripataljoona

28.12.1977. Keskiviikko. Kova pakkakanen jatkuu, ja me vieläkin ilman varusteita. Ei ohut "suntis"-puku riitä. Ruokailuun mentäessä erittäin kylmää. Aamulla komppanian päällikön ja vääpelin oppitunnit. Iltapäivällä yleistä moottorioppia. Kylmää, kylmää istua apupäivystäjän pallilla koko yö. Saimme sentään petivaatteet ja soitettua kotiin. Lähetin kortinkin.
29.12.1977. Aamupäivällä vihdoinkin varusteiden kuittaus, joka kesti klo 10.30 saakka. Sitten tunniksi oppitunnille. Iltapäivällä heti ruokailun jälkeen valokuvaus. Punkkien tekoa pitkin iltaa. Illalla taas oppitunteja. Konekomppanian koulutus oli suurin määrältään siihen asti. Keskiarvoltaan korkein. Yksi erotettiin kurssilta. Rannikkojääkäri, taisi palvella miinankantajana lopun aikaa. Töppäsi. Hiihti tosi hyvin, mutta koepaperiin ei saanut edes nimeään oikein. Luutnantti piirsi matkalaukun kahvan paperin yläkulmaan.

Vapaaehtoisena tuliyläkössä mukana

Aamulla taas korjaamalla polttoleikkamassa ja hitsaamassa. Illalla klo 20.00 tuliyläkön valmistelu vinkakuskeja varten. Odotimme metsässä n. 2 h. Vääpeli **Hakanperä** johti. Ennen kuin miehet suvaitisivat ilmestyä tielle (väijyypaikalle) oli jo todella pimeää. Ohitsemme lipui toistakymmentä traktoria, ennen kuin kuulin merkiksi sovitun tulenosoituspauksen paukun. Silloin aloin ampuu paukkupateja sarjatulella. Koko lipas kerralla aina. Rätinä oli hirveänmoinen. (**Sven Tuuvakin** olisi ollut ylpeä, kuormasto olisi mennyt kerralla). Valoammukset valaisivat taivaan. Hakanperän ampumia. Ammuin n. 150 laukausta, eli viisi lippaallista. Välillä heitin mukana tulenosoituspauksia. Lopuksi ammuttiin vielä pimeään ja käytettiin savukranaatit irtautumista varten. Ylläkö onnistui erittäin hyvin! Joka ainoa traktori olisi ammuttu seulaksi, ennen kuin kuskit olisivat ehtineet tehdä yhtään mitään. Enpä haluaisi olla traktori- tai autokuski, kun niiden kimppuun hyökätään. On se sitten maalta tai ilmasta. Kyllä tuli väkisinikin mieleen vanha SF-filmi, kun Sven Tuuva oli venäläisten kuormastoa yllättämässä. Vähän samaan tapaan tämäkin meni.

Oppia Pyhäjärvellä. Porin Prikaati kouluttaa syöksyveneen kuljettajia

Kovassa aallokossa 40 solmun nopeudella kiitävässä veneessä istuminen kysyy mieheltä kuin mieheltä hyvää yleiskuntoa sekä vahvaa ja rautaista luonnetta. Porin Prikaatissa annettiin silloinparille kymmenelle varusmiehelle "kuoppaisella" Säkylän Pyhäjärvellä syöksyveneen kuljettajan koulutusta, ja olot olivatkin koulutusta ajatellen mitä parhaimmat: Tuulta ja tuiverrusta on järvellä riittänyt auringonpaisteen lomassa sopivasti. Koulutuspaikkoina ovat Puolustusvoimien omistama saari, jossa annetaan teoriakoulutus, sekä Pyhäjärven laaja ulappa. Syöksyvenettä kuljetetaan monenlaisissa oloissa: vahvasti kuormattuna tai täysin tyhjänä. Näin kuljettajat oppivat nopeakulkuisen veneen käyttäytymisen varsin tarkoin, kertoi koulutusta johtanut lähin esimieheni sotilasmes-

Kuskina syöksyveneleirillä Säkylän Pyhäjärvellä

tari **Aimo Jalovaara**. Uppoamattoman veneen kuljettaminen aallokossa yli 40 solmun nopeudella ei ole helppo tehtävä; vene ottaa herkästi vettä sisäänsä, muuttaa kulkusuuntaansa jne. Vaikka teoriassa on koulutuksessa tärkeä asema, huomattava osa koulutuksesta tapahtuu käytännössä, veden päällä. Varusmiehet istutetaan veneisiin, keula suunnataan kohti ulappaa, ja erilaisissa muodostelmissa liikutaan sitten Pyhäjärven selällä. Syöksyvenekuljettajan kurssiin liittyen järjestettiin seuraavalla viikolla varusmiehille ja nuorille kuljettajille tarkoitettu vesistö koulutusviikko! Viikolla varusmiehet opastettiin Puolustusvoimien käytössä olevan vesistönylityskaluston käsittelyyn ja käyttöön, heille opetettiin välinekohtaiset varomääräykset, ruuhikaluston, syöksyvälineiden ja partioveneiden sekä polkusil-takaluston käyttö.

Syöksyveneleiri

22.05.1978. Maanantai. Aamulla Pioneerivarastoille ja sieltä kylmille varastoille. Varauduttiin lähtemään syöksyveneleirille.
23.5. Tiistai. Aamulla rantaan moottorisahan kanssa. Sahasin taas 3 m³ poltopuita.
24.5. Keskiviikko. Iltapäivällä päästiin järvelle syöksyveneen kanssa harjoittelemaan. Pääsin ajamaan ensimmäistä kertaa 50 hv:sta Mercuryä. Hyvin meni.

25.5. Torstai. Ajoharjoittelua, avomuodostelmassa rantautumista. Syöksyveneen lähtöasemasta. Iltapäivä ajoharjoittelua koko ajan. Hieno leiri. Paras tähän mennessä.
26.5. Perjantai. Pojat joutuivat kantamaan kaksi syöksyvenettä saaren poikki ja soutamalla takaisin. Sen jälkeen ajoharjoittelua avomuodossa ja rantautumisharjoituksia. Bensaa paloi 700 litraa. Tiedän sen siitä, kun sekoitelin sitä. Leirin purkaminen ja moottoreiden sekä varusteiden kuormaus. Takaisin prikaatiin klo 16.00. Heti saunaa ja syömään. Sen jälkeen kylmille varastoille purkamaan kuorma-autosta tavarat ulos. Iltapäivä komppaniassa. Syöksyveneleiri loppui.

Vesistö koulutusviikko prikaatissa

29.5. Autot lastattiin. Minäkin pääsin komentamaan. Auton piti ottaa meidät kyytiin, mutta ajoikin suoraan rantaan. Tuli pokupyörämarssi. Veneet vesille ja nopeasti kuntoon ja saareen. Sieltä varuskuntaan, Viestikomppaniaan. Tuli samalla harjoiteltua rantautumista. Yksi käynnistys ja laite hajosi. Meni koko iltapäivä sitä korjatessa. Kaksi moottoria yhdistettiin yhdeksi hyväksi. Toinen aamulla varastolle.
30.5. Varuskunnan rantaan. Sieltä vääpeli Antolan mukaan moottorisahan kanssa polttopuita sahaamaan.
31.5. Keskiviikko herätys klo 5.30. ja sitten huoltoauton mukana takaisin

Loppusota komennuksena tiehoitokunnan sillanrakennustyömaalla.

rantaan. Ajoin koko päivän syöksyveineitä. Meni 40 litraa bensaa. Hieno päivä ajella pikkumustat jalassa ja aurinkolasit päässä. Saatu paketti Helsingistä. Yö saarella. Illalla nuotion ääressä pystyssä ollessani, yhtäkkiä yksi pioneeri (lähti Kaartiin aika pian tämän jälkeen) yritti napata puukkonni tupesta. Ennen kuin itsekään tajusin tapahtunutta, olin heittänyt kaverin judoheitolla ketoon. Eipä ole aikoihin lähtenyt niin nopeasti. Katselin itsekin tapahtunutta mitten mukana haavi auki. Reaktio pelaa. Mahtavaa. Tapaus kuitattiin hyvällä naurulla ja kättä paiskaamalla.

1.6. Torstai VK – rantaan. Gatzilla yll. **Hannu Heinon** ja sotilasmestari Jalovaaran kanssa. Siellä Kranaatinheitinkomppania oli harjoittelemassa rantautumista. Juuri kun pääsimme rantaan, tuli palohälytys! Lauttakylässä palaa metsää. Korohoro lähti välittömästi kassulle. Minä jouduin moottorisahan kanssa hälytysryhmään, kaiken varalta. Tavallista sähläämistä ja juoksemista. Lauttakylässä oli kolmas komppania ja viestikomppania paikalla. Myös RAUK kävisiellä.

2.6. Perjantai. VK -rannassa meni koko päivä ajaessani komento- ja pelastusvenettä prikaatin harjoitellessa maihinnousua. Heinon Hannu ei ehtinyt edes kahville tai syömään vaikka muut kapiaiset pyysivät. Hänellä oli kiire pistää pojat ryömimään ja sitten jonoon. Hannu kysyikin, että onko minulla ajokortti? Vastasin: "Kyllä on herra yliluutnantti." Hän heitti autonsa avaimet minulle ja sain lähteä ajamaan prikaatiin. Hain samalla sotilasmestari Jalovaaran kyy-

tiin ja sitten mentiin taas kohti rantaan. Muitten osalta ryömimis- ja lähitaistelukoulutus jatkui. Vesistöökoulutusviikko prikaatissa loppui.

Alkoi komennus Turun Laivastoasemalla

8.6. Torstai. Tänään aamulla RAUK:in ylik. Rapon johdolla hakemassa satoja miinoja. Yliv. **Leppimäki** soitti yllättäen alakertaan ja käski ylös. Piti lähteä yhdessä sotmest. Jalovaaran kanssa hakemaan paineilmaalusto Turun laivastoasemaa varten. Tuli yllättäen tieto minullekin, että joudun lähtemään sinne aidan tekoon (Laivastoaseman ja Valmetin väliin), reikiä poraamaan kalliioon. Hyvä komennus ellei paras tähän mennessä. Loma-anomukseni muutettiin välittömästi tänään alkavaksi ja lähdin lomille komennustodistus mukana.

12.6. Maanantai. Ilmoittautumaan Turun laivastoaseman päivystäjälle. Ensimmäinen ihminen joka tuli vastaan oli **Markku Rautanen**, joka oli alkujaan mennyt Heikkilään autokuskiksi ja oli Raasissakin. Oli nyt Laivastoaseman autokuskina. Eka kysymys: "Oleksä ollut täällä putkassa?" Siinä näkee, mitä kaveritkin ajattelee. Meitä oli kaikkiaan neljä siellä, jotka oltiin liikuttu moottoripyörällä yhdessä ja nyt tavattiin Laivastossa samaan aikaan, vaikka kaikki mentiin alkujaan eri paikkoihin. Kesä 1978 meni Laivastossa, siellä oli monta hauskaa juttua, joista saa vielä oman tarinansa.

Perniön uusi silta pioneerivoimin

Seuraava komennus oli tavallaan meidän loppusotamme ja loppuleirimme; sillan rakentaminen tiehoitokunnalle. Porin prikaatin pioneerit Säskylästä rakensivat silloin uuden sillan Perniönjoen yli. Edellinen, noin 30 vuotta vanha, puusilta oli jo pahasti lahonnut ja se jouduttiin purkamaan. Tilalle nousi uusi 12 metrin teräspalkkikannatteen puusilta.

Työt aloitettiin viikon alussa ja sillan piti olla valmis perjantaihin mennessä, kertoi esimieheni, töitä keskiviikkona valvonut ylikersantti Torenus. Tämä oli meidän loppusotamme. Työn teetäti Korijärven tiehoitokunta, joka oli saanut tukea kunnalta. Lähitaloissa asui kyllä tosi ystävällisiä ihmisiä. Päästiin sisälle katsomaan **Elviksen** Love me Tender -elokuva ja voileivätkin oli tosi hyviä! Tarpeeseen tulivat! Kiitos vaan! Paikalle oli majoitettu puolijoukkueetltoihin 67 pioneeria. He tekivät pitkää työpäivää aamuseitsemästä lähtien iltaan, niin pitkälle kuin valoisaa riitti. Paitsi urheilijat, jotka tekivät pitkiä 15 km lenkkejä pitkin maita ja mantuja. Osa oli paikkakuntalaisia.

Kaikki sillanrakennukseen osallistuneet pioneerit olivat myös siviilissä jollain tavalla tekemisissä rakennusalan kanssa. Joukkoon mahtui insinöörejä, rakennusmestareita, muurareita, kirvesmiehiä ja puuseppiä. Valmiille sillalle tuli leveyttä neljä metriä ja 13 tonnin kantavuus.

Seuraavaksi päästiin siviiliin ja illalla lensivät hylsyt, vielä Turun Seurahuoneen parketillakin!

Ovi kiinni ja siviiliin.

Keittiömestari-
laatua yli
30 vuotta

**KAPTEENIN
KASTIKKEET**

www.kapteeninkastikkeet.fi

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA
• www.pihaportti.fi •

Liity Killan
jäseneksi!

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/
JÄSENYYS/Jäsenhakemus

Porin prikaatin kiltä ry.

HUITTINEN

Huittisissa hullukki
ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne
asumaan ja
nauttimaan elämästä!
#hullunahuittisiin

Loimaa

Iyväällä tulevaisuudesta

KIVEEN HAKATTUA HISTORIAA
JO VUODESTA 1921

LOIMAAN KIVI

www.loimaankivi.fi

MILJÖRAKENNUS

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT

Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

Kuva: Rami Siltanen

1. Jääkärikomppanian aliupseerikurssi

AUK1-kurssi on saatettu päätökseen, ja päällimmäisenä tunteena jäi innostunut odotus tulevista haasteista. Menneen koulutusjakson aikana pääpainotuksena oli tutustuminen johtajuuden vaatimuksiin sekä vastuun lisääminen tulevien varusmiesjohtajien harteilla. Samanaikaisesti oman koulutushaaran mukainen harjoittelu ja yleinen sotilaskoulutus jatkuivat entistäkin vaativampina. Osaamista testattiin useissa taistelu – ja ampumaharjoituksissa, joissa teoriassa opitut taidot laitettiin ripeästi koetukselle. Itselleni mieleenpainuvien tapahtumien olikin AUK1-ampumaharjoitus, jossa ensihoitoryhmänkin jäsen pääsi toimimaan monipuolisissa taistelutehtävissä osana jääkäriryhmää. Omassa koulutushaarassani, ensihoitoryhmässä, keskityimme AUK1 -jakson aikana lääkinällisiin taitoihin ja harjoittelimme etenkin ensihoitopaikan perustamista sekä toimintaa. Jääkäri-

linjalla painottui jalkaväen taistelun perusteet, jotka vietiin partiokoosta ryhmäkokoonten harjoittelemalla etenkin hyökkäystä, puolustusta sekä perustaistelumenetelmiä. Panssarintorjuntaryhmässä harjaannuttiin panssarintorjunta-aseiden käytössä ja opeteltiin itsenäisesti omana ryhmänä toimimista esimerkiksi vaununmetsästyksessä. Moottoripyörätiedustelijat harjoittelivat toimintaa komppanian karkiosissa tiedustellen marssireittejä sekä vihollisen etulinjaa. Tulitukiryhmässä päästiin harjoittelemaan kevyillä kranaatinheittimillä ja ammuttiin runsaasti harjoitusammun- toja. Tulenjohtolinjalla keskityttiin raskaan patteriston johtamiseen ja maalin paikannukseen sekä koulutusjakson lopuksi taitojen soveltamiseen osana jääkärijoukkueita. XA –kuljettajilla koulutusjakso taas keskittyi vaunukurssien läpikäyntiin ja kurssin lopuksi käsittely-, teoria- ja ajokokeet haastoivat oppi-

länneillä palvelus on raskasta ja kuluttavaa, kuten sen kuuluukin olla, jotta pääsemme mukavuusalueeltamme kehittymään eteenpäin. On ollut kuitenkin hienoa huomata, miten jokaiselle yksilölle omassa yksikössä on alkanut löytymään oma paikkansa ja erityisosaamisalueensa. Yhdessä toimimisen kokonaisuus on haastava matka yksilön kehittyessä vielä suuresti, mutta olemme komppaniana ylpeästi matkalla kohti saumatonta yhteistyötä ja valmiuskauden asettamia haasteita. Tulomme olemaan rohkeasti valmiita koitoksiin, joita elämä polullemme asettaa.

Kunnia, velvollisuus, tahto!

Aliupseerioppilas Annamaria Laakso

Kuva: Rami Siltanen

3. Jääkärikomppanian aliupseerikurssi

Yksikkömme ensimmäisessä kerroksessa oli jännittynyt tunnelma, kun aliupseerikurssin tulevat oppilaat julkistettiin. Olimme toisillemme melko ventovieraita vielä kurssin alkuvaiheessa. Tästä huolimatta olemme hitsautuneet tehokkaaksi ja yhteistyökykyiseksi ryhmäksi, vaikka alussa kaikki olikin vielä hakemista. Jääkäreinä tehtävämme on suhteellisen monipuolista. Aliupseerikurssilla luodaan valmiudet johtaa ryhmäkoonpanoa ja harjoittelemaan erilaisten aseiden, taisteluvälineiden ja taistelutekniikoiden käyttöä. Jääkäriryhmän peruskalustoon kuuluvat esimerkiksi käsikranaatit, miinat ja panokset, panssarintorjunta-aseet, kranaattipistooli, konekiväärit sekä rynnäkkökivääri tietyksi eri optisilla välineillä. Olemme tulevina ryhmänjohtajina päässeet tunustelemaan tulevaa rooliamme harjoittelemalla erilaisten käskyjen muodostamista sekä antamista, harjaannuttaneet

taitoamme tiedustella maastoa sekä hyödyntää sitä parhaalla mahdollisella tavalla. Myös yhteen hiileen puhaltaminen ja luottamuksen rakentaminen muodostuvat erittäin merkittäviksi tekijöiksi jääkärien arjessa, sillä jokaisen oma tekeminen vaikuttaa siihen, miten ryhmä suoriutuu annetuista tehtävistä. Kaikki tähän asti oppimamme kulminoitui taisteluammuntoihin sekä ryhmäytymismarssiin. Kyseisissä harjoituksissa pääsimme pistämään käytäntöön kaikki teoriassa ja itse muissa harjoituksissa oppimamme asiat. Ryhmäytymismarssi testasi meiltä henkistä sekä fyysistä kestävyyyttämme, kykyä toimia uupumuksen alla sekä kurssimme yhteistyökykyä ja yhteishenkeä. Uskon puhuvani jokaisen kurssilaisen puolesta, kun sanon, että marssin jälkeen olo oli palkitseva ja helpottunut sekä viimeinkin kaikilla oli kädessään ansaitut koulutushaaramerkit.

Nyt kuitenkin AUK1 tullessaan päätökseen, RUK:iin lähtijät valitaan ja he lähtevät kohti uusia haasteita Haminaan ja Parolaan. Kokoonpanomme supistuu hetkellisesti, otamme kuitenkin viimeisistä hetkistä kaiken irti antaen jääkärimarssin kajahtaa vielä muutama kertaan. Jatkamme yhdessä taas kokemuksia rikkaampana muutaman kuukauden päästä.

Oppilas Nora Amirlatifi

Kuva: Rami Siltanen

Tiedustelukomppanian aliupseerikurssi

Pitkä matka, pienet askeleet, kipeät jalat, nestehukka sekä rinkan hiekkat olkapäät ovat merkki siitä, että tiedustelukomppanian aliupseerikurssi on alkanut koulutushaaramarsilla. Oikealta kuuluu "hymyä huuleen", kun kurssitoverini yrittää piristää minua rankan marssin jälkeen. Rohkaisevat sanat ja tsemppaaminen kuuluvat kurssimme arkeen, joiden avulla jaksamme rankimmatkin harjoitukset loppuun asti.

Kurssimme on jaettu kahteen eri linjaan, tiedustelu- ja sissiradistilinjaan, jotka erikoistuvat omiin tehtäviinsä samalla, kun kouluttaudumme aliupseereiksi. Tehtäviimme kuuluu kerätä tietoa vihollisesta ja ilmoittaa ne omille joukoillemme. Tiedustelukoulutus harjoittaa meistä erinomaisia selviytyjiä maastossa, sillä tiedustelijoina tulemme viettämään metsissä pitkiäkin aikoja.

Aliupseerikurssin ensimmäisellä jaksolla päivät olivat pitkiä ja tietoa tuokanjuureen tuli aamusta iltaan. Suuret

vastuut painoivat myös ensimmäisillä oppilasjohtajilla, joiden tehtäviin kuuluu ottaa vastuu koko kurssista viikko kerrallaan. Hämeenkaan maaston tunnemme kuin omat taskumme, sillä olemme viettäneet siellä useamman koulutuspäivän. Jokaisella kiinniollamme on ollut muutaman yön maastoharjoituksia, mukaan lukien kansainvälinen Arrow22, jossa pääsimme harjoittamaan ulkomaalaisen kaluston tunnistamista.

Kurssimme vahvuus pieneni, kun Reserviupseerikouluun lähtijät hyppäsivät hyvästien jälkeen linja-autoon ja suuntasivat kohti Haminaa. Aliupseerikurssin toinen jakso alkoi pienemmällä, mutta erittäin tiiviillä porukalla. Toisella jaksolla pääsimme koettelemaan enemmän fyysisiä rajojamme, kun viikko-ohjelmat sisälsivät rankempia liikuntaharjoituksia. Myös maastoharjoitukset olivat vaativampia ja selviytymistaitomme olivat koetuksella.

Normaali päiväohjelmamme alkaa joko aamulenkillä, lihaskunnolla tai

venyttelyllä, jonka jälkeen alkaa aamupäivän koulutus. Yleensä istumme aluksi opitunnilla ja lounaan jälkeen siirrymme maastoon tai varuskunnan alueelle harjoittelemaan käytännössä juuri opittua. Välillä harjoittelemmekin maastossa koko päivän, jolloin myös lounastamme siellä. Päivän päätteeksi kunnostamme yksikön siivoamalla ankarasti ennen kuin aloitamme vapaa-ajan vieton.

Kaveria ei jätetä -menteliteetti on säilynyt jokaisella koko kurssin ajan myös huonoinakin päivinä. Kurssin lopulla jokainen odottaa innolla tulevaa johtajakauttaan, vaikka se tarkoittaakin sitä, että osan tiet erkanevat jälleen. Kiitos hyvän ryhmähenkemme, tulemme pitämään yhteyttä toisiimme myös jatkossakin.

Oppilas Rosalie Krook

Kuva: Rami Siltanen

Esikuntakomppanian komentopaikkalinjan aliupseerikurssi

Oikein tai uudestaan! Näitä sanoja kuultiin monta kertaa harjoituksissa. Komentopaikkalinjalla tarkkojen aikamääreiden noudattaminen on kriittistä, eikä niistä voi myöhästyä. Komentopaikan pystyttämiseen kuuluu monia eritehtäviä, joista kaikista on saatu paljon kokemusta.

Monesta eri ryhmästä muodostuu kokonaisuus, jolla upseerit pystyvät johtamaan omia joukkojaan. Komentopaikalla muodostetaan viestiyhteydet joukkojen välille, luodaan puitteet johtamiselle sekä suojataan omia joukkoja. Harjoituksissa on usein ollut haasteita, joukon vahvuus on kärsinyt sekä lunta on tullut kaatamalla ja silloin on kaikilla ollut "chilit suussa". Näistä haasteista on kuitenkin päästy läpi hyvällä ryhmähengellä, hyvillä johtajilla sekä toistoilla. Vähillä unilla ja hyvällä motivaatiolla on kaikki tehtävät kuitenkin suoritettu kunnialla loppuun.

Arki ei ole ollut kuitenkaan pelkkää harmaata, yleensä aliupseerikurssin

ilon aiheet ollaan löydetty lukuisista epäonnistumisista ja niiden korjaamisesta. Kurssilla on vaadittu paljon niin henkisesti kuin fyysisesti. Täydellistä suoritusta on lähdetty hakemaan harjoituksiin ja käteen on jäänyt opit sekä hyvämuistot loppuneista polttopuista ja yösiirtojen väsyneistä katseista. Joukkomme koostuu yksilöistä, joilla on omat vahvuudet ja muilta on saanut oppia paljon uusia taitoja.

Matka taistelijoiksi on vasta päässyt alkuunsa ja paljon on vielä opittavaa. Näiden oppien kanssa voimme hyvin mielin lähteä johtajakaudelle koulutamaan muita, sekä kehittymään johtajina. Loppu hämmöittää jo ja on hyvä muistaa, että unettomien öiden ja aamuisten teltan rakennusten jälkeen, kova työ palkitaan.

Oppilas Amanda Savo

Kuva: Rami Siltanen

Pioneerikomppanian aliupseerikurssi

Eipä kotikorvet, ei lämpöinen lies -kajahtaa ilmojen halki pioneerilinjan marssiessaan kohti muonituskeskusta. Oli sitten ollut rajua miinankaivuuta, tai dynamiitilla räjäytelyä, lauloi kurssi samalla intohimolla kesät ja talvet. Kurssimme ampaisi hyvin erikoisella tavalla käyntiin, kun Huovinrinteen varuskuntaan saapui joukko turisteja, jopa viidestä eri varuskunnasta. Sen johdosta säkyläläiset joutuivat kädestä pitäen ohjaamaan uusia tulokkaita, kun kaartilaiset taittelivat ensimmäisenä iltana pinkkaa ja parolalaiset ihmettelivät, että mihin kaikki panssarivaunut ovat hävinneet. Mysteerien täyttämän alun jälkeen aloitettiin toiminta. Vaikka kurssimme vahvuus oli yli 40 oppilasta, muodostui jo ensimmäisistä päivistä alkaen meille vahva ryhmähenki. AUK 1:n aikana opittiin pioneeritoiminnan perusteita, eli miinoituksen raivaamista ja rakentamista. Kansankielellä siis miinaharavan

holtitonta heiluttelua ja kenttälapion kuumaa kuluttamista. AUK 2:n aikana syvennyttiin laajemmin pioneeritoimintaan ja johtajana toimimiseen. Suurin osa koulutuksesta tapahtui käytännön oppimisena maastossa, mutta myös luokkatilan tunnelmaa on haisteltu teoriaopintojen parissa. Jokapäiväinen arki on ollut tapahtumarikasta. Pioneerikomppanian toisessa kerroksessa ei ole koettu päivääkään ilman sattumia ja tapahtumia. Tekeminen on ollut määrätietoista, tavoitteellista ja vapaata. Kurssillamme on priorisoitu enemmän pioneeritoiminnan vankkaa osaamista kuin sitä, että paraatimarssi olisi nanosekunnilleen tahdissa. Tämä on osoittautunut toimivaksi, sillä jokainen on omaksunut huikean määrän tietoa ja taitoja 12 viikon aikana.

Jatkuvan energisen ilmapiirin johdosta on syntynyt lukemattomia hienoja muistoja. Päällimmäisenä on varmasti

sotaharjoitus yhdysvaltalaisen ja brittien vaunujoukkueen kanssa, jossa oppilaat pääsivät tutustumaan kansainväliseen vaunukalustoon. Samat vaunut pääsivät myös yllättämään joukkueemme sotaharjoituksen ensimmäisenä päivänä, hyvin ironista. AUK:n jälkeen kurssi "hajoaa" ja oppilaat palaavat takaisin alkuperäisiin joukko-osastoihinsa. Tämän käsittämisen saa mielentilan harmaantumaan, sillä päivääkään en vaihtaisi muiden lapion ja kasapanoksen merkkiä kantavien kanssa.

Oppilas Lassi Kronberg

Kuva: Rami Siltanen

Suojelukomppanian aliupseerikurssi

Kun vihollinen käyttää joitakin taisteluaineita saattaa perus rivisotilaalla tulla kuumat oltavat ja tästä seurata toiminnan lamaantuminen. Suojelulinjan taistelijoilla tätä pelkoa ei ole. Olemme saaneet erinomaisen koulutuksen ja sen pohjalta valmiudet toimia kemiallisten-, biologisten-, radioaktiivisten- ja ydinaseiden vaikutuksen alueella. Viimeisessä ei taida kyllä olla enää mitään tehtävänä, mutta tiedetäänpäähän ainakin tämä jo etukäteen. Suoritamme tällä hetkellä palvelustamme Porin prikaatin suojelukomppaniassa aliupseerilinjalla, jossa opetellamme niin sotilaan perustaitoja kuin suojelutiedustelu- ja näytteneottotaitoja. Olemme valittu suomen kansainväliseen valmiusjoukkokoulutukseen suojelun erikoisosastoon. Suojelun erikoisosasto on Maavoimien suojelutiedustelun korkean valmiuden karkijoukko, jota voidaan käyttää kaikissa puolustusvoimien neljässä päätehtävässä.

Näytteneotto ja suojelutiedustelu voi kuulostaa helpolta ja yksinkertaiselta. Sitä se ei ole. Jokaisen Suojelukomppanian aliupseerioppilaan tulee kyetä

johtamaan toimintaa niin suojelutiedustelussa kuin näytteneotossa. Ei ole väliä onko pohjakoulutuksena lukio vai ammattikoulu. Kaikkien on kyettävä tietämään minkälaisen reaktion toimintaan erilaisten aineiden kanssa. Hienointa tässä koulutuksessa on kuitenkin ollut, että se ei ole rajoittunut vain suojelumiehen töihin. Kun muut ovat kulkeneet ajoneuvoin olemme me marssineet jokaiseen harjoitukseen. Olemme saaneet opetella todella tärkeitä taistelutaitoja ja oppineet toimimaan niin miinoituksen purkajina kuin huipusotilaina.

Koska opittavaa on ollut paljon, on kaikkien täytynyt puhaltaa yhteen hiileen ja yrittää oppia toisiltaan. Jokainen meidän johtajasuorituksemme on tarjonnut meille haasteita. Ei ole helppoa johtaa vertaisiaan ja vielä vaikeampaa se on, kun samalla pitää yrittää sisäistää valtava määrä tietoa. Koulutuksemme on ollut aika-ajoin todella raskasta, mutta suurimmaksi osaksi tämä vaatii aivoja. Meidän linjamme on poikkeuksellinen sen jäsenten monipuolisuuden puolesta. Osa linjasta on yliopisto-opis-

kelijoita, jotka pystyvät ratkaisemaan vaikeimmatkin asteen fysiikan kaavat ja tietävät pienimpienkin ihmisten molekyylien käyttötarkoituksen. Samalla meiltä löytyy ihmisiä, jotka eivät ole yläasteen jälkeen käyneet mitään koulua. Ikähaarukka on melkein 10 vuotta nuorimman ja vanhimman välillä. Mutta silti kun saavut tupaan, nämä samat ihmiset pilailivat toistensa kustannuksella ja nauravat minkä kerkeävät. Kaikki on yhtä.

Hauskin ja haastavin asia AUK:ssa oli viiden päivän pituinen jalkaväkiharjoitus. Pääsimme harjoittelemaan ja toteuttamaan erilaisia jalkaväen tehtäviä oman ryhmittymän puolustuksesta jopa vihollisen tiedusteluun yöaikana. Loppuhuipennus oli hyökkäys kyseiseen ryhmittymään. Raskaisiin taakkoihin ja jalkamarsseihin olemme jo tottuneet, mutta influenssan aiheuttamat poissaolot aiheuttivat haasteita, jotka vaikuttivat melkein harjoituksen joka vaiheeseen. Siitä huolimatta hyvällä yhteishengellä ja asenteella reissusta selvittiin, vaikka paluumatkalla tarttuikin muutama telamiina käsikantoon.

Oppilas Aleks Huhtala,

Kuva: Rami Siltanen

Viestikomppanian aliupseerikurssi

Tehtävänäne on perustaa, ylläpitää ja suojata viestiyhteydet. Tehtävä kuulostaa helpolta, mutta tehtävän täyttäminen vaatii jokaiselta paljon. Takana monta päivää ilman yöunia ja monta päivää vähäisellä ravinnolla. Aseman siirtäminen pimeällä, kun et kykene näkemään kolme metriä pidemmälle ja pitäisi vielä kaapelia rakentaa monen kilometrin matka vaikeassa maastossa. Niistä hidasteista huolimatta koko ryhmä antaa kaikkensa tehtävän suorittamiseksi. Laadukas johtaminen, ryhmän jäsenten ammattitaito sekä hyvä ryhmädynamiikka takaavat onnistumisen. Jokainen tietää tismalleen, mitä on tekemässä ja mitä tulee tekemään seuraavaksi.

Viestiyhteyksien perustaminen ja ylläpitäminen on järkevän sodankäynnin edellytys. Ilman yhteyksiä on mahdollonta saada tieto kulkemaan järkevasti paikasta A paikkaan B. Edellytys tälle on hyvä johtaminen, johon olemme saaneet laadukkaan koulutuksen viestikompaniassa. Aliupseerikurssimme on ollut todella monipuolinen ja jokainen on päässyt haastamaan itseään useissa erilaisissa tehtävissä. Olemme

saaneet mahtavan teoriakoulutuksen johtamisesta; kuinka olla hyvä johtaja ja kuinka kehittää itseään johtajana sekä kehittää omaa johtamistaan. Kyseisiä oppeja olemme päässeet harjoittamaan kasarmi- ja maasto-olosuhteissa, hyvällä menestyksellä. Aliupseerikurssilla olemme päässeet kokemaan viestiaseman tehtävät eri näkökulmasta - ryhmänjohtajan näkökulmasta. Määrätyn tehtävän lisäksi pitää myös miettiä kokonaiskuva; miksi teemme tehtävän, miten suoritamme sen ja mitä tehtävän suorittamisen jälkeen tapahtuu. Täytyy olla jatkuvasti askeleen edellä, jotta viestiasemaryhmän johtaminen onnistuu luontevasti. Tähän olemme saaneet aliupseerikurssimme kouluttajilta hyviä neuvoja ja oppeja. Myös vertaisiltamme saamme jatkuvasti uusia ideoita ja ajatuksia siitä, kuinka toimia hyvänä johtajana.

Ryhmähengi kurssilla kehittyi jatkuvasti. Yhteiset kokemukset, niin iloiset kuin surullisetkin, ovat luoneet meistä tiiviin porukan. Varsinkin AUK 2 aikana olleet maastossa suoritettut harjoitukset ovat kehittäneet meidän ryhmähengeämme. Esimerkkinä toi-

mikoon Lightning Strike 22 -harjoitus Rovajärvellä. Kun työskentelee melkein kaksi viikkoa saman ryhmän kanssa, oppii tuntemaan heidät hyvin. Ryhmähengeä tiivistää varsinkin hankalat ja raskaat yhdessä koetut asiat. Maasto-olosuhteissa tämä korostuu huomattavasti. Harjoituksissa jokaisella on ainakin yksi hetki, kun ei vain enää jaksaisi jatkaa. Silloin muu ryhmä rientää apuun. Tukeminen, tsemppaaminen ja auttaminen luonnistuu jokaiselta hyvin. Jokainen on oppinut pitämään huolta itsensä lisäksi myös kaverista, vielä enemmän kuin ennen. "Kaveria ei jätetä" on lause, joka on jokaisen takaraivossa jatkuvasti muistissa. Opimme toisistamme ja itsestämme joka päivä uutta, ja parasta on oppia juuri meidän kurssilaistemme kanssa.

Jos saisin valita, menisinkö muualle suorittamaan aliupseerikurssin, vastaisin kieltävästi. En usko, että viestikomppanian aliupseerikurssilla saatua koulusta voitaisi mikään muu koulutus. Koulutus on jokaisella tavalla ollut palkitsevaa ja täällä jos jossain karttuu mahtavia kokemuksia. Ja mikä parasta, ne saa kokea mahtavien vertaistensa ja omien kouluttajiensa kanssa.

Oppilas Milla Luhtala

Kuva: Rami Siltanen

Panssarintorjuntakomppanian aliupseerikurssi

Aliupseerikurssi II:n alkaessa on hyvä pysähtyä hetkeksi ja miettiä kurssin ensimmäistä osaa: AUK I-jaksoa, jonka aikana saimme esimakua johtamisesta ja kouluttamisesta. Jakson aikana perehdyimme koulutushaarakohtaisiin johtajatehtäviin, yleiseen varusmieskouluttamiseen, sekä siihen, millainen on hyvä johtaja. Opimme syväjohtamista, käskynantoa ja vertaiskouluttamista: pääsimme harjoituksena pitämään toisillemme aseenkäsittelykoulutusta sekä sulkeisjärjestysharjoituksia.

Kurssin arki on ollut monipuolista ja tapahtumarikasta. Tietenkin väliin on mahtunut myös rauhallisempiakin päiviä, tekee hyvää välillä istua oppitunneillakin. Päiviin on mahtunut koulutushaarakoulutusta, aliupseerikurssin oppitunteja ja harjoituksia sekä runsaasti liikuntaa. Olemme saaneet laadukasta koulutusta radioista, ohjuksista sekä erilaisten panssaritujen ajoneu-

vojen ja vaunujen tunnustuksesta.

Kysytyäni muilta kurssilaisilta mitkä asiat jäivät jaksolta mieleen tai mikä oli parasta, oli vastaus molempiin kysymyksiin selvä: kovalla apilaksella ampuminen. Ymmärrettäväähän se on, ei siitä käy kiistäminen. Myös viikon mittaiset metsäleirit, oikeanlaisen johtamistavan oppiminen sekä ryhmähengen kehittyminen olivat toistuvia teemoja. Minulle mieleen jäivät erityisesti ETAH-harjoituksen pimeämmunnat ja vertaiskoulutukset, jotka molemmat olivat jännittäviä kokemuksia, vaikkakin hieman eri tavalla.

Pohdimme kurssitovereiden kanssa, mikä mielestämme tekee juuri Panssarintorjuntakomppanian 1/22 aliupseerikurssista ehkä erityisen aiempiin kursseihin verrattuna. Päädyimme tulokseen, että joukostamme erikoisen tekee pieni henkilömäärä, mikä helpottaa tutustumista kaikkiin kurssilaisiin. Lisäksi komppaniamme tiedustelijaoppi-

laat siirtyivät käymään ohjuslinjaa, jolloin osa kurssista päätyi opettelemaan ennestään vieraita asioita. Onneksi panssarintorjuntajat ovat olleet avuliaita ja kärsivällisiä kanssamme, sekä neuvoneet aina kun on ollut tarvetta tai kysymyksiä. Koen hyvän yhteishengen olleen yksi avaintekijöistä, mikä on hitsannut porukkamme yhteen.

Toivotan kaikille vertaisaliupseerikurssilaisille hyvää AUK II-jaksoa ja menestystä palvelukseen!

Erika Tölkö

Kuva: Rami Siltanen

Kranaatinheitinkomppanian heitinlinjan aliupseerikurssi

Metsässä härkä, kassulla särmä, totesi linjamme kouluttaja erään hyvin menneen harjoituksen päätteeksi. Lausahdus jäi elämään keskuuteemme, sillä se kuvaa hyvin kurssimme asennetta. Se on myös hyvä muistutus tavoitteistamme: haluamme osata ja onnistua, sillä kranaatinheittimellä pienilläkin yksityiskohdilla, jokaisella piirillä ja sekunnilla, on suuri vaikutus epäsuoran tulen tehokkaaseen käyttöön.

Olemme saaneet laajan koulutuksen, jonka ansiosta jokainen kurssilla oleva osaa kaikki kranaatinheittimellä tarvittavat roolit. Kaikilla meillä on kyky toimia esimerkiksi suuntaajana tai lataajana, sekä tietenkin heittimenjohtajana. Lisäksi olemme oppineet käyttämään viestintävälineitä ja päässeet kehittämään itseämme lähitaistelussa rynnäkököiväerein. Olemme kasvaneet paljon myös henkisesti. Kurssilla olemme op-

pineet muun muassa sitkeää asennetta ja yhteistyötaitoja.

Kurssimme arki on hektistä, sillä opittavaa on paljon ja jo opittuja asioita tulee jatkuvasti kehittää entistä paremmiksi. Koulutuksissa meiltä aliupseerioppilailta on vaadittu hyvää keskittymiskykyä ja mielenkiintoa aselajiamme kohtaan. Virheitä ei voida välttyä, mutta pyrkimys oikeisiin suoritteisiin on teroitettu meille jo kurssin alusta saakka. Oppilaina olemme aina voineet luottaa kouluttajiemme ammattitaitoon. He ovat osanneet luoda kurssillemme juuri oikeanlaisen hengen ja tehneet meistä motivoituneen, osaavan ja tiiviin porukan. Hyvän porukan tärkeys onkin korostunut erityisesti vaikeina hetkinä. Fyysisesti ja henkisesti raskaista suoritteista, epäonnistumisista ja pienistä virheistä on selvitty toistemme avustuksella, hyvällä tsempillä ja värikkäällä huumorilla.

Eniten mieleeni on jäänyt kaikki maastoharjoituksemme, joissa olemme päässeet haastamaan osaamistamme sekä henkilökohtaisella tasolla, mutta myös yhdessä joukkueena. Jokainen harjoitus on tehnyt meistä entistä tiiviimmän joukon, sillä yhteistyön ja joukkuehengen merkitys korostuu, kun takana olevista raskaista päivistä huolimatta on jaksettava painaa eteenpäin. Erityisen joukostamme on mielestäni tehnyt heittimistöön kuuluva kilpailu yksilö-, ryhmä- sekä joukkueetasolla. Se on luonut meihin jokaiseen sisäistä motivaatiota, joka näkyy kaikessa tekemisessämme niin kasarmi- kuin maasto-olosuhteissakin.

Oppilaskorpraali Pihla Metsänoja

Kuva: Rami Siltanen

Kranaatinheitinkomppanian tulenjohtolinjan aliupseerikurssi

”Armeijassa ei tarvitse ajatella.” Sanonta, jonka varmasti moni reserviläinen, varusmies ja tuleva alokas on joskus kuullut. Lyhyesti tiivistettynä tulenjohtoa voisi kuvailla jopa sen vastakohdaksi. Tulenjohto vaatii tilannetajua, ongelmanratkaisukykyä sekä kenties tärkeimpänä, kykyä suoriutua paineen alla. Yleishyödylliset taidot, kuten kartan lukeminen ja matemaattinen osaaminen ovat isossa roolissa tehtävässämme. Näitä kaikkia taitoja jokainen tulenjohtoaliupseerikurssille osallistunut on päässyt harjoittelemaan ja kehittämään entisestään.

Kokonaisuutena kurssin sisältö on ollut hyvin kattavaa ja monipuolista. Painopiste oppitunneilla ja harjoituksissa on ollut tulenjohtoryhmän toiminnassa, sekä tulenjohto- ja viestivälineissä. Jokainen on vuorollaan päässyt toimimaan eri tehtävissä, aina viestimiehes-

tä tulenjohtajaan. Näin kaikille on saatu valmius ja osaaminen toimia missä tahansa tulenjohtoryhmän tehtävässä. Tulenjohtoryhmällä on käytettävissään laaja kalusto, mihin kuuluu erilaisia mittaus- sekä viestivälineitä. Näiden käyttö kurssin aikana on tullut hyvin tutuksi, erilaisista kartoista ja tulenjohtotasoista puhumattakaan. Opittavaa on siis ollut paljon, ja omatoimisuutta on meiltä kurssilaisilta vaadittu jatkuvasti. Kuitenkaan halua oppia ja kehittyä tältä kurssilta ei ole puuttunut.

Rovajärven taistelu- ja ampumaharjoituksessa saimme laittaa taitomme koetukselle niin ryhmänä, kuin yksittäisenä taistelijanakin. Tulenjohtosuorituksia kertyi harjoituksen aikana runsaasti ja pääsimme syventämään omaa osaamista perusasioiden lisäksi myös nopeudessa, tarkkuudessa ja ryhmädynamiikassa. Samalla meistä kehittyi taitavampia ja itsevarmempia tulevia

tulenjohtajia. Harjoitus oli ikimuistoinen monestakin syystä.

Tulenjohtoaliupseerikurssilla on saanut kattavan kuvan siitä, millaista toiminta erityisolosuhteissa oikeasti olisi. Harjoituksissa on saanut kokea valmistautumisen, osaamisen sekä ryhmähengen tärkeyden. Olemme kehittyneet niin ihmisinä, kuin sotilainakin, sekä saaneet kattavan koulutuksen tulenjohtoaliupseerina sekä sotilasjohtajana toimimiseen.

Oppilaskorpraali Lotta Laitinen

Kuva: Rami Siltanen

1. Patterin aliupseerikurssi

Aliupseerikurssillamme koulutettiin kahta linjaa, tykistön viesti- ja tuliasemalinjoja. Kurssilla oli monipuolisesti omaan aselajiin liittyvää koulutusta sekä yhteistä johtajakoulutusta.

Tykin operoimiseen tarvitaan useita taistelijoita, joilla jokaisella on oma tehtävänsä. Kaikki nämä tehtävät ovat vaativia ja tärkeitä. Miehistölle koulutetaan heidän omat tehtävänsä tykillä, mutta aliupseerikurssilla oppilaiden tulee osata jokainen tehtävistä. Tykin ampuma- ja kytkemiskuntoon laittaminen vaatii maastosta ja olosuhteista riippuen kultakin taistelijalta voimaa, ällää ja tietoisuutta omasta tehtävästään. Kurssin oppilailta ja tulevilta tykinjohtajilta kyseiset toimenpiteet vaativat kuitenkin myös tilannetajua sekä tietoisuutta oman tykkiryhmän jäsenen kyvyistä, voimista ja heikkouksista. Runsaiden koulutusten ja harjoitusten avulla olemme oppineet ja parantaneet kyvykkyyttämme toimia tässä roolissa tykillä olosuhteista riippumatta.

Tuliasemalinjan kurssi vaatii kuntoa ja henkistä kestävyyttä haastavissa olosuhteissa. Kun univaje ja olosuh-

teet painavat päälle, niin muiden tuella jaksaa jatkaa. Keskellä yötä pilkkopimeässä tykin lukon purkaminen ja huoltaminen on rankkaa, mutta kun näkee muiden olevan samassa veneessä, se tuo itsellekin voimaa. Juuri tästä porukasta en luopuisi tätä hommaa tehdessä; kaikki meistä on täysin erilaisia persoonia, mutta silti tulemme toimeen myös tilanteissa, joissa ylitämme omat rajamme niin fyysisesti kuin henkisesti, ja voimme olla itsestämme ja toisistamme ylpeitä.

Viestilinjan aliupseerikoulutus on monipuolista. Siihen kuuluu M18-viestijärjestelmän ymmärtämistä, erilaisten viestivälineiden kuten radioiden käytön hallitsemista, komentopaikan perustamista sekä kaapeliyhteyden rakentamista. Erilaiset laitteet ja radiot sekä niiden kanssa toimiminen tuntuivat aluksi haastavilta, mutta osaavien ja inostavien kouluttajien avulla asiat selkeytyivät jokaiselle harjoittelun myötä. Yhteisissä harjoituksissa huomasimme, että ilman toimivia viestiyhteyksiä tykistö ei ampuisi ja taistelulentän toiminta lamaantuisi. Harjoituksissa viestilinjan oppilaat ovatkin perustaneet

komentopaikkaa. Tarkoituksena on saada se johtamisvalmiiksi, jotta tulikomentoja voidaan vastaanottaa ja käskeä tykeille. Toiminnassa korostuu nopeus, joka saavutetaan hyvällä johtamisella. Viestilinjan aliupseerikoulutuksessa mieluisinta on ollut tehtävien asioiden monipuolisuus. Samalla monien asioiden oppiminen ja ymmärtäminen ovat olleet haastavin osa opintoja. Kurssin alussa meille oli vielä osittain epäselvää, mikä on viestin tehtävä aselajina, mutta kurssin edetessä oma roolimme selkeytyi ja yllätyimme positiivisesti.

Kurssin edetessä yhteishenki ja ryhmäkiinteytys ovat nousseet. Jalkaväkiharjoituksen loputtomat tunnit, AUK-marssin päättymättömät kilometrit sekä palauttavana liikuntana toiminut "motimäki" hajottivat jokaisista oppilasta enemmän tai vähemmän, mutta samalla se kokosi meistä entistä tiiviimmän porukan. Kahden eri linjan koulutus samalla kurssilla on auttanut meitä hahmottamaan taistelulentää kokonaisuutena, jossa jokainen osa vaikuttaa toisiinsa. Johtajakauden lähestyessä linjojen tiet erkanevat eri yksiköihin, mutta tämä porukka jää erityisyydessään varmasti kaikille mieleen.

Oppilas Roope Loutti
Oppilas Miira Toissalo

Kuva: Rami Siltanen

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssi

Raketinheitinpatterin aliupseerikurssilla laadukasta opetusta Porin prikaatin Satakunnan tykistörykmentin raketinheitinpatterissa koulutetaan aliupseereita kolmella eri linjalla, joita ovat panssarivaunu-, sää- sekä komentopaikkalinja. Koulutuksessa teoria ja käytäntö yhdistyvät saumattomasti.

Paras asia aliupseerikurssillamme ja linjoittaisissa ryhmissämme on asiantunteva opetus ja sujuva tiimityö, jota ryydittää huumori päivästä ja tilanteesta toiseen. Oppiessamme alituisen uusia asioita luomme samalla elinikäisiä ystävyksiä ja ikimuistoisia hetkiä, joita kelpaa vuosien päästä muistella lämpimästi.

Raskasraketinheitin tarvitsee yhteistyötä

Keskellä yötä komentopaikka lähettää radiolla viestin: "Tulikomentoja puheella!" Tämän kuultuaan alkaa raketinheitin miehistöllä adrenaliini virrata ja tilanne hahmottuu. Tapahtumaa edeltävinä tunteina sekä komentopaikasta säälinja ovat tehneet tarvittavat toimenpiteensä, jotta raketinheitin miehistö pääsee toteuttamaan tulitehtävänsä.

Panssarivaununlinjan raketinheitinmiehistön koulutus on aivan omaa luokkaansa. Vaunukurssilla arki koostuu teoria- ja rakenneoppitunneista päättyen viikon kestäväan vaunuleiriin sekä vaativaan tutkintoviikkoon. Linjan aliupseerioppilailta vaaditaan herkeämätöntä huomiota ja tarkkuutta, sillä ajettavana ja johdettavana on yksi maavoimien tuhovoimaisimmista välineistä. Yhteistyö on äärettömän tärkeää, sillä yllättäviä ja vaikeita tilanteita tulee jatkuvasti. Näinä hetkinä toinen ihminen on mittaamattoman arvokas apu.

Ainoa laatuaan Suomessa

"Huomio, pallo irti!" Tällä käskyllä aloitetaan luotaus, säälinjan sodanajan tehtävä. Luotauksessa päästetään taivaalle vetypallo, johon on kiinnitetty luotaukskärryn antenniin säätietoja lähettävä sondi. Säätietoja tarvitsevat muun muassa tykit, kranaatinheitimet, lennokit ja raketinheitimet. Raketinheitinpatterin säälinja on Suomessa ainoa laatuaan, joten myös Utin Jääkärirykmentin varusmiehiä koulutetaan Niinisaalossa lentosäätietoihin. Sääkoulutuksessa keskitytään alkuvaiheen teoriaoppituntien jälkeen sodan-

ajan tehtäviin. Luotauskalusto, vedyn käsittely, luotauspaikan tiedustelu sekä viestiyhteyksien käytön perusteet tulevat tutuiksi. Maastossa päästään toteuttamaan sisäistettyjä tietoja ja taitoja. Sääpäivystys on merkittävä rauhan ajan tehtävä, jossa seurataan pilvien ja säätilan kehitystä Ilmatieteen laitoksen raportoiden.

Tulikomentojen antaja

Komentopaikkalinjalla annetaan koulutusta tele-, tuliasema- ja radioautoryhmille sekä komentokontin sisällä tapahtuviin tehtäviin. Kurssin aikana opitaan viestille ominaisia asioita, kuten parikaapelin ja valokuituyhteyden rakentamista, mastojen pystytystä, komentokontin perustamista sekä radioiden ja Ahjo-tietokoneohjelman käyttöä. Radioauton viestiyhteyksien rakentaminen kuuluu komentokontin tehtäviin. Tuliasemaryhmä käy tiedustelemassa ryhmitysalueen aina ennen muiden tuloa ja katsoo raketinheitimille hyvät lataus- ja tuliasemat.

Oppilaskorpraalit Niklas Eriksson ja Rasmus Plym, Oppilas Linda Leino

Kuva: Rami Siltanen

Sotilaspoliisikompanian aliupserikurssi

Kolmas tammikuuta 2022 perustettiin ensimmäistä kertaa sotilaspoliisikompania Säkylässä, Porin prikaatiin. Aiemmin sotilaspoliisit toimivat esikuntakompanian alla. Uudistuksen myötä Säkylässä koulutetaan sotilaspoliiseja sekä Säkylässä että Niinisalon yksiköihin.

Sotilaspoliisit ovat pohjakoulutukseltaan jalkaväkitaistelijoita, jotka omaavat aselajiinsa kuuluvia erikoistaitoja. Sotilaspoliisin tehtäviin kuuluu erilaiset aluevalvonta-, suojaus- ja virka-aputehtävät sekä erikoisjoukkojen vastainen toiminta. Näitä toteuttaakseen sotilaspoliisin on hallittava taistelu rakennetulla alueella ja voimankäytön perusteet unohtamatta perinteistä jalkaväkitoimintaa. Tämän lisäksi joukosta riippuen osa taistelijoista saa tehtäväkseen toimia taistelupelastajana, murtajana, pioneerina sekä tarkka-ampujana.

Sotilaspoliisin tehtävistä suoriutuminen vaatii hyvää peruskuntoa sekä tilanteenlukutaitoa, mutta ennen kaikkea halua kehittyä. Hyvällä motivaatiolla ja korkealla sykkeellä saadaan aikaan vahva ja osaava joukko. Kuten kouluttajammekin ovat painottaneet,

koulutuksen tavoitteena on kouluttaa ajattelevia alaisia. Aliupseerikurssin ensimmäisen osan aikana opitaan tärkeitä perusteita kouluttamisesta ja johtamisesta sekä perehdytään sotilaspoliisin tehtäviin. Aliupseerikurssin toisen osan aikana kerrytetään itsevarmuutta sotilaspoliisina sekä johtajana toimimiseen harjoittelemalla monimuotoisesti.

Sotilaspoliisikompanian historian ensimmäiset aliupseerikurssilaiset ovat ehtineet kokea jo paljon. Mieleenpainuvimpia kokemuksia ovat olleet voimankäytön peruskurssi, viikon TRA-harjoitus Porissa sekä tietenkin koulutushaaramarssi. Koulutuksen myötä on ollut hienoa huomata oma sekä muiden kehittyminen. Viikkojen aikana on opittu hallitsemaan isompia kokonaisuuksia sekä toimimaan epä-tietoisuuden ja paineen alla. Täällä ryhmähengen merkitys korostuu. Yhdessä koetut haastavat asiat ovat vain vahvistaneet joukkoamme. Jokainen on saanut haastaa itseään toden teolla.

Aliupseerikurssin oppilaat muodostavat joukon, joka työskentelee yhdessä hyvällä ilmeellä. Pieni kilpailu pitää kehittymisen halun korkeana.

Aliupseerikurssin aloittaneista aroista, epäonnistumista karttavista kurssilaisista kasvaa koulutuksen aikana itsevarmoja johtajia, jotka lähtevät lopulta erilaisiin tehtäviin Säkylässä sekä Niinisaloon. Osasta tulee vanhalle miehistöille ryhmänjohtajia, osa taas auttaa kesällä palvelukseen astuvat armeijan tavoille. Kurssilaisista muutama siirtyy komentoryhmään ja osa sotakoulujohtajiksi unohtamatta tulevia joukkueen johtajia. Armeijassa opittu rohkeus ja yhdessä tekemisen meininki kantaa pitkälle tulevaisuudessakin.

Oppilas Anu Juhola

Lentotiedustelukompanian aliupseerikurssi

Lentotiedustelukompanian aliupseerikurssi koostuu ympäri Suomea kerätystä joukosta, jonka jäseniä yhdistää mielenkiinto lennokkeja ja tiedustelua kohtaan. Tehtävämme on tuottaa tiedustelutietoa linnun näkökulmasta käyttäen minilennokki-järjestelmää. Kuvantulkinta linjalla olemme harjaantuneet tunnistamaan vihollisen kalustoa, jonka kryptiset nimet ovat välillä pursunneet korvistakin ulos. Vastaavasti mekaanikko linja on perehtynyt käyttämämme järjestelmän teknisiin yksityiskohtiin ja sen huoltoon.

Taipaleemme lentotiedustelijoina alkoi tiiviillä teoriajaksolla, jonka aikana tutustuimme ensikertaa minilennokki-järjestelmän toimintaan ja lentotiedustelun peruseräotteisiin asiantuntevan ja innostavan henkilökunnan johdattelmana. Vaikka jatkuva opiskelu tuntuikin välillä puuduttavalta, jokainen

meistä on jälkikäteen kokenut sen tarjoamien tietojen välttämättömyyden lennätystoiminnassa. Teorian vastapainona olemme myös kartuttaneet lennätyspaikan perustamisessa vaadittuja käytännön taitoja.

Aliupseerikurssiimme sisältyi toki myös johtajakoulutus, jonka teorian soveltaminen on noussut tärkeään rooliin erityisesti kurssin aikana järjestetyissä harjoituksissa. Olemmekin todenneet, että lennätyspaikan tehokas perustaminen edellyttää teorian riittävän hallinnan sekä käytännön rutinoitumisen lisäksi myös innostavaa ja aktiivista johtamista, erityisesti väsymyksen painaessa. Aivan uusiin ulottuvuuksiin toimintakyvyn ylläpito ja johtaminen nousi jokaisen rajoja testanneella havumarssilla.

Olemme kuitenkin tiiviinä joukkona selvinneet huonosti nukutuista öistä, tiuhaan pidetyistä harjoituksista ja len-

nätystoimintaakin haitanneesta säästä. Toisaalta ajoittain tiiviin koulutuksen ohella olemme myös ehtineet lomilemaan ja rentoutumaan kasarmilla. Lentotiedustelukompanian aliupseerikurssi on saavuttamassa meidän osaltamme loppuaan. Helmikuun aikana muualta tulleiden on tarkoitus palata alkuperäisiin joukko-osastoihinsa kesäkuussa. Niinisaloon jäävien koulutus lentotiedustelijoiksi jatkuu ja heinäkuussa palvelukseen astuvista alokkaisista onnekkaimmat tulevat kohtaamaan meidät.

Kuva: Rami Siltanen

1. Huoltokomppanian aliupseerikurssi

Aliupseerikurssilla yksikön sisäjäestymispaikalle järjestymiseen aikaa, välittömästi!

Tämä lienee 1. Huoltokomppanian aliupseerikurssin arjessa toistuvinkin yksittäinen käsky. Käskyn kuultuaan koko kurssi on minuutin kuluessa siirtynyt äänettömästi virheettömään muotoon odottamaan tulevia ohjeita. Käsky on loistava esimerkki siitä, mihin koulutuksella on pyritty sen alkamisesta asti. Pyrkimyksenä on ollut toimeenpanna annettu tehtävä noudattaen äärimmäistä riipeyttä siten, että virheitä ei pääse tapahtumaan. Poikkeuksellisen suurella aliupseerikurssillamme koulutetaan johtajia lääkintään, kunnossapitoon, muonitukseen, täydennykseen ja kuljetukseen sekä komentopaikalle. Yhdessä nämä linjat muodostavat huoltokomppanian johtajien rungon, jonka tarkoituksena on ylläpitää taistelevan joukon toimintakykyä yllämainituilla osa-alueilla. Monipuolisen, sekä vaativan käytännön harjoittelun ansiosta kurssimme on harjaantunut itsenäiseksi sekä dynaamiseksi kokoonpanoksi toimiessaan osana huoltokeskusta erilaisissa maastoharjoituksissa. 1.

Huoltokomppanian aliupseerikurssi ja kautuu kahteen linjaan, täydennys- ja kuljetus- sekä huoltolinjaan.

AUK 1:n aikana huoltolinja on perehtynyt muun muassa syväjohtamisen kulkemisiin, kouluttajan rooliin sekä koulutuksien pitämiseen. AUK 1:n aikana olemme istuneet monia tunteja luokassa opiskellen johtamisen teoriaa sekä olemme käyneet runsaasti keskusteluita aiheen tiimoilta. Keskustelujen kautta olemme oppineet tuntemaan toisiamme ja saaneet uusia näkökulmia ajatteluunme sekä tulevaan käyttäytymiseen varusmiesjohtajana.

Tulevien täydennys- sekä kuljetusaliupseerien AUK 1 sisälsi kuukauden mittaisen jakson autokoulua kurssin alusta perinteisen johtajakoulutuksen lisäksi. Tässä ajassa oppilaat suorittivat kortti-luokkien C-, sekä C1E ajokortit. Autokoulun aikana oppilaiden oma vastuu johtamisen opiskelussa korostui, sillä useat oppitunnit vierähtivät kuljetuskeskuksella tai kuorma-auton ratissa. Tavallaan johtajan tehtävään tartuttiin siis heti, vaikka varsinaisen johtajakoulutus oli vasta edessä.

AUK 2:n alussa linjojen koulutus yhdistyi ja varsinaiseen johtajakoulutukseen tartuttiin molempien linjojen voimin. Ensimmäistä kertaa kurssin aikana molemmat linjat pääsivät yhdistämään voimansa sekä hyödyntämään että soveltamaan oppimiaan taitoja. Yhteen hiileen puhaltamisen myötä koko kurssin yhteishenki on vain parantunut kurssin edetessä. Myös komppanian mahdollistama sekakokeilu on edesauttanut kurssiamme toimimaan yhtenäisenä sekä toimivana sotajoukkona. Kurssin aikana kaikki ovat oppineet nauramaan virheilleen sekä korjaamaan niitä yhdessä. Emme ole pelänneet tehdä virheitä, jonka ansiosta vaikeuksistakin on selvitty aina yhdessä.

Kurssi oli onnistunut sekä ikimuistoinen. Hyvien ystävien lisäksi saimme tärkeitä työkaluja itsemme kehittämiseen johtajana.

Oppilaat Jarkko Pakarinen,
Emilia Haikonen sekä Tiia Jansen

Kuva: Rami Siltanen

2. Huoltokomppanian aliupseerikurssi,

Huollon aliupseerikurssia on jäljellä enää yksi viikko, joka tarkoittaa sitä, että jokaisella meillä on edessä viimeinen loppurutistus. Viimeisen viikon jälkeen olemme saaneet kunnialla loppuun 12 viikkoa kestäneen aliupseerikurssin.

Kurssin aikana olemme oppineet paljon toisiltamme sekä AUK-apukouluttajiltamme. Apukouluttajat olivat iso osa meidän oppimistamme. Kokonaisuudessaan meillä on ollut hyvä porukka kasassa kurssin aikana. Kurssimme alkaessa, olimme kaksi ensimmäistä viikkoa niin sanotusti keskenämme, ennen kuin tulevat täydennys- ja kuljetusaliupseerit liittyivät joukkoomme. Meitä peloteltiin, että emme välttämättä tulisi toimeen, mutta voimme todistaa toisin. Totta kai kurssin aikana jotain erimielisyyksiä aika ajoin on ilmennyt, mutta se kuuluu asiaan. Olemme oppineet, että loppujen lopuksi olem-

me täällä toisiamme varten. Tämä on näkynyt muun muassa toimintakyky-marssilla ja pidemmissä harjoituksissa. Toistemme kannustaminen on vienyt meitä jokaista eteenpäin tavalla tai toisella, täällä kukaan ei jää yksin.

On siis erittäin haikeaa tiedostaa se, että porukkamme hajoaa. Jotkut jäävät 2. Huoltokomppaniaan ja toiset jatkavat matkaansa muihin yksiköihin. Sen tiedämme, että jokainen meistä on saanut täältä hyvät työkalut uusiin tuleviin tehtäviinsä ja jokainen varmasti suorittuu kunnialla omista tehtävistään. Näin ollen voimme kiittää kaikkia kurssille osallistuneita uusista, unohtumattomista hetkistä ja kokemuksista sekä toivon mukaan elinikäisistä ystävyys-suhteista.

Kaveria ei jätetä ja kaikki tuodaan loppuun saakka.

Oppilas Jemina Leivola

KIVIKYLÄN

KOTIPALVAAMO

SAVULAAKSONTIE 121

27230 KIVIKYLÄ

KOTOISIMMAT MAUT

WWW.KIVIKYLAN.FI

